



ЗБІРНИК

ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 33

29 липня 1933 року

№ 33

ЗМІСТ:

Постанови Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів УСРР.

422. Про зміни в законодавстві УСРР у зв'язку з обмеженням застосування тяглогового відбутку.
423. Про зміни й доповнення Кодексу законів про працю.
424. Про зміну п.п. 5 та 6 арт. 47-І і арт. 66 Адміністративного кодексу УСРР та про скасування уваги 2 до арт. 47-І цього кодексу.
425. Про зміну арт. арт. 223, 224, 227, 228, 229 і 230 Адміністративного кодексу УСРР.
426. Про продовження місячника оздоровлення дитинства.
427. Про зміни й доповнення законодавства УСРР в зв'язку з запровадженням паспортної системи.
428. Про розподіл штрафів, що їх накладають за невиконання натуральних державних зобов'язань.

Постанови Ради Народніх Комісарів УСРР.

429. Про проведення перевірки виконання директив партії та уряду про страхову роботу на селі.
430. Про використання вантажних авто-машин, мобілізованих у промисловості на збиральну кампанію.

Постанова Економічної Народи УСРР.

431. Про ціни на ранню картоплю та городину врожаю 1933 р.

Постанова Комісії Виконання при РНК УСРР.

432. Про виконання планів підняття чистих парів Одесько-Миколаївським зернорадгоспом ім. Петровського та південними районами Дніпропетровської області.

Постанова Народного Комісаріату Юстиції УСРР і Всеукраїнської Ради Професійних Спілок.

433. Про застосування виробничими товариськими судами умовних заходів впливу.

Постанова Народного Комісаріату Юстиції УСРР і Всеукраїнської Контори Держбанку СРСР.

434. Про строк, що його протягом банківські установи повинні тримати в себе подані до них виконавчі документи.

Друкарські помилки в ЗЗ УСРР за 1933 р. № 15—20.

ПОСТАНОВИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

422. Про зміни в законодавстві УСРР у зв'язку з обмеженням застосування тяглового відбутку.

Щоб погодити законодавство УСРР про трудовий і тягловий відбуток з законодавством Союзу РСР про зберігання кінського поголів'я й щоб запобігти використанню тяглового відбутку в випадках, не передбачених від Союзного уряду, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

І

1. У поділі Адміністративного кодексу УСРР «Трудовий відбуток на запобігнення стихійному лихові та боротьбу з ним» (З. У. УСРР. 1927 р. № 63—65 арт. 240) зробити такі зміни:

а) Арт. 194 і увагу 1^ю до нього Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«194. Право притягати людину до участі в боротьбі із стихійним лихом порядком трудового відбутку (особистою працею й поданням потрібних струментів і знаряддя) належить Раді народних комісарів УСРР, обласним виконавчим комітетам, районним виконавчим комітетам і міським радам, безпосередньо підпорядкованим області.

Право встановлювати тягловий відбуток (приставлення коней та іншої живої тягової сили) для гасіння пожеж належить Раді народних комісарів

УСРР, Раді народніх комісарів АМСРР та обласним виконавчим комітетам, а в усіх інших випадках стихійного лиха цей тягловий відбуток можна встановлювати тільки з спеціального кожного разу дозволу Ради народніх комісарів Союзу РСР. Для одержання цього дозволу місцеві органи влади повинні звертатися до Ради народніх комісарів УСРР.

У в а г а 1. Нагляд у галузі охорони праці при роботі на ліквідації стихійного лиха порядком трудового й тяглогового відбутку здійснюють місцеві органи Народнього комісаріату праці УСРР, а нагляд за правильною експлуатацією коней, належним доглядом за ними та забезпеченням їх кормами покладається на земельні органи».

б) Арт. 195 Адміністративного кодексу УСРР скасувати.

в) Арт. 199 з увагою до нього Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«199. Робітню силу, а так само знаряддя й транспортні засоби, потрібні для ліквідації стихійного лиха, людність дає за плату, крім випадків, коли спеціальні закони передбачають безплатне притягнення людности до трудового відбутку. Тягловий відбуток відбувається за плату.

У в а г а. За нагальних випадків Раді народніх комісарів АМСРР та обласним виконавчим комітетам надається право, порозумівшись з Молдавською або обласними радами професійних спілок, притягати людність до ліквідації стихійного лиха, порядком трудового відбутку безплатно, подаючи водночас свою постанову на затвердження Раді народніх комісарів УСРР».

г) До арт. 205 Адміністративного кодексу УСРР додати пункт «д» такої редакції:

(205. На роботах, що відбуваються порядком тяглогового відбутку, не можна використовувати:)

«д) жеребних маток за три місяці до вижеребу і протягом двох місяців після вижеребу».

д) В увазі 3 до арт. 193, в арт. арт. 196, 197 і 198 Адміністративного кодексу УСРР викреслити слова: «й тяглогового».

2. У постанові ВУЦВК і РНК УСРР з 17 червня 1925 року «Про порядок притягнення людности до боротьби з масовими шкідниками сільського господарства» (З. У. УСРР 1925 р. № 37 арт. 272) зробити такі зміни:

а) До арт. 2 додати частину другу в такій редакції:

«Тягловий відбуток для боротьби з шкідниками сільського господарства можна встановлювати тільки зі спеціального кожного разу дозволу Ради народніх комісарів Союзу РСР. Для одержання цього дозволу місцеві органи влади повинні звертатися до Ради народніх комісарів УСРР».

б) У пункті «в» арт. 3 викреслити слова: «підвод і».

II.

Цю постанову видапо на підставі арт. 5 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 27 травня 1932 р. «Про розвиток і збереження жіньського поголів'я» (З. З. СРСР 1932 р. № 40 арт. 241) і відповідно до постанови РНК Союзу РСР з 9 серпня 1932 р. «Про протиножежні заходи (З. З. СРСР 1932 р. № 62 арт. 362).

Харків, 20 червня 1933 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**. Голова РНК УСРР **В. Чубар**. Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**.

423. Про зміни й доповнення Кодексу законів про працю.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

Зробити в Кодексі законів про працю (З. У. УСРР 1922 р. № 52 арт. 751 і З. З. УСРР 1931 р. № 6 арт. 51) такі зміни та доповнення:

1. Додати до арт. 1 увагу 7 в такій редакції:

«Увага 7. Умови праці робітників і службовців, що працюють у лісовій промисловості та в лісовому господарстві регулює цей Кодекс з доповненнями й винятками, встановленими спеціальним законом (див. додаток 5)».

2. Арт. арт. 5 і 6 ухвалити в такій редакції:

«5. Підприємства, установи та організації усупільненого сектора наймають на роботу працівників за безпосередньою згодою з ними.

Увага 1. Порядок організованого набору робітньої сили з колгоспів, розподілу на роботу осіб, що закінчили вищі школи й технікуми, а також інші правила щодо наймання на роботу окремих категорій працівників, встановлюють спеціальні закони й постанови Народнього Комісаріату праці Союзу РСР і Народнього комісаріату праці УСРР.

Увага 2. Спеціальні правила наймання на роботу працівників державних і кооперативних торговельних підприємств регулює окремий закон (З. З. СРСР 1933 р. № 13 арт. 76)».

«6. Установам, підприємствам і організаціям усупільненого сектора заборонено приймати на роботу службовців, що не мають трудових списків з попереднього місяця роботи.

У місцевостях, де запроваджено паспортну систему, заборонено приймати на роботу осіб, що не мають паспортів, або тимчасових посвідок, що їх замінюють».

3. Арт. арт. 6¹ і 6² скасувати.

4. Включити до Кодексу законів про працю, як додаток 5, постанову ЦВК і РНК Союзу РСР з 7 березня 1933 р. «Про умови праці робітників і службовців, що працюють у лісовій промисловості і в лісовім господарстві» (З. З. СРСР 1933 р. № 18, арт. 100).

II.

Цю постанову видано на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 13 вересня 1931 р. «Про дозвіл підприємствам, установам і організаціям усуспільненого сектора наймати робітників і службовців, не звертаючись до органів праці» (З. З. СРСР 1931 р. № 60 арт. 385), постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 27 грудня 1932 р. «Устава про паспортти» (З. З. СРСР 1932 р. № 84 арт. 517), постанови РНК Союзу РСР з 16 лютого 1933 р. «Про заходи до посилення боротьби з розкраданнями й розтратами в державних і кооперативних торговельних підприємствах» (З. З. 1933 р. № 13 арт. 76) та постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 7 березня 1933 р. «Про умови праці робітників і службовців, що працюють у лісовій промисловості і в лісовім господарстві» (З. З. 1933 р. № 18 арт. 100).

Харків, 20 червня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Заст. голови РНК УСРР П. Любченко.

Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

424. Про зміну п. п. 5 та 6 арт. 47-1 і арт. 66 Адміністративного кодексу УСРР та про скасування уваги 2 до арт. 47-1 цього кодексу.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. п. 5. арт. 47¹—Адміністративного кодексу УСРР (З. З. УСРР 1929 р. № 23 арт. 189) ухвалити в такій редакції:

«5) начальники міських районів (відділів) міліції мають право застосовувати, як захід адміністративного впливу, штраф найбільш 50 крб».

2. п. 6 арт. 47¹ Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«6) вартіві міліціонери, районові наглядачі та інші, крім зазначених в п. п. 1 і 5 цього артикулу, особи командного складу робітничо-селянської міліції, що їм право накладати штрафи надали відповідні управи міліції, за зламання обов'язкових постанов про охорону громадського ладу, впорядкування у місцях громадського користування й додержання правил вуличного руху громадянами накладають штрафи розміром:

а) у містах, які є обласними центрами, і столичному місті АМСРР—найбільш 3 крб., а в інших містах УСРР—найбільш 1 крб.;

б) за порушення водіями транспорту правил вуличного руху в м. Харкові—найбільш 5 крб., а в інших містах—3 крб.».

3. Увагу 2 до арт. 47¹ Адміністративного кодексу УСРР скасувати.

4. Арт. 66 Адміністративного кодексу УСРР (З. З. УСРР 1929 р. № 23 арт. 189) ухвалити в такій редакції:

«66. Право накладати штраф у розмірі, зазначеному в п. 6 арт. 47¹ можливо надати згаданим у цьому пункті урядовцям органів робітничо-селянської міліції в містах тільки за зламання обов'язкових постанов про охорону громадського ладу та впорядкування в місцях громадського користування (вулицях, театрах, парках тощо), а також правил вуличного руху, додержуючи правил, викладених в арт. арт. 67—71 цього кодексу.

У в а г а. В обов'язкових постановах треба точно зазначати заборонені вчинки, що за них урядовцям органів робітничо-селянської міліції надається право накладати штраф, а так само розмір штрафу за кожний вид зламання і реченець оскарження».

II.

Цю постанову видано на зміну п. 8 арт. 2 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 25 квітня 1931 р. «Про розмір штрафів, що їх встановлюють місцеві органи влади за зламання обов'язкових постанов» (З. З. УСРР 1931 р. № 15 арт. 131).

Харків, 20 червня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Голова РНК УСРР В. Чубар.

Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

425. Про зміну арт. арт. 223, 224, 227, 228, 229 і 230 Адміністративного кодексу УСРР.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

арт. арт. 223, 224, 227, 228, 229, і 230 Адміністративного кодексу УСРР (З. У. УСРР 1927 р. № 63—65 арт. 240) ухвалити в такій редакції:

«223. Зазначені в арт. 222 цього кодексу органи обов'язані прийняти під розписку худобу від того, хто її перейняв, і передати її за приймально-здавальним актом на тимчасове утримання найближчим колгоспам або радгоспам, що мають приміщення для карантинування прибудної худоби.

Зазначені колгоспи і радгоспи не мають права відмовлятися від прийняття худоби на втримання.

Прибудну худобу протягом двох декад обов'язково перетримують в карантині під постійним ветдоглядом».

«224. Прийняту на тимчасове втримання худобу колгоспи або радгоспи експлуатують в їхніх господарствах, відповідно до господарчих потреб, дотримують її та приставляють органам зазначеним в арт. 222 цього кодексу, на першу їхню вимогу».

«227. Тимчасове утримання прибудної худоби в господарствах, перелічених в арт. 223, визначається такими реченнями: щодо робочої та великої рогатої худоби, а також її молодняка (кони, воли, корови, верблюди, осли й т. інш.), протягом 6 місяців; щодо дрібної худоби й молодняка її (вівці, свині і т. інш.)—протягом 2 місяців».

«228. Коли власник прибудної худоби не прибуде протягом 6 місяців від дня публікації або оповіщення, худоба стає власністю господарств, в яких її утримується, причому власника позбавляється всякого права на худобу».

«229. Коли буде визначено протягом речення, визначеного в арт. 227, власника, худобу належить повернути йому за пред'явленням доказів, що худоба належить йому».

Про повернення худоби власникові повідомляється відповідний орган Р-С міліції».

«230. Перебираючи прибудну худобу, прибулий власник обов'язаний заплатити господарствам, що утримували худобу, зроблені від них витрати, вадічуючи вигоду, одержану від користування худобою».

У в а г а: Питання про вирахування витрат і одержаних від користування вигод, коли не досягнуто згоди, розв'язують земельні відділи РК».

Харків, 20 червня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Заст. Голови РК УСРР П. Любченко.
Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

426. Про продовження місячника оздоровлення дитинства.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

У зв'язку з затісненням початку місячника оздоровлення дитинства в більшості областей, та відсутністю навколо місячника масової роботи—продовжити місячник до першого серпня.

Харків, 4 липня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Голова РК УСРР В. Чубар. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

427. Про зміни й доповнення законодавства УСРР в зв'язку з запровадженням паспортної системи.

Щоб боротись зі зламанням паспортної системи, а також, щоб привести законодавство УСРР у відповідність до «Устави про паспорти»—Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

I.

1. Тих, хто в характері промислу підроблюватиме або передаватиме для використання підроблені паспорти бланки—притягати до кримінальної відповідальності, як за підроблення державних цінних паперів за арт. 56²² Кримінального кодексу УСРР, застосовуючи до них вищий захід соціальної оборони (розстріл) з конфіскацією майна, допускаючи, за полегшливих обставин, зниження заходу соціальної оборони до позбавлення волі на реченець, не менший як два роки з конфіскацією всього або частини майна.

За підроблювання або збут паспортів чи тимчасових посвідок та за інші злочинні чинності, що ламають правила паспортної системи, притягати праволомців до кримінальної відповідальності за арт. арт. 68-а, 80¹, 80² Кримінального кодексу УСРР, або в належних випадках до адміністративної відповідальності за арт. арт. 74¹, 74², 74³, 74⁴ Адміністративного кодексу УСРР, що їх запроваджується цією постановою.

2. Додати до Кримінального кодексу УСРР (З. З. УСРР 1927 р., № 125—127 арт. 132) арт. арт. 68-а, 80¹ і 80² у такій редакції:

«68-а. За підроблювання та збут у характері промислу паспортів або тимчасових посвідок,—

позбавлення волі на реченець до десятих років з конфіскацією всього майна.

За ті самі вчинки, коли їх учинено не в характері промислу, а також за використання фальшованих або чужих паспортів чи тимчасових посвідок,—

позбавлення волі на реченець до п'ятих років».

«80¹. За повторне, не зважаючи на застосування заходів адміністративного впливу, проживання в місцевостях, де запроваджено паспортну систему, без запису паспорта або тимчасової посвідки, а також за повторне, не зважаючи на застосування заходів адміністративного впливу, зламання правил запису паспорта або тимчасової посвідки,—

позбавлення волі на реченець до трьох років.

Такої самій відповідальності і на однакових підставах підлягають особи, що на них покладено обов'язок прописувати паспорти та тимчасові посвідки (управбудинків, коменданти, власники будинків, квартиро-власники і т. інш.), за повторне, не зважаючи на застосування до них заходів адміністративного впливу, невиконання зазначених обов'язків».

«80². За повторне зламання від адміністрації установ та підприємств обов'язку вимагати від усіх громадян, що їх вона приймає на роботу, по-

давати паспорти або тимчасові посвідки й визначати в паспортах або в тимчасових посвідках час, коли ці громадяне стають до роботи.—

позбавлення волі на реченець до двох років або примусову роботу або штраф до одної тисячі карбованців».

3. П. 19 арт. 72 Адміністративного кодексу УСРР (З. З. УСРР 1929 р. № 23 арт. 189) скасувати.

4. Додати до Адміністративного кодексу УСРР арт. арт.: 74¹, 74², 74³, 74⁴, 75⁵ у такій редакції:

«74¹. У місцевостях, де запроваджено паспортну систему, на осіб, що повинні мати паспорти і які, як виявилось, не мають паспортів або тимчасових посвідок, начальники міської або районної міліції накладають штраф до 100 крб.».

«74². На осіб, що прибули з інших місцевостей без паспорту або тимчасової посвідки до місцевостей, де запроваджено паспортну систему й які не взяли протягом встановленого реченця паспорта або тимчасової посвідки, начальники міської або районної міліції накладають штраф до 100 крб. і видаляють їх адміністративним порядком».

«74³. На осіб, які в місцевостях, де запроваджено паспортну систему, проживають без запису паспорта чи тимчасової посвідки, або зламують правила запису паспортів, начальники міської або районної міліції накладають штраф до 100 крб., а за повторне зламання зазначених правил притягають до кримінальної відповідальності за арт. 80¹ Кримінального кодексу УСРР.

Такій самій відповідальності й на однакових підставах підлягають особи, що на них покладено обов'язок прописувати паспорти або тимчасові посвідки (управбудинків, коменданти, власники будинків, квартиро-власники і т. інш.) за невиконання цього обов'язку».

«74⁴. За зламання від керівників установ і підприємств, або уповноважених від них осіб обов'язку вимагати від усіх громадян, що їх приймають на роботу, подавати паспорти або тимчасові посвідки і визначати в паспортах або тимчасових посвідках час, коли ці громадяне стають до роботи, якщо це зламання вчинено вперше, начальники міської або районної міліції застосовують заходи адміністративного впливу за арт. 72 Адміністративного кодексу УСРР».

«74⁵. Скарги й протести на застосування заходів адміністративного впливу за зламання правил паспортної системи можна подавати протягом трьох днів порядком, встановленим для подання скарг і протестів на застосування заходів адміністративного впливу за зламання обов'язкових постанов (арт. арт. 55 і 56 Адміністративного кодексу УСРР)».

5. Арт. арт. 247 і 271 Адміністративного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«247. У місцевостях, де запроваджено паспортну систему, паспорт є єдиний документ, що свідчить особу власника.

В місцевостях, де не запроваджено паспортної системи, можна посвідчувати особу порядком, встановленим в цьому розділі».

«271. За неправильні записи в домових книгах та за невчасну реєстрацію громадян, що прибувають та вибувають, відповідальних за це осіб притягається до відповідальності, в місцевостях, де запроваджено паспортну систему за арт. 74^а Адміністративного кодексу УСРР або за арт. 80^а Кримінального кодексу УСРР, а в місцевостях, де не запроваджено паспортної системи, на підставі обов'язкових постанов районних виконавчих комітетів й міських рад».

6. До арт. 14 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 6 липня 1927 року «Про забезпечення рівноправності мов та про сприяння розвитку української культури» (З. З. УСРР 1927 р. № 34 арт. 157) додати увагу 2 в такій редакції:

Увага 2. Текст паспортних книжок і бланків, видаваних в УСРР, друкується й пишеться двома мовами: російською й українською, а видаваних в АМСРР або в окремих національних районах УСРР—трьома мовами російською, українською та молдавською в АМСРР, або відповідною мовою іншої нацменшости в окремих національних районах».

7. Зобов'язати районні виконавчі комітети й міські ради, безпосередньо підпорядковані обласним виконавчим комітетам, широко оголосити про постанову та Уставу про паспорти.

II.

8. Цю постанову видано на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 27 грудня 1932 року «Про встановлення єдиної паспортної системи по Союзу РСР й обов'язкового запису паспортів» (З. З. СРСР 1932 р. № 84 арт. 517) та постанови РНК Союзу РСР з 28 квітня 1933 року «Про видання громадянам Союзу РСР паспортів на території Союзу РСР» (З. З. СРСР 1933 року № 28 арт. 168).

Харків, 4 липня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Голова РНК УСРР В. Чубар. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 17 липня 1933 р. № 159.

428. Про розподіл штрафів, що їх накладають за невиконання натуральних державних зобов'язань.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

Штрафи, що їх накладають сільські ради за невиконання натуральних державних зобов'язань залічують: 40%—на прибуток загально-союзного

державного бюджету, 25% — до бюджету відповідного районного виконавчого комітету або міської ради, підпорядкованої безпосередньо облвиконкомові, 10% — до особливих фондів при районних виконавчих комітетах і міських радах, підпорядкованих безпосередньо облвиконкомам, для видавання за постановами райвиконкомів і міських рад одноразових безповоротних допомог особам і господарствам, що потерпіли від куркульського насильства, і 25% — до бюджету сільської ради, що на її території стягнуто штраф.

II.

Цю постанову видано на підставі арт. 1 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 27 квітня 1933 року «Про порядок розподілу штрафів, що їх накладають за невиконання зобов'язань за натуральними постачаннями державі» (З. З. СРСР 1933 р. № 28 арт. 166), на скасування постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 3 липня 1929 р. «Про поширення прав місцевих рад щодо сприяння виконанню загально-державних завдань і планів» (З. З. УСРР 1929 р. № 18 арт. 153 і 1930 р. № 5 арт. 57) та на зміну п. 1 арт. 2 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 25 лютого 1930 р. «Про особливі фонди допомоги особам і господарствам, що потерпіли від куркульського насильства» (З. З. УСРР 1930 р. № 6 арт. 66).

Харків, 4 липня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Голова РНК УСРР В. Чубар. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

ПОСТАНОВИ РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

429. Про проведення перевірки виконання директив партії та уряду про страхову роботу на селі.

Рада народних комісарів УСРР постановила:

1. Щоб забезпечити рішуче поліпшення страхової роботи на селі та відсунення виявлених викривлень та хиб, прозести протягом липня перевірку на місцях виконання директив партії та уряду про сільське окладне страхування.

Для проведення цієї перевірки організувати на місцях районні комісії, за головуванням зав. райфінвідділу, в складі представників: ЛКСМУ, профспілок, земвідділу, РСІ, держстраху та районної газети.

Запропонувати облвиконкомам для керівництва роботою районних комісій утворити обласні комісії в складі: зав. облфінвідділу (голова) та представників від: ЛКСМУ, профспілки, фінансово-банківських робітників, земвідділу, РСІ, держстраху та обласної газети.

Для організації та керівництва роботою щодо перевірки утворити центральну комісію, за головуванням Наркома фінансів УСРР тов. Рекіса, в

складі представників: від ЦК ЛКСМУ—тов. Півня, УповЦК спілки фінансово-банківських робітників—т. Іванова, НКФ УСРР—т. Авдієва, Управи держстраху УСРР—т. Янка, НК РСІ УСРР—т. Храмова, НКЗемі УСРР—т. Озола, редакції газети «Вісті»—т. Маргуліса, газети «Экономическая жизнь»—т. Іскіна й представника газети «Колгоспне Село».

Зобов'язати центральну комісію протягом 3 днів дати на місця інструкцію про порядок проведення перевірки.

Харків, 2 липня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР В. Порайко. Керівничий справ РНК УСРР Л. Ахматов.

430. Про використання вантажних автомашин, мобілізованих у промисловості на збиральну кампанію.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

З мобілізованих у промисловості 500 вантажних автомашин, дати областям:

Харківській	100
Одеській	100
Дніпропетровській	150
Донецькій	150

Початок роботи цих автомашин—1 серпня 1933 року.

Вважати, що основна маса машин повинна бути організована в колони.

У зв'язку з наказом т.т. Орджонікідзе та Яковлева про мобілізацію 500 автомашин на збиральну кампанію, заборонити облвиконкомам, міськрадам та райвиконкомам провадити надалі будь-яку мобілізацію автомашин з важкої промисловості.

Харків, 13 липня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР В. Порайко. Керівничий справ РНК УСРР Л. Ахматов. (Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 14 липня 1933 р. № 156).

ПОСТАНОВА ЕКОНОМІЧНОЇ НАРАДИ УСРР.

431. Про ціни на ранню картоплю та городину врожаю 1933 р.

Відповідно до постанови РПО з 5 травня 1933 року № 403 про ціни на ранню картоплю та городину, Економічна нарада УСРР постановила:

1. Затвердити крайні ліміти заготовчих цін та терміни їхнього запровадження в життя на ранню картоплю й городину (капусту, буряк, моркву та помидори) врожаю 1933 року по областях УСРР.

Ці ціни є максимальні для кожної області на визначений календарний термін і збільшувати їх в жодному разі не припускається.

2. Встановити, що визначені в арт. 1 цієї постанови крайні ліміти цін повинні бути однакові так для заготівель за централізованим планом, як і децзаготівель.

3. Ціни на ранню городину на терміни до запровадження в життя встановлених за цією постановою лімітів цін, устанавлюють обласні конвенційні бюро.

4. Доручити УповКомзаг РНК СРСР на Україні встановити порядок визначення цін на ранню картоплю та городину врожаю 1933 року, а також норми накладних видатків по заготівлях.

Харків, 7 червня 1933 року.

Заст. Голови ЕН УСРР П. Любченко. Секретар. ЕН УСРР А. Блеср.

ПОСТАНОВА КОМІСІЇ ВИКОНАННЯ ПРИ РНК УСРР.

432. Про виконання планів підняття чистих парів Одесько-Миколаївським зернорадгоспом ім. Петроського та південними районами Дніпропетровської області.

Васлухавши доповіді директора Одесько-Миколаївського зернорадгоспу т. Жуся, заст. УповКомзаг СРСР при уряді УСРР т. Кислицяна, представника Дніпропетровського облЗУ т. Сороки та члена колегії НКЗему УСРР т. Гончаренка, Комісія виконання при РНК УСРР встановлює:

А.) Одесько-Миколаївський зернорадгосп, який має підняти цього року 22.100 га чистих парів, на 12 червня 1933 р. виконав лише 9,7% плану, посідаючи одне з останніх місць серед радгоспів Одеської області.

В цілому по Україні зернорадгоспи підняли чистих парів—на 18 червня 1933 р. 16,4%.

Такі неприпустимі темпи підняття чистих парів по зернорадгоспах України в цілому і, зокрема, по Донецькій області (де на 16 червня піднято лише 3,1% плану) загрожують зривом плану парової кампанії з терміни, що їх визначено за постановою РНК СРСР та ЦК ВКВ (б) з 24 травня 1933 року. Це сталося в наслідок опортуністичної недооцінки з боку директорів зернорадгоспів, зернотрестів та УповКомрадгоспів парової кампанії, як найважливішого фактора підвищення врожайності основних продовольчих культур та господарчого зміцнення радгоспів.

Зернорадгоспи не переключилися негайно на підняття парів після закінчення засіву ярих культур. Зокрема, дирекція Одесько-Миколаївського зернорадгоспу (директор т. Жусь та заступник по агровиробничій частині т. Шпід), замість справжньої більшовицької боротьби за чисті пари, обмежилися виданням наказу про підняття парів, не мобілізували виробничих ділянок на вчасне виконання плану, не забезпечили швидкого переключення всіх наявних ресурсів тракторів на підняття парів.

Керівництво радгоспу не забезпечило роботу тракторів на дві зміни, не усунуло несплодак щодо поточного ремонту тракторів, в наслідок чого перестой тракторів дорівнюють біля 40% всього наявного тракторного парку. Завдяки незадовільного керівництва роботою по оранці парів з боку керівників відділів та ділянок радгоспу—справа з виконанням норм оранки по-

ребуває в геть незадовільному стані (трактори виконують у більшості лише від 25 до 50% норми).

Навколо шарової кампанії не було організовано громадську думку робітників радгоспів та фахівців, не розгорнуто соцзмагання поміж окремими трактористами, бригадами, дільницями та відділами на краще вивершення завдання підняти чисті пари й кращу якість оранки та обробітку парів.

З прикладу Одесько - Миколаївського зернорадгоспу видно, що боротьбу за кадри трактористів, за правильне використання тракторів у зернорадгоспах, як слід не розгорнуто і належного керівництва з боку УповНКРадгоспів в цій справі немає.

Б.) По південних районах Дніпропетровської області Комісія виконання при РНК УСРР відзначає:

Південні райони Дніпропетровської області мають підняти чистих парів 36,5% всього плану області, проте темпи виконання плану цими районами надто незадовільні, а саме: на 10 червня 1933 р. виконано лише 18,8% плану, в той час, коли по центральній групі районів виконано 31,4%.

Не зважаючи на те, що Дніпропетровська область у виконанні плану підняття чистих парів, порівнюючи з іншими областями, веде перед, виконавши на 10 червня 1933 р. 33% від плану ЕН УСРР, в той час, як Одеська область виконала лише 26,7%, АМСРР—25%, а найвідсталіші області: Харківська лише—4,6%, Донецька—5,2% та Вінницька—8,7%, темпи, які набрала Дніпропетровщина на 10 червня, не забезпечують виконання урядового плану в термін, встановлений від РНК СРСР та ЦК ВКП(б).

Окремі райони Дніпропетровської області, що краще працюють на підняття парів, виконали на 10 червня більше половини програми, а саме: Мелітопільський район—67,5%, Софіївський—65,7%, Сталіндорфський—56,3% від плану області.

Поруч з цим особливо незадовільний стан з підняттям чистих парів є в таких південних районах та МТС Дніпропетровщини:

В.-Білозерський район . . .	на 10 червня 1933 р.	виконано	12,3%	плану області
В.-Білозерська МТС	5	"	0,7	"
Гаврилівська МТ	5	"	4,0	"
В.-Ленетихський район	10	"	9,2	"
Рубанівська МТС	5	"	1,0	"
Коларівський район	10	"	12,1	"
Коларівська МТС	5	"	6,0	"
Н.-Василівський район	10	"	8,2	"
Н.-Василівська МТС	5	"	3,0	"
В.-Токмацький район	10	"	16,6	"
В.-Токмацька МТС	5	"	3,0	"

Основна причина такого неприпустимо кволого підняття парів у південних районах є явно опортуністична недосцінка з боку районних організацій значення вчасного підняття парів для збільшення врожайності, особливо пшениці, додержання черговості в роботах, відкладання підняття парів до повного закінчення сівби, невиконання директив партії та уряду

про негайне переключення на оранку чистих парів 40% тракторів та 30% коней відразу ж після закінчення сізу ранніх зернових.

Поруч з недостатнім розгортанням темпів оранки чистих парів, районні організації та МТС, ще не організували належної боротьби за якість парів, додержання агронормативів при піднятті та обробці парів, припускаючи випадки неправильного керівництва щодо агронормативів, між оранку, розрив між оранкою та боронуванням парів тощо.

Водночас, Комісія виконання при РНК УСРР відзначає, що НКЗем УСРР, в особі т. Гончаренка, припустив помилку, довівши на місця канцелярсько-бюрократичним методом, без належної перевірки, інструкцію, розроблену Всеукраїнською Академією сільсько-господарських наук про підняття та обробку парів з шкідливим настановленням на мілку оранку.

В.) Комісія виконання при РНК УСРР у х в а л и л а:

1. За відсутність належної боротьби за вчасне підняття парів, що призвело до фактичного зриву виконання планів парової кампанії в Одесько-Миколаївському зернорадгоспі в термін, встановлений ЦК ВКП(б) та РНК СРСР,—директорові Одесько-Миколаївського зернорадгоспу ім. Петровського т. Жусю та заступникові його по агровиробничій частині—т. Шпіцу оголосити догану.

Зобов'язати директора зернорадгоспа т. Жусю та нач. політвідділу т. Богданова негайно узунути вищенаведені хиби в піднятті чистих парів та домогтися виконання плану в термін, визначений постановою ЦК ВКП(б) та РНК СРСР з 24 травня 1933 р.

2. Зауважити директорам Одеського зернотресту т. Залогіну та Донецького зернотресту т. Медведю за відсутність належної уваги та гнучкого оперативного керівництва роботою зернорадгоспів по підняттю чистих парів.

3. Зобов'язати УповНКРадгоспів СРСР при уряді УСРР, за особистою відповідальністю т. Кисліцина, взяти під окремий догляд проривні радгоспи, зокрема Одесько-Миколаївський, надати їм потрібну допомогу в справі налагодження ремонту с.-г. машин та постачання запчастинами.

4. Для забезпечення якості робіт щодо підняття парів, запропонувати директорам трестів та зернорадгоспів:

а) неухильно запроваджувати у всіх радгоспах переведення щоденно якісного приймання виконаних робіт щодо підняття парів;

б) запроваджувати в усіх тракторних бригадах індивідуальні загони для кожного трактора;

в) відповідальність за організацію якісного приймання робіт, за контроль підняття парів, особливо щодо глибини оранки, покласти на старшого агронома радгоспу, а в відділах—на начальника відділу.

5. Зобов'язати одеські обласні організації налагодити належну допомогу Одесько-Миколаївському зернорадгоспу для вчасного виконання ним плану підняття парів.

6. Взяти до відому заяву т. Сороки, як представника всіх Дніпропет-

ровських організацій, що Дніпропетровщина набирає належних темпів та забезпечує закінчення підняття парів у термін, встановлений урядом.

7. Зобов'язати ОВК Харківської, Вінницької та Донецької областей, що найбільше відстають у піднятті чистих парів, установити постійний контроль за виконанням плану підняття чистих парів та переключити, згідно з відповідними встановами партії та уряду, наявні тяглові ресурси на парову кампанію з тим, щоб домогтися виконання плану підняття чистих парів у термін, встановлений РНК СРСР та ЦК ВКП(б).

8. Зобов'язати райземвідділи, директорів та нач. політвідділів МТС взяти під особистий догляд роботу приймальних комісій якості обробки парів, притягуючи порушників установлених агрономативів щодо якості обробки парів до суворої відповідальності та забезпечити перероблення недоброякісної оранки.

9. Комісія виконання при РНК УСРР відзначає неприпустимість з боку НКЗему УСРР доведення до областей незатвердженої від нього інструкції Всеукраїнської Академії сільсько-господарських наук про підняття та обробку парів зі шкідливими настановами на мілку оранку.

Зобов'язати НКЗем УСРР—т. Коцюбинського—виявити та притягти до відповідальності конкретних винуватців з апарату НКЗему.

Харків, 23 червня 1933 року.

Голова Комісії виконання при РНК УСРР В. Чубар. Т. в. о Секретаря Комісії виконання при РНК УСРР Е. Олдаковський.

ПОСТАНОВА НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ УСРР І ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ РАДИ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК.

433. Про застосування виробничими товариськими судами умовних заходів впливу.

У виробничих товариських судах деяких великих промислових підприємств установилась останнього часу і дала гарні наслідки практика застосування умовних заходів впливу.

Народний комісаріят юстиції УСРР і Всеукраїнська рада професійних спілок (ВУРПС) вважають за доцільне поширити вищезазначену практику на всі без винятку виробничі товариські суди й установити для застосування умовних заходів впливу сталі та однакові для всіх згаданих судів правила.

Зважаючи на це, НКЮ УСРР і ВУРПС постановили:

1. Умовних заходів впливу застосовується тільки до осіб, що дотично них виробничі товариські суди ухвалили порушити питання про їхнє виключення з числа членів професійної спілки або про їхнє відновлення від роботи.

За інших випадків умовних заходів впливу застосовувати не можна.

2. Ухвалюючи порушити питання про виключення звинуваченого в справі з числа членів професійної спілки або про відстановлення його від роботи, виробничий товариський суд може водночас постановити не застосовувати вищезазначених заходів впливу з умовою, що звинувачений протягом одного року від дня ухвали суду не зробить нового вчинку з числа тих, що є у віданні виробничих товариських судів.

3. Якщо особа, що стосовано умовно, вищезазначених заходів впливу застосовано умовно, протягом одного року від дня ухвали про це зробить новий вчинок з числа вищезгаданих, то до неї застосовується, за постановою виробничого товариського суду, умовно відкладений захід впливу і, крім того, цьому судові надається право приєднати до згаданого заходу ще й той, що його суд призначить за новий вчинок.

4. Коли-ж протягом одного року від дня ухвали умовного заходу впливу, відповідна особа не зробить нового вчинку з числа тих, що є у віданні виробничих товариських судів, то постановою суду про застосування умовного заходу впливу автоматично втрачає силу.

5. Умовний захід впливу можна скасувати постановою виробничого товариського суду й до скінчення річного речення, якщо відповідна особа виявить себе на роботі як кращий ударник і активний учасник соціалістичного змагання.

Таку постанову суд може ухвалити не раніш, як мине шість місяців від дня ухвалення постанови про умовний захід впливу.

Харків, 11 липня 1933 року.

Заст. Народнього Комісара Юстиції УСРР та Генерального Прокурора республіки І. Слинко. ВУРПС Дроб.

ПОСТАНОВА НАРОДНЬОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ УСРР ТА ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ КОНТОРИ ДЕРЖБАНКУ СРСР.

434. Про строк, що його протягом банківські установи повинні тримати в себе подані до них виконавчі документи.

Щоб унормувати питання, протягом якого строку банківські установи повинні тримати подані до них виконавчі документи, та щоб активізувати увагу правління до вчасної реалізації належних їм вимог, Народній комісаріат юстиції УСРР та Всеукраїнська контора Держбанку СРСР поставили пояснити:

1. Банківські установи, до яких подано на виконання виконавчі документи судових та арбітражних органів, повинні тримати їх, щоб провадити за ними виконання, не довше, як протягом строку, встановленого у банківських правилах для подаваних до сплати рахунків—фактур.

Если претягом цього строку поданий виконавчий документ не можна виконати, банк повертає його правіжникові з написом про причини невиконання, зазначивши дату повернення.

За цього випадку перебіг строку давности, встановленого за арт. 209¹ ЦПК УСРР (З. З. УСРР 1932 р. № 34—35 арт. 219), переривається.

2. Правіжники, дізнавшись про відсутність причин, які перешкоджали провадити виконання, мають право знову подати виконавчого документа до банку, де зацізваний має свій рахунок, для поновлення виконання на загальних підставах, у межах строку, встановленого в арт. 209¹ ЦПК УСРР.

Харків, 18 липня 1933 року.

Заст. Народнього Комісара Юстиції УСРР та Генерального Прокурора
Республіки І. Слинько. Всеукраїнська Контора Державного банку СРСР
Певзнер.

Друкарські помилки в З.З. УСРР за 1933 р.

	надруковано:	Має бути:
З. З. № 15 стор. 16, рядок 17 знизу: " 23, " 5 "	№ 3, арт. 16 решта 500 тонн; припадає	№ 3, арт. 26 решта 500 тонн припадає
З. З. № 16 стор. 25, рядок 17 знизу:	45,5%	45,9%
З. З. № 17 стор. 11, рядок 7 згори	9 березня	29 березня
З. З. № 18 стор. 5, рядок 10 знизу: " 5, " 3 "	4. Студенти с.-г. господарства	4. Студентів сільського господарства
З. З. № 19 стор. 20, рядок 2 згори:	з завдання зерна	з здавання зерна
З. З. № 20 стор. 2, рядок 11-10 знизу.	пороху, патронів і т.інш. мислівської вибухових та скорозапальних речовин і предметів, як от:	мислівської (вибухових та скорозапальних речо- вин і предметів як от: пороху, патронів і т.інш.,
стор. 5, рядок 9 згори:	6199	619

ОГОЛОШЕННЯ

ПЕРІОДИЧНІСТЬ „ЗБІРНИКА ЗАКОНІВ
ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ УСРР“

НА 1933 РІК ЗБІЛЬШЕНО

(48 випусків на рік), в зв'язку з чим
ПЕРЕДПЛАТНУ ЦІНУ ВСТАНОВЛЕНО 12 крб. НА РІК

Щоб забезпечити своєчасне одержання Збірника Законів, Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво і право“ пропонує всім передплатникам (державним і радянським установам і індивідуальним) негайно сплатити різницю між сплаченою сумою до нової річної передплатної вартості.

ГРОШІ ПЕРЕКАЗУЙТЕ НА АДРЕСУ:

**ХАРКІВ 31, Спартаківський пров. № 3. ВИДАВНИЦТВО
ВУЦВК „РАДБУДІВНИЦТВО І ПРАВО“**

Державна

наукова Бібліотека

ім. Короленко. Харків

Видання офіційне НКЮ УСРР

Відповідальний редактор М. ПЕТРЕНКО

Здано до складу 1-VIII; підписано до друку 8-VIII; формат паперу $\frac{1}{16}$ 4-поштов.
(62 x 94), вага м. ст. 37 кг.; $\frac{5}{8}$ арк.; на папер. арк. 112.900 знак.

Техредактор Н. Шайдурова

Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво та право“

Головліт 4795

зам. 2331 — 23.000

НКЛП—УСРР—УПТ. Газетно-Журнальна ф-ка ім. Б. Блакитного.

ЗБІРНИК



ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 34

31 липня 1933 року

№ 34

ЗМІСТ:

Постанова Ради народніх комісарів УСРР і Центрального комітету КП(б)У.

435. Про проведення збиральної кампанії цукрових буряків

Постанова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і ради народніх комісарів УСРР.

436. Про зміну арт. арт. 187 і 190 Поправно-трудового кодексу УСРР

Постанова Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету

437. Про розформування Тираспільського району й перетворення Тираспільської міської ради на міську раду, підпорядковану безпосередньо центрові.

Постанова Ради народніх комісарів УСРР

438. Про поліпшення матеріально-побутового стану й умов художників та композиторів.

Постанова економічної наради УСРР.

439. Про план здавання картоплі з урожаю 1933 року від радгоспів.

Постанова комісії виконання при РНК УСРР.

440. Про ремонт молотарок та двигунів до них у Тилігуло-Березанському (Анатолівському) районі на Одещині та Коларівському районі на Дніпропетровщині.

Постанови народнього комісаріату юстиції.

441. Про доповнення постанови НКЮ УСРР «Як прикладати арт. 337 ЦШ УСРР, звертаючи справляння на рахунок довжаника в банкові»

442. Про строк ув'язнення, як запобіжного заходу.

ПОСТАНОВА РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР І ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП(б)У.

435. Про проведення збиральної кампанії цукрових буряків.

Успішне проведення сіяння цукрових буряків (закінчення сіяння на 25 днів раніше порівняно з минулим роком), при умові вчасного й доброго обробітку безумовно забезпечує виконання завдання партії та уряду дістати 1933 р. на Україні 68,6 млн. пудів цукру.

Партійні, радянські та господарські органи зобов'язані забезпечити вчасний і цілковитий обробіток усіх цукробурякових плантацій та організувати з найменшими втратами збирання буряків, не допускаючи помилок, що були торік. На щє треба правильно й цілком використати дані від уряду, щоб стимулювати засівачів і тих, хто працює на обробітку та збиранні, ресурси (цукор, хліб, патока, грошові аванси, промкрам та інше).

1932 року готування до копання та возіння буряків проведено незадовільно, наслідком чого строки копання й возіння було затягнуто: не було дано належної відсічі класовому ворогові, що організував зрив виконання планів з буряку, не було організовано боротьби з утратами, розкраданням буряків, згодовуванням худобі, багато викопаних буряків залишали на полі тощо. Усе це призвело до зриву завдань у забезпеченні цукрової промисловости сировиною.

I.

Щоб забезпечити вчасне готування до успішного проведення збирання й пристави радгоспних та колгоспно-селянських буряків, відповідно до постанови Ради народніх комісарів УСРР і ЦК ВКП(б) про обробіток та збирання цукрових буряків, РНК УСРР і ЦК КП(б)У просяють облвиконкомам, обкомам, облтракторам, цукротрестам, директорам цукроварень, бурякотрестам, директорам і начальникам політвідділів МТС та бурякорадгоспів:

1. Почати копати буряки 5 вересня 1933 р., щоб забезпечити сировиною цукроварні, що їх пускають у першу чергу, і до 10 вересня розгорнути масове копання буряків. Закінчити копати буряки в Чернігівській області 1 листопада, у Київській, Вінницькій, Харківській, Одеській, Дніпропетровській, Донецькій областях та АМСРР—5 листопада. Возити по всіх областях закінчити до 20 листопада.

2. Визначити такі строки копання й возіння буряків по місяцях:

Області	Копання на % %			Возіння на % %		
	Вересень	Жовтень	Листопад	Вересень	Жовтень	Листопад
Київська, Харківська, Вінницька	30	68	2	22	58	20
Чернігівська	40	60	—	32	55	13
Одеська, Дніпропет ровська, Донецька, АМСРР	25	66	9	17	60	23
Разом	30	67	3	22	58	20

3. Найпізніше 20 липня 1933 р. МТС для колгоспів та бригад, що їх вони обслуговують, а райземвідділи для колгоспів, що їх не обслуговують МТС, і для одноосібного сектора мають розробити та затвердити оперативні плани готування до копання та возіння буряків і їхньої реалізації.

Найпізніше 20 липня 1933 р. закінчити складати й проробляти районні плани, а до 5 серпня—обласні плани копання та возіння буряків по районах, МТС, цукроварнях та секторах, і подати до 10 серпня на затвердження РНК УСРР та ЦК КП(б)У.

Строки закінчення копання та возіння буряків мають бути диференційовані по кожній МТС і району, відповідно до їхніх ресурсів.

*4. Плани колгоспів треба проробити на колгоспному активі, бригадних та колгоспних виробничих нарадах і загальних зборах колгоспників.

II. Про копання буряків та про боротьбу з утратами на плантаціях.

Щоб провести на визначені строки копання буряків Рада народніх комісарів УСРР і Центральний комітет КП(б)У зобов'язують облвиконкоми, обкми, директорів, МТС, райЗУ, управи колгоспів:

1. Відремонтувати до 15 серпня всю кількість знарядь механічного копання (лапи Катюкові, бурякопідіймачі). Визначити по кожному колгоспу й по одноосібному сектору план механічного копання, виходячи з потреби використати всі наявні механічні засоби збирання та з стану окремих ділянок і їхньої придатності до копання механізмами.

2. Детально проробити в кожному колгоспі норми виробітку на копанні буряків, диференціювавши їх по кожній ділянці.

Визначити такі зразкові норми виробітку:

При врожаї на га:	Ручного копання:	Механізованого підкопування:
90—120 цент.	6 цент.	8 цент.
120—150 „	7 „	9 „
150—200 „	8 „	10 „

Сплачувати колгоспникам, що працюють на копанні буряків, з розрахунку 1,75 трудові дні за виконання норми виробітку, визначивши збільшення чи зменшення в оцінці на трудові дні від 10 до 30% залежно від строку виконання роботи, якості копання та боротьби з утратами.

3. Заборонити застосовувати на копанні гачки та інше знаряддя, що ранять буряки. Очищати буряки на конус, усуваючи всі бічні розгалуження з кореня. Заборонити обрізувати буряки серпами.

4. Всі викопані буряки того-ж самого дня очистити, виміряти мірницями, а невивезені з поля скласти в куни й накрити гичкою та землею.

Викопані буряки обов'язково виміряти мірницями, на що зобов'язати колгоспи, МТС та радгоспи виготовити на кожні 4 га по одній мірниці на 4—5 центн., застосовуючи в бригаді мірниці тільки одного розміру.

Покласти на колгоспних бригадирів щоденно приймати накопані буряки, перевіряючи повне їхнє викопування, якість очищення, укладання в куни та накривання.

Відповідальність за зберігання та боротьбу з утратами у бригаді покласти на бригадира, а в ланці—на ланкових.

Виділити на кожні 20—30 га плантацій сторожів із складу бригади, що їх затверджує управа на подання бригади.

Зобов'язати директорів цукротрестів і цукроварень виділити спеціальних контролерів до кожного колгоспу, щоб наглядати за якістю копання, відповідного обрізування, за правильним зберіганням і здаванням цілком усіх викопаних буряків цукроварням. Контролери цукроварень зобов'язані пильно стежити за здійсненням усіх визначених правил охорони буряків на полі і в дорозі аж до здання на завод. Негайно, як виявляються хиби та зловживання, що підривають інтереси держави, контролери зобов'язані повідомляти дирекцію заводу, МТС і політвідділ або районів партійні та радянські організації, щоб вони вживали відповідних заходів. Заборонити до закінчення вивозу буряків пускати на бурякові плантації для випасу коні, корови та іншу худобу.

III. Про возіння буряків, тягло й боротьбу з утратами.

Організація використання тяглових ресурсів і максимальне збільшення продуктивності живого та механічного тягла вирішує успішність бурякової та інших сільсько-господарських кампаній, які збігаються із збиранням буряків. РНК УСРР та ЦК КП(б)У зобов'язують:

1. Київський, Вінницький, Харківський, Чернігівський та Одеський облвиконкоми й обкоми, трактороцентри та облтрактори негайно організувати ремонт автомашин бурякових МТС, закінчивши його найпізніше 1 серпня 1933 р., пристосовавши до возіння буряків кузови автомашин.

2. Зобов'язати управи колгоспів не пізніше 15 серпня відремонтувати й пристосувати для возіння буряків вози, відремонтувати й припасувати для коней зброю, заготовити колесне мастило, підкови та підковні цвяхи, потрібні на весь період возіння буряків.

Облвиконкомам, райвиконкомам, облпарткомам і райпарткомам забезпечити систематичний контроль над готуванням ремонту й постачанням матеріалів для його ремонту, щоб вчасно вивести буряки.

3. Директорам МТС, райЗУ скласти графік виконання перевозів буряків по кожному колгоспу та одноосібних господарствах села з обліком живого тягла, автотранспорту й дековільок. Автотранспорт використовувати, щоб перевозити буряки, переважно на віддалення понад 10 клм. від приймальних пунктів.

4. У кожній колгоспній бригаді виділити спеціальні ланки возіїв буряку кількістю 5—10 підвід, закріпивши за ними на весь час возіння потрібний транспорт. На кожній ланці призначити старшого возія, поклавши на нього відповідальність за приставу та цілість буряків у дорозі, звертаючи особливу увагу на запобігання їхнього пошкодження під час вантаження та розвантаження.

Завчасне підготування живого тягла, виділеного для возіння буряків, покладається на бригадирів.

5. Залежно від віддаленості плантацій від приймально-здавальних пунктів та стану тягла, визначити число оборотів, що їх має зробити кожна підвода, виходячи з таких норм на віддалення:

1—2 кілометри	—	5—6 оборотів;
2—3	«	—4—5 оборотів;
3—5	«	—3 обороти;
5—8	«	—2 обороти;
8—10	«	—1,5 оборота;

більше за 10 клм.—1 оборот, при пересічній навантазі на парокінну підводу 7—8 цент. та однокінну підводу—4—5 цент.

Для вивозу буряків на важких ділянках шляху організувати допрягання, заздалегідь пристосувавши для цього вози.

6. Колгоспників, що працюють на возінні буряків, оплачувати з розрахунку 1,50—1,75 трудодня, залежно від віддалення возіння та числа оборотів, за виконання норм виробітку, встановивши збільшення або зменшення оцінки на трудодні від 10 до 30%, залежно від строків та якості виконання робіт і боротьби з утратами.

7. Зобов'язати директорів цукроварень за погодженням з райЗУ, МТС та утратами колгоспів найпізніше 1 серпня прикріпити колгоспи та сільради до приймально-здавальних пунктів, установивши графік вивозу буряків і їхнього приймання на приймально-здавальних пунктах по кожному колгоспу.

Забезпечити таку роботу приймально-здавальних пунктів, щоб уникнути черг, не допускатися зайвих перестоїв підвід і автотранспорту.

8. Зобов'язати директорів цукротрестів разом з дирекціями залізниць найпізніше 25 липня 1933 р. розробити схеми перевозів залізничними шляхами цукрових буряків на заводи, уникаючи зустрічних перевозів буряків. Виробляючи схеми перевозів буряків, визначити тверді лімітні строки, щоб вантажити й вивантажувати буряки в тим, щоб забезпечити максимальну швидкість обороту рухомого складу.

9. Зобов'язати директорів цукротрестів і цукроварень налагодити такий облік заготовлених буряків, який відсунув-би можливість включати до заготівель буряки, фактично не прийняті на цукроварні або приймальному пункті. На це організувати систематичну перевірку записів приймальних пунктів. За неправильні записи, а також обважування колгоспів, одноосібників, які здають буряки, винних притягати до кримінальної відповідальності.

IV. Про готування шляхів і транспорту до возіння цукрових буряків.

Вирішальний чинник у забезпеченні возіння цукрових буряків є приведення ґрунтових шляхів до проїздного стану, вчасне закінчення будівництва залізничних колій, відкриття нових приймальних пунктів на залізницях, збудування і правильне використання деювільок і вчасний ремонт автотранспорту та гужа.

РНК УСРР і ЦК КП(б)У пропонують:

1. Облвиконкомам, облпаркомам, райвиконкомам та райпаркомам негайно перевірити виконання постанов РНК УСРР і ЦК КП(б)У з 1 червня 1933 року про готування шляхів до збиральної кампанії, у частині будівництва деювільок, під'їздних шляхів, ремонту шляхів та мостів у районах бурякосіяння.

Для перевірки роботи обласних і районних організацій у готуванні шляхів, найпізніше 1 серпня надіслати спеціальну комісію РНК УСРР до вирішальних щодо цукрових буряків областей.

2. Зобов'язати директорів цукротрестів та бурякотрестів закінчити до 1 вересня 1933 року брукування 28,4 кілометрів нових ґрунтових шляхів до приймальних пунктів цукробуряків (Вінницький трест—9,6 ккм., Київський трест—18 ккм., Харківський трест—0,8 ккм.), а також взяти участь матеріальними засобами, тяглом і транспортом у ремонті й прокладанні ґрунтових і шосових шляхів у районах бурякосіяння.

3. Зобов'язати директорів Південно-Західної залізниці—тов. Слюсаренка та Південної залізниці—тов. Ліфшиця закінчити найпізніше 15 липня 1933 року побудування та здання в експлуатацію 16 під'їздних шляхів широкої колії до цукроварень протягом 162 кілометри, початих 1932 року і до 15 вересня 1933 року закінчити будівництва трьох нових ширококоліїних під'їздних шляхів протягом 48 кілометрів (Удицький—20 ккм., Узенський—12 ккм., Янушпільський—16 ккм.).

4. Відзначаючи надто недостатнє розгортання робіт коло будівництва стаціонарних та переносних деювільок, запропонувати Головцукрові—тов. Одишчову С. та зобов'язати директорів цукротрестів т.т. Криха, Синякова й Корсунського закінчити найпізніше 1 серпня 1933 року будівництва стаціонарних під'їздних шляхів до 19 цукроварень протягом 530 кілометрів (Харківський трест—163 ккм., Київський—215 ккм. і Вінницький—150

ккм.) та негайно розгорнути роботу коло прокладання переносних дековільок до 33 цукроварень протягом 438 кілометрів (Харківський трест—145 ккм., Вінницький—162 ккм і Київський—131 ккм), забезпечивши безперебійне фінансування та вчасний завіз рейок, скріплень, шпал, а також виготовлення потрібної кількості вагонет на всьому протязі дековільок не пізніш 15 вересня 1933 року.

Забезпечити до 15 вересня 1933 р. закінчення роботи і здавання в експлуатацію ширококолійки: Кам'яногірський завод—Фронтівка.

Облвиконкомам та обкомам найпізніше 15 липня 1933 року розглянути поза заводський план будування дековільок і напряму трасів, надавши цукротрестам та цукроварням допомогу робочою силою і тяглом у будуванні дековільок.

5. Зобов'язати цукротрести відкрити додатково 91 приймально здавальний пункт на дековільках (у Київській області—46, Вінницькій—23, Харківській—11, Чернігівській—6, Одеській 4, Дніпропетровській—1), до 15 серпня перевірити ремонт терезів та встановити додатково терези зважувати цукрові буряки, що їх приставляють автотранспортом.

6. Зобов'язати цукротрести й директорів Південної та Південно-Західної залізниць, додатково до 268 залізничних приймальних пунктів цукрових буряків на Україні, що працювали 1932 року, відкрити 30 пунктів (у Харківській області—10, Київській—8, Вінницькій—12), обладнавши їх терезами, ваговими будками та їдальнями для робітників.

V. Про матеріально-технічне забезпечення копання та возіння цукрових буряків.

1. Зобов'язати НКЗем УСРР довести до колгоспів до 15 серпня 1933 року 137 тисяч копачів (Київська область—42 тис., Чернігівська—7 тис., Вінницька—37 тис., Харківська—39 тис., Дніпропетровська—1,5 тис., Одеська—8,5 тис., Донецька—0,5 тис., АМСРР—1,5 тис.).

2. Зобов'язати НКЗем УСРР та Укрсільгоспзастач забезпечити першочерговий довіз по областях у третьому кварталі 2.100 тонн шинного та сортового заліза, 215 тисяч штук утулок, 107 тисяч ободів, 33 тонни цвяхів, 1.240 тис. штук підков, 60 тонн підковних цвяхів, 2.450 куб. мтр. пиломатеріалів для ремонту возів, 350 тис. шильовок для мірниць і 75 вагонів ковальського вугілля.

3. Зобов'язати УповНКВажпром СРСР при уряді УСРР забезпечити виготовлення на заводах «Перемога праці» в Артємівському, Дружківському заводі прогоничів та імени Карла Лібкнехта в Дніпропетровському—костилів для прокладання дековільок.

Зобов'язати директорів цукротрестів до 15 липня 1933 року подати до УповНКВажпрому СРСР при уряді УСРР список розміщених замовлень на потрібне число костилів, щоб встановити систематичний контроль від УповНКВажпрому над виконанням цих замовлень на строк.

VI. Про натуроплату МТС.

1. Вказати директорам МТС, нач. політвідділів та облтракторам на їхню особливу відповідальність за правильне обчислення й одержання цілком цукрових буряків, що належать МТС, порядком натуроплати за проведені роботи по колгоспах.

Облвиконкомам, обкомам, РВК та РПК простежити за правильним проведенням цієї роботи.

2. Укрбурякострактороцентрові та облтракторам найпізніше 1 серпня на основі остаточного обчислення розміру натуроплати визначити календарний план здавання цукроварням цукрових буряків по кожній МТС.

3. Облтракторам, РВК та РПК суворо контролювати виконання укладених із колгоспами договорів, притягаючи до відповідальності директорів МТС, що наслідком їхньої бездіяльності договорів не виконується.

VII. Розрахунки за здані буряки й заходи до стимулювання копання та возіння.

1. Зобов'язати управи колгоспів щотижня видавати колгоспникам, які працюють на копанні та возінні буряків, видаваний на копання й возіння цукор, відповідно до кількості трудоднів, що їх виробив на цих роботах кожний колгоспник і щотижня видавати по 50 коп. на вироблений трудодень грошми.

2. Зобов'язати директорів цукроварень вчасно довозити на приймальні пункти буряків потрібну кількість цукру для безперервного видавання колгоспам і одноосібникам на копання та возіння буряків, забезпечивши видання цукру і сплату грошей колгоспам та одноосібникам—засівачам негайно після здавання буряків, але щонайрідше один раз на тиждень.

3. Після закінчення здавання буряків від колгоспів та одноосібників—засівачів, цукроварня зобов'язана в 10-тиденний строк зробити остаточний розрахунок і грошми, і цукром.

4. Зобов'язати ВУКС довести щонайпізніше 1 вересня 1933 р. до районів бурякосіяння на 27.043.000 крб. промкрану, передбачивши в асортименті збільшення довозу взуття та теплої одежі.

VIII. Про збирання бурякових культур у бурякоградгоспах.

РНК УСРР і ЦК КП(б)У зобов'язують облвиконкоми, обкоми, директорів цукротрестів, директорів і начальників політвідділів цукрорадгоспів забезпечити збирання цукрових буряків, а також вчасне збирання висадок бурякового насіння в радгоспах, збираючи насіння в два—три фази в міру його вистигання.

Забезпечити загальне збирання бурякового насіння на Україні щонайменш 363.900 цент., в тому числі: по Київському тресту—95.400 цент.,

Харківському—115.500 цент., Чернігівському—30.000 цент., Вінницькому—123.000 цент.

Визначити строк закінчення обмолоту висадок бурякового насіння щонайпізніше 15 вересня. Виходячи з цього, трести мають дати диференційовані строки збирання та молотби в кожному радгоспі.

Зобов'язати директорів бурякотрестів і цукротрестів щонайпізніше 25 липня призначити й підготувати спеціальні приміщення для зберігання бурякового насіння в радгоспах, заводах і спеціальних насінних базах, забронювавши ці приміщення виключно під насіння буряків.

Доручити НК РСІ УСРР організувати до 10 серпня перевірку та огляд цих приміщень і подати доповідь до РНК УСРР та ЦК КП(б)У.

Зобов'язати облвиконкоми, обкоми, райвиконкоми і райпарками забезпечити виконання колгоспами своїх зобов'язань щодо виділення робітної сили на збирання бурякового насіння та буряків у радгоспах. До 15 серпня закінчити оформлення договорів на всю потрібну робсилу.

РНК УСРР і ЦК КП(б)У висловлюють певність, що обласні, районні, партійні та радянські органи, директори, нач. політвідділів МТС і радгоспів, цукроварні, управи колгоспів негайно розгорнуть роботу коло підготування кошання та возіння буряків, мобілізуючи робітничі, колгоспні маси й трудящих одноосібників на боротьбу проти куркуля, за вчасний обробіток, копання та возіння буряків і виконання кожним колгоспом та одноосібником зобов'язань перед державою й забезпечать сировинною базою цукрову промисловість України.

Харків, 5 липня 1933 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар. Секретар ЦК КП(б)У С. Косіор.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 6 липня 1933 р. № 150.

ПОСТАНОВА ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

436. Про зміну арт. арт. 187 і 190 Поправно-трудового кодексу УСРР.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

1. Арт. 187 Поправно-трудового кодексу УСРР (З. З. УСРР 1933 р. № 10 арт. 105) ухвалити в такій редакції:

«187. Особам, що відбувають примусові роботи за місцем своєї роботи з найму або служби, незалежно від речення примусової роботи, зичлячу-

ють відповідний заробіток, вивертаючи з нього не більш як 25% до фонду місцевого бюро примусових робіт.

З колгоспників, що відбувають примусові роботи в колгоспах, за членів яких вони є, зазначене вивертання вираховується, виходячи з єдиних середніх норм вартости трудодня в колгоспі, що їх устанавлює Народній комісаріят юстиції УСРР, порозумівшись з Народнім комісаріятком земельних справ УСРР.

Осіб, що відбувають примусові роботи в спеціальних установах або підприємствах поправно-трудоуих органів, дорівнюється щодо харчування, постачання та винагороди до осіб, що їх тримають у закритих місцях позбавлення волі».

2. Арт. 190 в увагою до нього Поправно-трудоуого кодексу УСРР (З. У. УСРР 1928 р. № 7 арт. 76 і 1932 р. № 11—12 арт. 97) ухвалити в такій редакції:

«190. Особи, засуджені до примусових робіт на реченець до шести місяців, що на час ухвалення про них судового вироку або постанови про вжиття заходу адміністративного впливу працюють за наймом, відбувають примусову роботу, як правило, у місці своєї роботи за наймом або служби. Роботу цих осіб оплачується за правилами ч. 1 арт. 187 цього Кодексу.

На виняток з цього правила, суд може, засуджуючи особу, яка працює за наймом, до примусових робіт на реченець менший як шість місяців, зазначити у вироді, що дана особа повинна відбувати примусові роботи не в місці своєї роботи з найму або служби.

Особи, що працюють з найму, засуджені до примусових робіт на реченець більший як шість місяців і стосовно яких у вироді спеціальна вказівка про відбування примусових робіт не за місцем роботи в наймах або служби, відбувають примусову роботу в спеціальних установах або підприємствах поправно-трудоуих органів на умовах, зазначених в ч. 3 арт. 187 цього Кодексу.

На цих самих умовах у спеціальних установах або підприємствах поправно-трудоуих органів відбувають примусові роботи особи, що не працюють у наймах, незалежно від реченця примусових робіт, коли це зазначено у вироді.

Особи, що працюють у наймах, засуджені до примусових робіт на реченець більший, як шість місяців і стосовно яких у вироді нема спеціальної вказівки про відбування примусових робіт не за місцем своєї роботи в наймах або служби, відбувають ці роботи за місцем своєї роботи або служби. Роботу цих осіб оплачується за правилами ч. 1 арт. 187 цього Кодексу.

У в а г а. Колгоспники можуть відбувати примусові роботи в колгоспі, що його членами вони є, коли про це зазначено у вироді суду. Вивертання з їхнього заробітку провадять за правилами ч. 2 арт. 187 цього Кодексу».

3. Зобов'язати Народній комісаріят юстиції УСРР, порозумівшись з відповідними урядництвами, видати інструкцію про запровадження цієї постанови.

Харків, 20 червня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Заст. Голови РНК УСРР П. Любченко.

Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

ПОСТАНОВА ПРЕЗИДІЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.

437. Про розформування Тираспільського району й перетворення Тираспільської міської ради на міську раду, підпорядковану безпосередньо центрові.

Зважаючи на значення м. Тирасполя, як республіканського та промислового центру АМСРР, Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

1. Постанову Президії ЦВК і РНК АМСРР з 18 лютого 1933 року в цій справі затвердити.

2. Тираспільський район і Тираспільський РВК розформувати.

3. Перетворити Тираспільську міську раду на міську раду, підпорядковану безпосередньо центрові, приєднавши до неї всю територію ліквідованого Тираспільського району, порядком приєднання сільських місцевостей до міст, які виділено на окремі адміністративно-господарські одиниці.

4. Поповнення складу Тираспільської міської ради представниками від приєднаних до неї сільських рад, а також вибори керівних органів нової міської ради провести відповідно до норм чинного законодавства.

Харків, 4 липня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 11 липня 1933 р. № 154.

ПОСТАНОВА РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

438. Про поліпшення матеріально-побутового стану й умов художників та композиторів.

Щоб поліпшити матеріально-побутові умови художників та композиторів, Рада народних комісарів УСРР постановила:

1. Запропонувати НКПостачання УСРР—тов. БЕРЛІНУ—виділити додатково для художників та композиторів УСРР 75 академічних пайків, 25 першої категорії та 50 другої категорії.

НКО УСРР через Оргбюро спілки радянських художників та композиторів забезпечити розподіл цих пайків серед творчого активу.

Решту художників і композиторів постачати за першим списком літери А нарівні з письменниками через їхні ЗРК.

2. Для забезпечення художників та композиторів курортним лікуванням, НКО та НКЗдоров'я УСРР виділити по 10 тис. крб., ДВОУ, ВУК Рзб-мистецтва та Бюрохудожників—по 5 тис. крб.

3. Запропонувати НКЗдоров'я УСРР протягом декади опрацювати конкретні заходи до покращання медичного обслуговування художників і композиторів та їхніх родин, виділивши для цього в розпорядження своїх місцевих органів певну суму коштів, звернувши особливу увагу на обслуговування творчого активу Харкова, Києва, Одеси та Дніпропетровського.

4. Зважаючи на брак потрібних матеріялів відповідної якості (шпалери, папір, фарби, пензлі тощо), що негативно відбивається на виробничій роботі, запропонувати НКО УСРР, Упов. НКЗовнішторгу СРСР при уряді УСРР та Укрпостачеві, разом з Оргбюром спілки радянських художників та композиторів, визначити контингенти потрібних матеріялів та забезпечити задоволення виробничих потреб художників.

5. Доручити Харківській міськраді опрацювати конкретного плану легких надбудов для творчої роботи художників.

6. Запропонувати Харківській міськраді виділити житловий фонд для забезпечення художників та композиторів, що перебувають у важких житлових умовах. Про реалізацію цього доручення повідомити РНК УСРР 1 серпня 1933 р.

7. Запропонувати Київському та Одеському ОБК забезпечити поліпшення матеріально-побутових умов художників та композиторів.

Харків, 28 червня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР В. Порайко. Керівничий справ РНК УСРР

Л. Ахматов.

ПОСТАНОВА ЕКОНОМІЧНОЇ НАРАДИ УСРР.

439. Про план здавання картоплі з урожаю 1933 року від радгоспів.

Економічна нарада УСРР постановила:

1. Затвердити план здавання картоплі з урожаю 1933 року від радгоспів усіх об'єднань у кількості 51.000 тонн;

в тому числі: по радгоспах системи НКПостачання 25.000 тонн, по радгоспах системи НКЗемлі 25.000 тонн, у тому числі 2850 тонн до Держсортфонду, і по УПТУ НКЮ 1.000 тонн.

2. Встановити такі терміни здавання картоплі від радгоспів з урожаю 1933 року:

	Листопад	Серпень	Вересень	Жовтень
Городтрест	3%	7%	35%	55%
Саловинтрест	3%	7%	35%	55%
Решта радгоспів усіх об'єднань	—	10%	35%	55%

Вважати ці завдання за мінімальні та зобов'язати відповідні організації після остаточного виявлення гуртового збору забезпечити здання всієї товарової продукції.

3. Запросувати НКЗемлю, НКЗемлі та НКЮстиції УСРР протягом двох днів розподілити цей план по окремих радгоспах та подати на остаточне затвердження УповКомзаг РНК СРСР на Україні.

УповКомзаг РНК СРСР на Україні в межах, визначених в арт. 2 термінів здавання, встановити календарні терміни здавання по окремих радгоспах, урахувавши потреби постачання картоплею крохмальної промисловості НКЗемлі УСРР та гуральної промисловості НКЗемлі УСРР та НКЗемлі УСРР.

Харків, 19 липня 1933 року.

Заст. Голови ЕН УСРР В. Порайко. Т. в. о. Секретаря ЕН УСРР
М. Йовко.

ПОСТАНОВА КОМІСІЇ ВИКОНАННЯ ПРИ РНК УСРР.

440. Про ремонт молотарок та двигунів до них у Тилігуле-Березанському (Анатолівському) районі на Одещині та Коларівському районі на Дніпропетровщині.

Заслухавши доповіді голови Тилігуле-Березанського (Анатолівського) РВК тов. ЛЯШУКА та директора Тилігуле-Березанської МТС тов. ГУРОВА, голови Коларівського РВК тов. БОГДАНА та директора Ботлівської МТС тов. КАСАВСЬКОГО, директора Укрзернотрактороцентру тов. ШОНТКОВСЬКОГО і співдоповідь представника НК РСІ УСРР тов. ШАТАЛОВА про ремонт молотарок та двигунів до них, Комісія виконання при РНК УСРР констатує:

Центральні, обласні господарські організації, МТС та райвиконкоми значно заігнорували з підготуванням до ремонтної кампанії збиральних машин, досі не завідомили виявлення дійсного стану молотарок і двигунів до них, не знають дійсної потреби на запасні частини і матеріали для забезпечення ремонту. Укладання угод МТС з МТМ на ремонтні роботи проходить надто мляво, без потрібного оперативного керівництва з боку облтрактора та догляду НКЗемлі УСРР.

За станом на 10 червня 1933 р. відремонтовано молотарок по зернорадгоспах 15,7%, по верхових МТС 32,5%, по колгоспах 20,5%.

Зернорадгоспи Донецької області на 10 червня 1933 р., за даними Упов. НКРадгоспів, не відремонтували жодної молотарки; зернорадгоспи Дніпропетровської області на теж число відремонтували лише дві молотарки.

Частина колгоспів до ремонту своїх вітряних молотарок зовсім не готується (по Дніпропетровській області колгоспи ім. Сталіна, ім. Леніна, «Червоний партизан», «Червоний Прапор»), гадаючи, що їх цілком забезпечить МТС.

Деякі МТС прикріплюють молотарки до колгоспів, які цілком ними забезпечені (колгоспи ім. Чапаєва, ім. Молотова, ім. Леніна, «Червоний Партизан» на Дніпропетровщині) і не виділяють молотарок тим колгоспам, що їх зовсім не мають (колгосп ім. Косіора тамож).

Ботіївська МТС Коларівського району має відремонтувати 47 молотарок, але жодної молотарки не відремонтувала, ще не розпочала ремонтувати локомотиви і лише шість молотарок підвезено до ремонтного пункту. Молотарки за колгоспами не закріплено. З 40 колгоспних двигунів жодного не відремонтовано. Двигуни перебувають у колгоспах і якого ремонту вони потребують МТС не знає.

Коларівські районні організації, на терені яких працює Ботіївська МТС, поклалися на шліковитий самоплив і шкідливих заходів до забезпечення ремонту не вживають.

Ботіївська МТС прикріплена для обслуговування до Мелітопільської МТМ, але по суті від останньої ніякого обслуговування немає, а з боку Дніпропетровського облтрактора і досі не усунуто суперечки, які виникли ще в період ремонту тракторів до весняної сівби між Мелітопільською МТМ та Ботіївською МТС.

На прикладі Коларівського району видно, що Дніпропетровський облтрактор не забезпечив здійснення директив про вчасне збирання з поля молотарок та належне їхнє схоронення. Чимало молотарок і досі залишається в степу. З боку райвиконкомів теж не виявлено потрібних турбот за належне збереження громадського майна апаратами МТС. Підвезення машин до пунктів ремонту проходить надто мляво. Дефектних актів на молотарки, двигуни і локомотиви, що підлягають ремонту в більшості випадків не складається. По перевірених пунктах майже всю кількість відремонтованих молотарок, двигунів і локомотивів приймальні комісії не оглянули.

По Тилігуло-Березанській МТС Тилігуло-Березанського (Алпатолівського) району на Одещині, в наслідок припущеної попереднім керівництвом негосподарності, відсутності контролю з боку РВБ всі наявні молотарки і локомотиви потребують ремонту.

Спеціальна комісія, що перевіряла підготовку МТС до збиральної кампанії, стан тракторного парку МТС визнала за загрозливий. За встанов-

леними термінами МТС повинна до 20 червня 1933 р. повністю закінчити ремонт молотарок і локомотивів, але фактично на 7 червня з 49 молотарок відремонтовано лише 14 і з 7 локомотивів відремонтовано лише 1, причому 3 молотарки і 2 локомотиви досі перебувають у радгоспах та колгоспах, на ремонтні пункти їх ще не доставлено. Якість ремонту молотарок низька. Нове керівництво МТС про вчасну підготовку до збиральної кампанії не турбується, про що промовляють 9 комбайнів, які простоюють в Одесі і досі не завезені до МТС.

Комісія виконання при РНК УСРР відзначила, що НКЗем УСРР, укртракторцентри та облтрактори не забезпечили систематичного обслуговування МТС з боку МТМ, невчасно підготувалися до ремонтної кампанії збиральних машин, не зважаючи на те, що досвід переведення ремонту до засівкампанії вимагав учасної підготовки та перекріплення МТС і врегулювання взаємин між МТС та МТМ.

Комісія виконання при РНК УСРР ухвалила:

1. Визнати, що темпи ремонту збиральних машин недостатні і зовсім не забезпечують у значній кількості МТМ та радгоспів вчасного відремонтування молотарок, двигунів, локомотивів, тракторів і т. інш., а також всього реманенту, потрібного до збиральної кампанії, що утворює загрозу належному переведенню збиральної кампанії, яка має бути проведена в цьому році швидше, ніж торік.

2. Зобов'язати НКЗем УСРР, під особисту відповідальність тов. Граніку і Укрзернотракторцентр, під особисту відповідальність тов. Піонтовського, протягом декади переглянути, спільно з обласними організаціями, устаткування та підготовку кожної МТС швидких районів, як районів першочергового здавання хліба, та забезпечити їм швидку допомогу в справі вчасного ремонту молотарок і всього с.-г. реманенту, потрібного для збиральної кампанії.

Зобов'язати Укрсільгоспостач забезпечити відвантаження та приставу залізничних для цих МТС великою швидкістю, за прикладом проведення весняної сівби.

3. Вказати заст. НКЗему УСРР тов. Граніку і Укрзернотракторцентру тов. Піонтовському—на незадовільний стан оперативного керування ремонтною кампанією та відсутність організаційної допомоги окремим найвідсталішим щодо ремонту МТС і МТМ.

4. Зобов'язати облвиконкоми та облтрактори за три дні забезпечити підвезення з поля до ремонтних пунктів усіх двигунів та молотарок і закінчити укладання в цей же термін договорів МТС з МТМ на ремонт молотарок і двигунів до них.

5. Зобов'язати НКЗем УСРР, УповНKRадгоспів, укртракторцентри, облвиконкоми, райвиконкоми, директорів радгоспів, МТС та політвідділи пошліти оперативний провід ремонтном молотарок і двигунів до них та домогтися негайного піднесення затроєливих тепер темпів ремонтної кампанії.

6. Голові РВК Коларівського району тов. Богдану та голові РВК Ата-толівського району тов. Лящуку за відсутність належної уваги з боку районних організацій до господарського стану, а також допомоги в роботі МТС, що розташовані на терені цих районів—зауважити.

7. Взяти до відому, що директора Ботіївської МТС т. Касавського за надто ганебне становище з ремонтом, постановою Дніпропетровського ОВК і ОПК з 4 червня 1933 р., знято з роботи.

8. За незадовільний перебіг ремонту по Тилігуло-Березанській МТС та припущену негосподарність з комбайнами та запчастинами директорів цієї МТС тов. Гурову зауважити.

9. Доручити комісіям виконання при РВК протягом декади перевірити стан ремонту молотарок і двигунів до них на місцях, прилягаючи до суворой відповідальности винних у зриві ремонту.

Харків, 27 червня 1933 року.

Голова комісії виконання при РНК УСРР В. Чубар. Т.в.о. Секретаря комісії виконання при РНК УСРР Є. Олданівський.

ПОСТАЛЮВИ НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ УСРР.

441. Про доповнення постанови НКЮ УСРР «Як приміадати арт. 337 ЦПК УСРР, звертаючи справляння на рахунок довжника в банкові».

Підстава: Постанова РНК СРСР з 1 червня 1933 р. Про порядок як звертати справляння за арбітражними та судовими постановами на рахунки господарських органів з капітального будівництва та на їхні розрахункові рахунки по експлуатації.

На додаток до постанови своєї з 7 квітня 1932 р. «Як прикладати арт. 337 ЦПК УСРР, звертаючи справляння на рахунок довжника в банкові» (З. З. УСРР 1932 р. № 8 арт. 69) Народний комісаріят юстиції УСРР постановив п о я с н и т и :

I.

1. Передбачене у вищезазначеній постанові НКЮ УСРР відокремлення ресурсів, призначуваних для капітального будівництва, від ресурсів, призначуваних для виробничої, торговельної та іншої експлуатаційної діяльності боржника, шириться не тільки на боржникові кошти, що є на його рахунках у банкові, але й на всі належні йому товарові та інші матеріальні фонди.

Отже справляння, виникле з експлуатаційної діяльності боржника, не можна звертати не тільки на його рахунок з капітального будівництва, але й на будь-які матеріяли та інше майно, дотичне капітального будівництва боржника.

Так само справляння, виникле з капітального будівництва, не можна звертати не тільки на розрахунковий (експлуатаційний) рахунок боржника, але й на будь-які товарні та інші матеріяльні фонди чи майно боржника, які стосуються до його експлуатаційної діяльності.

2. Виняток з правила арт. 1 дозволяється робити тільки за спеціальними постановами арбітражних та судових органів за випадків, коли ці органи встановлюють, що розрахунковий (експлуатаційний) рахунок боржника є винний його рахунку з капітального будівництва чи навпаки. Така заборгованість одного рахунку другому може утворитися, наприклад, у наслідок того, що в установленій реченці не перчислено з експлуатаційного рахунку на рахунок капітального будівництва амортизаційних платежів чи відраховань із прибутків або заготовлені для експлуатаційної діяльності матеріяли використано на капітальне будівництво чи навпаки.

За таких випадків, у межах установлені заборгованості одного рахунку другому, можна звертати справляння за вимогами, виниклими з капітального будівництва, на кошти, що є на розрахунковому (експлуатаційному) рахунку боржника, та навпаки за вимогами, виниклими з виробничої, торговельної та іншої експлуатаційної діяльності боржника, на його рахунок капітального будівництва.

У передбачених у цьому артикулі спеціальних постановках обов'язково зазначається підстава та розмір заборгованості одного рахунку другому.

3. Справляння з капітального будівництва можна звертати на всі кошти, відпущені боржникові на капітальне будівництво, незалежно від того, з якого будівельного об'єкту та коли саме виник даний правіж (до видання вищезазначеної постанови РНК СРСР з 1 червня 1933 р. чи після цього), хіба тільки цей правіж не втрапив чинності через прогаяння реченців давності.

4. Коли бракує коштів на рахунку, на який звернено справляння за правилами цієї постанови, то це справляння можна звернути на всіляке інше боржникове майно, на яке, за чинними законами, можна звертати справляння та яке належить до того самого виду діяльності боржника (капітального будівництва чи експлуатації), з якого виникло дане справляння.

III.

5. Відповідно до засад цієї постанови, арт. 2 постанови НКЮ УСРР з 7 квітня 1932 р. «Як прикладати арт. 337 ЦПК УСРР, звертаючи справляння на рахунок довжника в банкові» (З. З. УСРР 1932 р. № 8 арт. 69) викласти так:

«2. Судові та арбітражні органи, розв'язуючи справи, повинні ставити

та розв'язувати питання про те, з чого саме виникла задоволена вимога пра-
вильності (чи то з капітального будівництва, чи то з експлуатаційної дія-
льності), та обов'язково зазначати це в ухвалюваних постановках, вироків
і видаваних на їх підставі виконавчих документах.

За цього, видаючи суднакази, суди повинні викладати їх на самому до-
кументі, що є підставою для суднаказу, або обов'язково додавати цей до-
кумент до суднаказу, коли його з технічних причин викладено на окремому
аркуші.

Коли з виконавчого документу не видно, з чого саме виникла заборто-
ваність (чи з капітального будівництва, чи то з експлуатаційної діяль-
ності), зокрема через те, що до суднаказу за шалеских випадків не дода-
но підстави його видання, виконавчий орган повинен зажадати від устано-
ви, що видала виконавчого документа, відповідних указівок і до їхнього
одержання зупинити виконання».

Харків, 18 липня 1933 року.

Заст. Народнього комісара юстиції та Генерального прокурора рес-
публіки І. Слинко. Член колегії НКЮ—керівник сектору С. Прігов.

442. Про строк ув'язнення, як запобіжного заходу.

Народній комісаріят юстиції УСРР, на підставі п. 5 арт. 10 та арт. 12
Устави про НКЮ УСРР (З. З. УСРР 1931 р. № 22 арт. 173) постановив
ш о в с н и т и:

1. Двомісячний строк ув'язнення, як запобіжного заходу; встановлений
в арт. 157 Крим.-проц. код. УСРР треба враховувати від моменту, коли
застосували ув'язнення будь який орган дізнання та слідства в даній справі,
в тому числі й органи ДПУ УСРР.

2. Цей строк ув'язнення має категоричний характер і його може продов-
жити за певних обставин відповідний прокурор найбільше ще на один
місяць.

3. До зазначеного строку ув'язнення, як запобіжного заходу, не зарахо-
вується час ув'язнення, коли ув'язненого рахується за органами суду.

Харків, 18 липня 1933 року.

Заст. Народнього комісара юстиції та Генерального прокурора рес-
публіки І. Слинко. Член колегії НКЮ—керівник сектору С. Прігов.

Видання офіційне НКЮ У РР
Відповідальний редактор М. ПЕТРЕНКО

Здано до складу 2-VIII; підписано до друку 10-VIII; формат паперу $\frac{1}{16}$ 4-поштов.
62 x 94), вага м. ст. 37 кг.; $\frac{5}{8}$ арк.; на папер. арк. 112.900 знак.

Техредактор Н. Шайдурова

Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво та право“

Укрголовліт 4796

ам. 2347—23000

НКЛП—УСРР ▼ УПТ ▼ Газ.-журн. ф-ка ім. В. Блажипного.

ОГОЛОШЕННЯ

ПЕРІОДИЧНІСТЬ

Збірника Законів та Розпоряджень

Уряду УСРР

НА 1933 РІК ЗБІЛЬШЕНО
(48 випусків на рік),

В ЗВ'ЯЗКУ З ЧИМ
ПЕРЕДПЛАТНУ ЦІНУ ВСТАНОВЛЕНО 12 крб. на рік

Щоб забезпечити своєчасне одержання Збірника законів, В-во ВУЦВК „Радянське будівництво і право“ пропонує всім передплатникам (державним і радянським установам і індивідуальним) негайно сплатити різницю між сплаченою сумою до нової річної передплатної вартості

ГРОШІ ПЕРЕКАЗУЙТЕ НА АДРЕСУ:

Харків 31, Спартаківський пров. № 3
В-во ВУЦВК „Радбудівництво і право“

81533

ЗБІРНИК



ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 35

10 серпня 1933 року

№ 35

З М І С Т :

Постанова Ради народніх комісарів УСРР та Центрального комітету КП(б)У.

443. Про збирання та первісну переробку конопель та льону.

Постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів УСРР.

444. Про регулювання умов піднайму житлової площі.

445. Про перехідний Червоний прапор уряду УСРР для області за першість у хлібозбиранні та хлібоздаванні.

Постанова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

446. Про ліквідацію Комітету сприяння Дніпрельстану при ВУЦВК.

Постанови президії Всеукраїнського центрального Виконавчого комітету.

447. Про настановлення тов. Боданського на заступника Народнього комісара освіти УСРР.

448. Про настановлення тов. Соловйова на заступника Голови Держплану УСРР.

Постанови Ради народніх комісарів УСРР.

449. Про договірну кампанію колгоспів із районними об'єднаннями пваринничих колгоспних товарних фарм.

450. Про стан виконання постанови уряду щодо сталого землекористування та про роботу Центральної земельної комісії при НКЗемлі УСРР.

451. Про затвердження складу Всеукраїнського комітету сприяння вчешним при РНК УСРР.

452. Про обов'язкове окладне страхування в сільських місцевостях та містах на 1934 рік.

Постанова Економічної наради УСРР.

453. Про державну закупівлю худоби.

Постанова Народнього комісаріату юстиції УСРР.

454. Про відновлення строку давности за позовами колгоспів.

Поправки до ЗЗ УСРР 1933 р. №№ 22—26.

ПОСТАНОВА
РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР ТА ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП(б)У.

443. Про збирання та первісну переробку конопель та льону.

РНК УСРР та ЦК КП(б)У відзначають, що збирально-переробна кампанія конопель та прядивного льону з урожаю 1932 року проходила, як правило, поза увагою місцевих партійних та радянських органів, у наслідок чого план заготівлі конопель та льону не виконано.

Недооцінка конопель та льону, які мають величезне для нашого господарства значення, призвела навесні 1933 р. до того, що призначену й підготовлену для засіву коноплєю землю навіть у районах, де коноплі та льон відіграють провідну роль, було засіяно іншими культурами і план засіву конопель не виконано.

Це зобов'язує партійні й радянські організації по бойовому організувати полеття вчасно провести збір та первісну обробку прядивних культур.

РНК УСРР та ЦК КП(б)У зобов'язують всі обласні та районні партійні й радянські органи, сільради, МТС, управи колгоспів та колгоспні осередки льоно-коноплярських районів Київщини, Чернігівщини, Харківщини та Вінниччини:

1. Найближчими днями закінчити проведення поліття бур'янів на засівах льону та вибирання плосконі конопель до кінця її цвітіння.

З метою стимулювати вибирання плосконі встановити, що 50% від збору плосконі розподіляється негайно в рахунок оплати трудовнів між тими колгоспниками, що провели цю роботу, а решту 50% розподілити поміж всіма колгоспниками, що працювали на засіві й братимуть участь у проведенні збирання та первісної обробки конопель.

2. Укрконоплетрактороцентрові, облЗУ та облвиконкомам Київщини та Чернігівщини провести облік і апробацію всіх площ льону, засіяних чистосортним насінням льону—довгунця, а також провести апробаційний огляд засівів конопель Новгород-Сіверського, Золотоніського та Проскурівського районів, щоб використати товарову частину насіння конопель на утворення державного насінного фонду.

Заготльонові забезпечити очистку та охорону апробованого насіння льону та конопель, як державного насінного фонду, окремо, не припускаючи змішування його з звичайним насінням та використання не за призначенням.

3. РНК УСРР та ЦК КП(б)У зобов'язують ОВК та ЮПК закінчити збирання льону не пізніше 1 вересня, конопель-матірки у південних районах України—не пізніше 10 вересня, а в північних—не пізніше 20 вересня.

Управи колгоспів повинні встановити точні строки збирання льону та конопель для кожної бригади.

Збирання проводити в міру вистигання кожної окремої ділянки, не чекаючи поки вистигнуть всі площі засіву та ні в якому разі не припускаючи перестоювання конопель і льону на корені.

Обмолот почати не пізніше як через 5 день після початку збирання й закінчити не пізніше як на 7 день після закінчення збирання.

РПК та РВК повинні забезпечити, щоб усю обмолочену соломку негайно після проведення обмолоту було розстелено або замочено.

4. Зобов'язати облвиконкоми та облтрактори встановити для кожного району та МТС, а ці останні—для кожного колгоспу тверде завдання на замочування та перероблення конопель, виходячи із того, що не менш 75% від гуртового врожаю конопель та 100% врожаю льону повинно обов'язково замочити та вистелити з осені. Підняття зі стелищ трести льону та виймання із мочіння трести конопель провести в такі кінцеві календарні строки: льону—не пізніше 20 жовтня, конопель—не пізніше 20 листопада. Заборонити залишення під лід або сніг розстеленої чи замоченої соломки.

Остаточне сушіння і первісне перероблення льону та конопель провести в такі строки:

для конопель—IV кв. 1933 р.—65% вимолоченого, I кв. 1934 р.—20% та початок II кв. 1934 р.—15%;

для льону—IV кв. 1933 р.—90% та I кв. 1934 р.—10%,

та забезпечити негайне здавання заготувачам переробленої сировини точно в строки, що їх передбачено контрактаційними зобов'язаннями.

5. РНК УСРР та ЦК КП(б)У зобов'язують всі партійні та радянські органи своєю роботою забезпечити наступного 1933—34 р. рішучий злам щодо поліпшення якості продукції конопель та льону, поставивши як основне завдання для льонарських колгоспів—одержання волокна льону пресічно не нижче 10 нумера, а прядива конопель—не менш 75% перших двох гатунків.

6. Враховуючи, що виконання поставлених завдань щодо строків оброблення льоно-коноплярської продукції та якості її значною мірою залежить від нормальної роботи мочищ та сушарень, РНК УСРР та ЦК КП(б)У зобов'язують облЗУ та облтрактори організувати ремонт та побудову нових мочищ і сушарень так, щоб закінчити приведення в робочий стан зазначених об'єктів та будівництво нових: по мочильних басейнах—до 15 серпня та сушарках—до 15 жовтня 1933 р.

7. Забезпечити максимальне використання всіх наявних механізованих засобів збирання та первісного перероблення конопель, льону (льоно-бралки, машини Гільшттейна, молотарки ЕДДІ і Тітова та м'ялки), рішуче по-

клавши в рай недооцінці механізації процесів збиральної та переробної кампанії.

Упов. НК В ажпрому СРСР при уряді УСРР та Сільгоспостачанню виготовити й відвантажити до колгоспів 250 шт. молотарок ЕДДІ до 15 серпня 1933 року.

8. РНК УСРР та ЦК КП(б)У зобов'язують Укрконоплетрактороцентр та облЗУ, поруч з повним використанням підготовлених у минулому колгоспних кадрів, у поточному році підготувати таку кількість масових кадрів: ланкових первісного перероблення конопель—350; льону—200 чол.

Підготування цих кадрів закінчити до 10 серпня 1933 р.

Галузевим трактороцентрам разом з облЗУ провести інструктивні курси-наради для докваліфікації дільничного агроперсоналу МТС всіх систем у районах, що мають площу засіву конопель та льону більш як 300 га.

НК РСІ провести перевірку виконання постанов уряду з 12 квітня та 8 травня 1933 р. про комплектування апарату райЗУ кваліфікованим льоно-коноплярським агроперсоналом.

9. Роботу коло збирання та перероблення конопель і льону проводити через виділення ланок у складі колгоспних бригад, заздалегідь призначивши мочильників, сушильників, м'яльників, тіпальників. За ланками закріпити наявні засоби виробництва.

10. Щоб стимулювати вчасне й якісне проведення збирання та первісного перероблення конопель і льону, РНК УСРР та ЦК КП(б)У встановили:

а) Хліб, що дає держава на стимулювання заготівель конопель та льону для основних льоно-коноплярських районів, видавати лише тим колгоспникам, які працювали на сіянні, полотті, збиранні та первісному обробленні конопель і льону, відповідно до кількості витрачених на цю роботу трудоднів та якості роботи.

РНК УСРР та ЦК КП(б)У попереджають, що в разі використання цього хліба не за прямим призначенням, винних притягатиметься до суворой відповідальности.

б) У кожному колгоспі виділити 5—10% того фонду хліба, що належатиме в колгоспі до розподілу поміж колгоспниками після виконання планів хлібоздавання та засипання насін'я фондів, на преміювання тих ударників (мочильники, сушильники, м'яльники, тіпальники), що дадуть найкращі показники кількістю та якістю виробленої льоно-коноплярської продукції.

в) Запровадити грошове преміювання ударників за перевищення якісних показників оброблення, використавши на це 50% надвишки, що її колгосп одержить за здання прядива вищих сортів, аніж то визначено для цього контрактаційним договором.

11. Обкомам та облвиконкомам протягом 5 днів довести до районів та МТС планові завдання щодо збирання та первісного перероблення льону з тим, щоб до колгоспів, сільрад та колгоспних бригад ці планові завдання було доведено найпізніше 1 серпня, планові завдання районам та

МТС з конопель довести до 1 серпня, а до сілрад, колгоспів та колгоспних бригад—найпізніше 10 серпня 1933 р.

12. Харківському, Київському та Чернігівському обкомам та облвиконкомам провести обласні наради в справі збирання, первісного перероблення та організації заготівель льону й конопель.

13. Надаючи виняткової ваги налагодженню від машинотракторних станцій та райземвідділів оперативної звітності про перебіг збирання й первісного перероблення конопель та льону, РНК УСРР та ЦК КП(б)У пропонують обкомам, облвиконкомам та облтракторам забезпечити організацію звітності.

14. Щоб забезпечити вчасний пуск у кампанію 1933-34 р. всіх 19 коноплярських та 2 льонарських заводів та безперебійну їхню роботу, РНК УСРР та ЦК КП(б)У зобов'язують:

а) Укрльоноконоплетрактороцентр (тов. Кузнецова) закінчити ремонт заводів первісного оброблення до 15 вересня, та Укрконоплебуд (тов. Єремїна)—закінчити будувати льонопрядивні заводи;

б) Заготльонові вчасно й цілком забезпечити заводи сировиною високої якості і потрібною кількістю;

в) Укрльоноконоплетрактороцентрові організувати перероблення сировини на заводах з тим, щоб добитись збільшення виходу довгої продукції з турбінної сировини.

15. Зобов'язати центральну та місцеву пресу віддати більшу увагу збиранню та первісному переробленню конопель та льону, систематично висвітлюючи перебіг готування та проведення збирально-переробної кампанії й перебіг виконання контрактційних зобов'язань щодо здавання (продажу) прядива державі.

РНК УСРР та ЦК КП(б)У закликають широкі колгоспні маси та трудящих одноосібників льоно-коноплярських районів мобілізувати всі наявні засоби й сили на успішне здійснення поставлених з льону та конопель завдань і тим самим забезпечити нормальну роботу підприємств ленькоджутової та текстильної промисловости, що вироблюють важливу для задоволення народньо-господарських потреб міста й села продукцію.

Харків, 20 липня 1933 року.

Голова РНК УСРР **В. Чубар**. Секретар ЦК КП(б)У **С. Косіор**.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 20 липня 1933 р. № 161.

ПОСТАНОВИ

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР.

444. Про врегулювання умов піднайму житлової площі.

Щоб врегулювати взаємини, що виникають у наслідок піднайму житлової площі, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Надати право громадянам, що наймають житлові приміщення так у будинках, належних державі, як і в будинках, належних приватним особам, здавати частину найманих приміщень у піднайом без спеціального дозволу органу, що відає цим будинком або власника будинку, крім випадків:

- а) коли будинок у віданні підприємств промисловости й транспорту;
- б) коли приміщення основному наймачеві надала державна установа або підприємство, кооперативна або громадська організація в зв'язку з його роботою в даній установі, підприємстві або організації;
- в) коли наймане приміщення входить до складу маневрового житлового фонду міської або селищної ради;
- г) коли наймають приміщення в готелі.

У в а г а. В будинках усупільненого сектора здавати в піднайом житлові приміщення особам нетрудових категорій заборонено.

2. Договір піднайму житлових приміщень, зазначених в п. п. «а»—«г» арт. 1, вважається за недійсний з наслідками, передбаченими в арт. 147 Цивільного кодексу УСРР.

Осіб, що вселилися до цих приміщень за договором піднайму, виселяють адміністративним порядком як таких, що самовільно вселилися, не даючи їм іншої житлової площі та засобів перевезення хатнього майна, незалежно від пори року.

3. Здавати житлові приміщення в піднайом можна або на певно визначений реченець, або на час невизначений.

4. Наявність договору про здавання житлового приміщення в піднайом на певно визначений реченець стверджується листовним зобов'язанням піднаймача звільнити приміщення до скінчення обумовленого реченця, а так само всілякими іншими листовними доказами.

5. Коли житлове приміщення здано в піднайом на певно визначений реченець, піднаймач по скінченні цього реченця повинен негайно звільнити приміщення, якщо договір не буде поновлений на новий реченець.

Правила про автоматичне продовження договору найма (арт. 156 Цивільного кодексу УСРР) за цих випадків не застосовується.

6. Коли житлове приміщення здано в піднайом на час не визначений, то основний наймач може вимагати розірвання договору піднайму, попередивши про це піднаймача за один місяць, коли житлова площа, що її замешкує піднаймач, потрібна самому наймачеві (збільшення його родини, хвороба його самого, або членів його родини, службова, наукова або інша робота основного наймача або членів його родини, для якої потрібна додаткова житлова площа тощо).

7. Кожний договір піднайму житлових приміщень можна розірвати порядком і за випадків, зазначених в арт. 171 Цивільного кодексу УСРР.

8. У разі основний наймач звільняє наймане приміщення, його повинен водночас звільняти й піднаймач, крім випадків:

1) коли піднаймач є член житлового кооперативу, що є в будинку, де він мешкає;

2) коли піднаймач прожив у приміщенні основного наймача:

а) не менше 6 місяців до звільнення цього приміщення від основного наймача за випадків, коли він його звільнив з таких незалежних від його причин, як наприклад, вміщення до лікувального закладу, в наслідок невидужної хвороби тощо; а за випадків судового або адміністративного виселення й заслання основного наймача або засудження його до позбавлення волі—не менш як 3 місяці до притягнення основного наймача до відповідальності;

б) найменш 1 рік до звільнення приміщення від основного наймача за випадків, коли він його звільнив у наслідок відрядження на роботу до іншої місцевості;

в) найменш 2 роки до звільнення приміщення від основного наймача за всіх інших, крім вищезгаданих, випадків.

У в а г а. Правила п. «б» цього артикулу не поширюються на осіб, що їм приміщення передано в тимчасове користування від осіб, що переїзять на роботу до інших місцевостей, коли за чинним законом приміщення зберігається за тими, що переїзять.

За цих випадків піднаймач має право залишатися в приміщенні, що він його займав, набуваючи право основного наймача на відповідну житлову площу.

У разі судового виселення основного наймача за арт. 171 Цивільного кодексу УСРР, суд повинен водночас розв'язати питання про залишення або виселення піднаймача з приміщення, що він його займає.

9. Усі спори, що виникають на ґрунті взаємин, зв'язаних із піднаймом житлових приміщень, розв'язує суд.

10. Чинність арт. 8 цієї постанови поширюється на взаємини, що виникли до видання цієї постанови, якщо вироки суду у відповідних справах ще не набули правної сили.

II.

Цю постанову видано на доповнення і зміну поділу III Цивільного кодексу УСРР.

Харків, 4 липня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Голова РНК УСРР В. Чубар. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

445. Про перехідний Червоний прапор уряду УСРР для області за першість у хлібозбиранні та хлібоздаванні.

Ентузіазм, що охопив широкі маси колгоспників, робітників радгоспів та трудящих одноосібників, виявився в розгортанні соціалістичного змагання між областями УСРР за першість у кращому збиранні, обмолоті

ті високого в цьому році врожаю зернових культур та виконанні зобов'язань у здаванні хліба державі 1933 року.

Щоб відзначити передову область, яка виконає ці найважливіші господарсько-політичні завдання, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Область, яка здобуде першість у боротьбі за краще й найскорше збирання, обмолот зернових культур, цілковите й дострокове виконання зобов'язань у здаванні хліба державі 1933 року, нагородити від уряду УСРР перехідним Червоним прапором.

2. Для визначення області—переможця й присудження їй перехідного Червоного прапору, затвердити журі в такому складі:

Від ВУЦВК—тов. Петровський (голова), РНК УСРР—тов. Порайко, НКЗС УСРР—тов. Коцюбинський, УповКомзаг РНК СРСР на Україні—тов. Степанський, УповНКРадгоспів СРСР при уряді УСРР—тов. Нурінов, ред. «Комуніста»—тов. Гарін, ред. «Вісті»—тов. Ткач.

Харків, 28 липня 1933 року.

За Голову ВУЦВК Ю. Войцехівський. Голова РНК УСРР В. Чубар.
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 29 липня 1933 р. № 169.

ПОСТАНОВА

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.

446. Про ліквідацію Комітету сприяння Дніпрельстану при ВУЦВК.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет постановив:
у зв'язку з закінченням робіт щодо спорудження Дніпровської гідроелектростанції, Комітет сприяння Дніпрельстану при ВУЦВК зліквідувати.

Харків, 25 липня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

ПОСТАНОВИ

ПРЕЗИДІЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.

447. Про настановлення тов. Боданського на заступника Народнього комісара освіти УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити тов. Боданського на заступника Народнього комісара освіти УСРР.

Харків, 20 липня 1933 року.

За Голову ВУЦВК Ю. Войцехівський. Заст. Секретаря ВУЦВК
К. Горлинський.

448. Про настановлення тов. Соловйова на заступника Голови Держплану УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити тов. Соловйова на заступника Голови Держплану УСРР.
Харків, 4 серпня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

ПОСТАНОВИ РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР.

449. Про договірну кампанію колгоспів з районними об'єднаннями тваринних колгоспних товарних фарм.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Провести від 15 червня до 15 липня 1933 р. кампанію переукладання та укладання договорів районних об'єднань тваринних колгоспних товарних фарм як з колгоспами, що мають фарми, так і з колгоспами, що знов організують фарми.

2. У зв'язку з великим господарсько-політичним значенням договірної кампанії для зміцнення й розвитку колгоспно-товарного тваринництва, зобов'язати облвиконкоми, райвиконкоми та земельні органи забезпечити повсякденний нагляд і керівництво проведенням цієї кампанії.

3. Зобов'язати НКЗем УСРР надіслати районам не пізніше 10 червня 1933 р. потрібну кількість типових договорів районних об'єднань колгоспних товарних фарм з колгоспами.

4. НКЗемові УСРР подати не пізніше 31 липня 1933 р. до РНК УСРР матеріали про підсумки кампанії.

Харків, 1 червня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР П. Любченко. Керівничий справ РНК УСРР Л. Ахматов.

450. Про стан виконання постанови уряду щодо сталого землекористування та про роботу центральної земельної комісії при НКЗемі УСРР.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Відзначити, що облвиконкоми та райвиконкоми не забезпечили виконання закону про сталість землекористування колгоспів і не провадили суворого догляду за правильним його застосуванням, у наслідок чого на місцях видавалося постанови, що суперечили зазначеному закону.

Попередити облвиконкоми та райвиконкоми, що за недодержання, або неточне додержання зазначеного закону, винних буде притягнуто до судової відповідальності.

2. Облвиконкомам та райвиконкомам негайно ж виправити випадки незаконно зроблених відрізків землі від колгоспів і до затвердження від Вищої земельної комісії СРСР—не використовувати їх.

Облвиконкомам періодично слухати на президіях доповіді обласних земельних комісій.

3. Зважаючи на численні факти незаконного відбирання землі (навіть невеликих ділянок) від колгоспів, доручити органам прокуратури вибірково перевірити, як запроваджується закон про сталість землекористування колгоспів і винних у порушенні закону, так само тих, хто припускає ці порушення, притягти до суворої відповідальності.

Органам прокуратури підсилити догляд за роботою районних земельних комісій і не припускати реалізації рішень районних земельних комісій до їхнього затвердження від вищих земельних комісій.

4. Зобов'язати Центральну земельну комісію при НКЗемі УСРР обережніше й суворіше підходити до пропозицій обласних комісій.

5. Доручити НКЗемі УСРР:

а) планово розгорнути в цілому обсязі роботу земельних комісій відповідно до наданих їм прав законом уряду та інструкцією НКЗемі СРСР про роботу земкомісій;

б) Центральній республіканській та обласним земельним комісіям запровадити живий інструктаж і нагляд за роботою та рішеннями земельних комісій на місцях;

в) штат Центральної земельної комісії при НКЗемі УСРР встановити кількістю 6 чоловіка й негайно вкомплектувати апарати всіх земельних комісій.

НК РСІ УСРР, спільно з НКЗемом УСРР, встановити й затвердити штати протягом декади.

Харків, 16 червня 1933 року.

Голова РНК УСРР **В. Чубар**. Керівничий справ РНК УСРР **Л. Ахматов**.

451. Про затвердження складу Всеукраїнського комітету сприяння вченим при РНК УСРР.

Рада народніх комісарів УСРР постановила: затвердити такий склад Всеукраїнського комітету сприяння вченим при РНК УСРР:

Президія Комітету:

1. Сухомлин—голова Комітету—заст. Голови РНК УСРР,
2. Ахматов—заст. голови Комітету—Керівничий справ РНК УСРР,
3. Штейн—відповідальний секретар—науковий робітник,
4. Хармадарьян—член президії—заст. НКОЗ УСРР,
5. Покровський—член президії—зав. сектора науки НКО УСРР,
6. Орлов—член президії—професор, зав. сектора науки БЛВ ЦК КП(б)У,
7. Уральцев—відповідальний секретар УЦБ,
8. Гейманович—професор (Харків).

Члени Комітету:

9. Богомолець—президент ВУАН,
 10. Кілерог—зав. КПВ ЦК КП(б)У.
 11. Зелігер—професор (Сталіне),
 12. Маслов—ВУАМБІТ (Харків),
 13. Меєрсон—професор (Одеса),
 14. Свіренко—професор (Дніпропетровське),
 15. Паладін—академик (Київ),
 16. Хвиля—заст. НКО УСРР,
 17. Шліхтер—президент ВУАМЛІН,
 18. Шматько—професор (Харків),
 19. Гундер—професор (Харків),
 20. Ксандров—професор (Харків),
 21. Бондар—ВУАСГН,
 22. Загер—Харківський обл. КСВ,
 23. Василенко—Київський обл. КСВ,
 24. Триліський—Вінницький обл. КСВ,
 25. Ідін—Чернігівський обл. КСВ,
 26. Воробйов—Донецький обл. КСВ,
 27. Тарапенко—Одеський обл. КСВ,
 28. Броун—Дніпропетровський обл. КСВ,
 29. Забельський—УповНКВажпрому СРСР при уряді УСРР.
- Харків, 27 червня 1933 року.

Голова РНК УСРР **В. Чубар**. Керівничий справ РНК УСРР **Л. Ахматов**.

Оголошено у «Вістях ВУЦВК» з 28 червня 1933 р. № 143.

452. Про обов'язкове окладне страхування в сільських місцевостях та містах на 1934 рік.

На підставі та на розвиток постанови Ради народних комісарів Союзу РСР з 17 липня 1933 року про обов'язкове окладне страхування в сільських місцевостях та в містах на 1934 рік («Известия» ЦВК СРСР з 20 липня 1933 р. № 179-5110), Рада народних комісарів УСРР постановила:

1. По страхуванню від неврожаю тютюнів (бакуну, цигарового й цигаркових (жовтих), поруч із відповідальністю за недобір продукції, установити відповідальність держстраху також за зниження через пошкодження грядом якості фактично одержаного врожаю цих культур. Загальна сума відшкодування за кількісний недобір урожаю й за втрату на якості пошкодженої грядом продукції, не повинна перебільшувати суми забезпечення, вирахованої за крайніми нормами страхування даної культури від неврожаю.

2. Встановити такі пересічні для АМСРР та областей норми страхового забезпечення с.-г. культур та с.-г. тварин:

А. С.-г. культури на 1 га

Норми страхового забезпечення в крб.

	Київська	Чернігівс.	Вінницька	Харківська	Дніпропетр.	Одеська	Донецька	АМСРР
I. Група с.-г. культур								
1. Городи й ягідники:								
в колгоспах—від гряди, вимокання, вимерзання, випрівання й повіді	480	480	480	480	480	480	480	480
у колгоспників—тільки від гряди	425	425	425	425	425	425	425	425
в одноосібних господарствах—тільки від гряди	400	400	400	400	400	400	400	400
2. Баштани:								
в колгоспах—від гряди, вимокання, вимерзання, випрівання й повіді	370	370	370	370	370	370	370	370
у колгоспників—тільки від гряди	310	310	310	310	310	310	310	310
в одноосібних господарствах—тільки від гряди	290	290	290	290	290	290	290	290
3. Садки — тільки від гряди:								
у колгоспах	720	720	800	720	800	800	720	800
у колгоспників	625	625	700	625	700	700	625	700
в одноосібних господарствах	590	590	650	590	650	650	590	650
4. Виноградники — тільки від гряди:								
в колгоспах	900	900	1000	900	1000	1000	900	1000
у колгоспників	800	800	900	800	900	900	800	900
в одноосібних господарствах	750	750	840	750	840	840	750	840
II. Група с.-г. культур								
Від гряди та від вимерзання, вимокання, випрівання та повіді:								
а) у колгоспах:								
5. Пшениця озима	80	74	82	72	75	74	70	75
6. Інші зернові, бобові, сіяні трави й культури на силос	55	53	60	60	53	53	53	55

	Норми страхового забезпечення в крб.							АМСРР
	Київська	Чернігівс.	Вінницька	Харківська	Дніпропетр.	Одеська	Донецька	
7. Сояшник	75	—	75	76	66	66	66	66
б) в господарствах колгоспників та одноосібників:								
8. Всі зернові, бобові, сіяні трави і культури на силос	46	45	50	50	45	45	45	46
9. Сояшник	60	—	60	63	55	55	55	55
III. Група с-г. культур:								
10. Льон-кудряш та інші олійні:								
у колгоспах	65	65	65	65	65	65	65	65
у колгоспників	60	60	60	60	60	60	60	60
в одноосібних господарствах	55	55	55	55	55	55	55	55
11. Люфа:								
у колгоспах	—	—	—	—	—	3000	—	—
у колгоспників	—	—	—	—	—	2700	—	—
в одноосібних господарствах	—	—	—	—	—	2500	—	—
12. Картопля, цукровий буряк, кормові корінняки, льон-довгунець, конопля й інш. с-г. культури, крім застрахованих від неврожаю:								
у колгоспах	180	180	180	180	180	180	180	180
у колгоспників	165	165	165	165	165	165	165	165
в одноосібних господарствах	150	150	150	150	150	150	150	150
Крайні норми забезпечення в центнерах на 1 га:								
IV. Група с.-г. культур:								
Від неврожаю:								
13. Махорка:								
у колгоспах	10,0	13,5	—	11,4	—	—	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	8,2	11,1	—	9,4	—	—	—	—
14. Бакун:								
у колгоспах	—	11,8	—	—	—	—	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	—	10,5	—	—	—	—	—	—

	Крайні норми забезпечення в центнерах на 1 га							
	Київська	Чернігівс.	Вінницька	Харківська	Дніпропетр.	Одеська	Донецька	АМСРР
15. Цигарковий тютюн:								
у колгоспах	7,8	8,8	—	—	—	—	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	6,5	7,2	—	—	—	—	—	—
16. Жовтий тютюн:								
у колгоспах	—	—	4,7	—	4,7	6,1	—	5,7
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	—	—	3,9	—	3,9	5,0	—	4,8
17. Хміль старих плантац.:								
у колгоспах	6,0	6,0	6,0	—	—	—	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	5,0	5,0	5,0	—	—	—	—	—
18. Хміль молодих планта- цій:								
у колгоспах	1,5	1,5	1,5	—	—	—	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	1,25	1,25	1,25	—	—	—	—	—
19. Бавовник:								
у колгоспах	—	—	—	—	2,0	2,0	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	—	—	—	—	1,5	1,5	—	—
20. Соя:								
у колгоспах	5,6	—	5,6	5,7	4,5	4,5	—	4,5
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	4,5	—	4,5	4,5	3,6	3,6	—	3,6
21. Рицина:								
у колгоспах	—	—	—	—	2,3	2,3	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	—	—	—	—	2,0	2,0	—	—
22. Гірчиця біла:								
у колгоспах—	—	—	—	—	3,5	3,5	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	—	—	—	—	3,0	3,0	—	—
23. Сафлор:								
у колгоспах	—	—	—	—	3,0	3,0	3,0	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	—	—	—	—	2,0	2,0	2,0	—
24. Арахіс:								
у колгоспах—	—	—	—	—	2,5	2,5	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	—	—	—	—	1,5	1,5	—	—
25. Кунжут:								
у колгоспах	—	—	—	—	—	1,8	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	—	—	—	—	—	1,4	—	—

	Крайні норми забезпечення в центнерах на 1 га							
	Київська	Чернігівс.	Вінницька	Харківська	Дніпропетр	Одеська	Донецька	АМСРР
26. М'ята 1 року:								
у колгоспах	2,6	2,6	—	2,6	—	—	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	2,1	2,1	—	2,1	—	—	—	—
27. М'ята 2 року:								
у колгоспах	3,2	3,2	—	3,2	—	—	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	2,7	2,7	—	2,7	—	—	—	—
28. Коріандра:								
у колгоспах	4,3	—	—	4,3	—	4,3	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	3,5	—	—	3,5	—	3,5	—	—
29. Ганус:								
у колгоспах	—	—	—	—	—	2,6	2,6	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	—	—	—	—	—	2,1	2,1	—
30. Фенхель 1 року:								
у колгоспах	—	—	2,6	—	—	—	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	—	—	2,0	—	—	—	—	—
31. Фенхель 2 року:								
у колгоспах	—	—	3,4	—	—	—	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	—	—	2,1	—	—	—	—	—
32. Наперстянка 1 року:								
у колгоспах	3,0	—	—	—	—	—	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	2,5	—	—	—	—	—	—	—
33. Наперстянка 2 року:								
у колгоспах	6,0	—	—	—	—	—	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	5,0	—	—	—	—	—	—	—
34. Південна конопля:								
у колгоспах	—	—	—	—	—	16,0	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	—	—	—	—	—	12,0	—	—
35. Беладонна 1 року:								
у колгоспах	2,5	—	—	—	—	—	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	1,5	—	—	—	—	—	—	—
36. Беладонна 2 року:								
у колгоспах	5,0	—	—	—	—	—	—	—
у колгоспників і в одноосібн. господарст.	4,0	—	—	—	—	—	—	—

Б. С.-г. тварин на 1 голову

	Норми страхового забезпечення в карб.							АМСРР
	Київська	Чернігівс.	Вінницька	Харківська	Дніпропетр.	Одеська	Донецька	
1. Велика рогата худоба:								
у колгоспах:								
а) молодняк	47	47	47	63	63	63	63	47
б) доросла	150	150	150	200	200	200	200	150
у колгоспників:								
а) молодняк	44	44	44	58	58	58	58	44
б) доросла	135	135	135	180	180	180	180	135
в одноосібних господарствах:								
а) молодняк	42	42	42	56	56	56	56	42
б) доросла	130	130	130	170	170	170	170	130
2. Коні:								
у колгоспах	155	155	155	155	155	155	155	155
у колгоспників	145	145	145	145	145	145	145	145
в одноосібних господарствах	140	140	140	140	140	140	140	140
3. Вівці і кози:								
у колгоспах	30	30	30	30	30	30	30	30
4 Свині:								
у колгоспах:								
а) підсвинки 4—9 міс.	30	30	30	30	30	30	30	30
б) кнури та кабани старше 9 місяців .	45	45	45	45	45	45	45	45
в) свиноматки старші 9 місяців	75	75	75	75	75	75	75	75

3. Встановити такі крайні норми забезпечення культур льону й коноплі від посухи, без одержання страхових платежів:

центнерів на 1 га:

	Київська	Чернігівс.	Вінницька	Харківська	Дніпропетр.	Одеська	Донецька	АМСРР
1. Льон-кудряш-насіння:								
колгоспи	—	—	—	2,8	2,8	3,2	3,2	—
колгоспники і одноосібні господарства .	—	—	—	2,3	2,3	2,6	2,6	—

	Київська	Чернігівс.	Вінницька	Харківська	Дніпропетр.	Одеська	Донецька	АМСРР
2. Інвентаря й транспортних засобів у господарствах колгоспів як у селах, так і в містах	0,40	0,50	0,40	0,40	0,35	0,35	0,35	0,25
3. Будівель і кустарно-промислових закладів у сільськ. місцевостях:								
а) колгоспники	1,10	1,35	1,05	1,10	0,90	0,90	0,90	0,65
б) одноосібні господ.	1,40	1,70	1,30	1,35	1,15	1,15	1,15	0,80
Для колгоспників, трудових одноосібних господарств, робітників, службовців і інших трудящих:								
у містах I класу (згідно з інстр. держстраху)	0,80	0,80	0,80	0,80	0,80	0,80	0,80	0,80
у містах 2 класу	0,90	0,90	0,90	0,90	0,90	0,90	0,90	0,90
у містах 3 класу	1,20	1,20	1,20	1,20	1,20	1,20	1,20	1,20
4. Великої рогатої худоби (молодняку й дорослої):								
а) у колгоспах	2,6	2,7	2,2	2,7	2,7	2,7	2,7	1,6
б) у колгоспників і в одноосібних господарствах	4,2	4,4	3,6	4,4	4,4	4,4	4,4	2,7
5. Коней у селах:								
колгоспи	6,0	5,0	5,0	6,0	6,0	6,0	6,0	5,0
колгоспники й одноосібні господарства	8,5	7,2	7,2	8,5	8,5	8,5	8,5	7,2
Коней у містах:								
колгоспи	5,5	5,5	5,5	5,5	5,5	5,5	5,5	5,5
колгоспники й одноосібні господарства	9,0	9,0	9,0	9,0	9,0	9,0	9,0	9,0
6. Овець і кіз:								
колгоспи	6,0	6,3	5,0	6,3	6,3	6,3	6,3	3,8
7. Свиней:								
колгоспи	7,0	7,4	5,9	7,4	7,4	7,4	7,4	4,4
8. С.-г. культур:								
а) від гряди:								
колгоспи	1,55	1,60	1,78	1,54	1,29	1,29	0,81	0,83
колгоспники й одноосібні господарства	2,44	2,50	2,24	2,42	2,03	2,03	1,27	1,23

	Київська	Чернігівс.	Вінницька	Харківська	Дніпропетр.	Одеська	Донецька	АМСРР
б) від вимокання, вимерзання, випрівання та повіді:								
колгоспи	2,24	2,33	1,86	2,33	2,33	2,33	2,33	1,47
колгоспники й одноосібні господарства .	4,12	4,28	3,43	4,30	4,30	4,30	4,30	2,60

П о в с і х о б л а с т я х :

в) від неврожаю:	
1) Бавовна:	
колгоспи	2,40
колгоспники й одноосібні господарства .	3,60
2) Соя, рицина (клевщина), кенаф, канатник:	
колгоспи	4,80
колгоспники й одноосібні господарства .	7,56
3) Кунжут, сафлор, арахіс, хміль:	
колгоспи	6,0
колгоспники й одноосібні господарства .	8,40
4) Тютюн і махорка:	
колгоспи	3,60
колгоспники й одноосібні господарства .	4,80

За додаткову відповідальність за зниження якості продукції тютюнів через пошкодження грядом—нараховувати додатковий платіж за ставкою, встановленою для даної місцевості, за страхуванням с.-г. культур від гряду.

5) Коріандра, ганус, фенхель, гірчиця біла, змієголовник, м'ята, наперстника, беладонна:

колгоспи	5,50
колгоспники й одноосібні господарства .	8,40

6) Ловецьких суден:

колгоспи	—	—	—	—	2,0	2,0	2,0	—
колгоспники й одноосібні господарства .	—	—	—	—	4,0	4,0	4,0	—

7) Знаряддя ловів:

колгоспи	—	—	—	—	3,0	3,0	3,0	—
--------------------	---	---	---	---	-----	-----	-----	---

6. По страхуванню на випадок смерти коней у колгоспах, у колгоспників і в одноосібних господарствах—установити страховий вік коней від 1½ років.

7. Надати право колгоспникам та одноосібним трудовим господарствам страхувати коней віком від 1½ до 12 років вище встановлених норм (арт. 3), але в межах державних закупних цін. Про своє бажання скористатись із цього права, колгоспники та одноосібні господарства повинні заявити районному страховому інспекторові не пізніше, як 31 грудня 1933 року.

8. Доручити Раді народніх комісарів АМСРР та обласним виконавчим комітетам установити по окремих районах для колгоспів, колгоспників і одноосібних господарств крайні терміни сплати страхових платежів з тим, щоб по АМСРР та по області в цілому забезпечено було надходження:

а) від колгоспів:

до 15 вересня 1933 р.	30%
до 1 листопада 1933 р.	30%
до 15 грудня 1933 р.	40%

б) від колгоспників та від одноосібних господарств:

до 15 вересня 1933 р.	40%
до 1 листопада 1933 р.	30%
до 1 грудня 1933 р.	30%

всієї належної до сплати суми страхових платежів

Харків, 27 липня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР П. Любченко. Керівничий справ РНК УСРР Л. Ахматов.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 29 липня 1933 р. № 169.

ПОСТАНОВА ЕКОНОМІЧНОЇ НАРАДИ УСРР.**453. Про державну закупівлю худоби.**

Відповідно до постанови РНК СРСР в 23 травня 1933 р. та на додаток до постанови ЕН УСРР з 21 березня 1933 р. про державну закупівлю худоби, Економічна нарада УСРР постановила:

встановити відрахування для місцевих потреб від закупленої худоби (понад централізований план постачання) розміром 30%, розподіливши ці відрахування так:

а) одну третину залишити в розпорядженні районів, де закуплено худобу, й

б) дві третини—в розпорядженні відповідного обласного комітету.

Харків, 21 червня 1933 року.

Заст. голови ЕН УСРР П. Любченко. Секретар ЕН УСРР А. Блесер.

ПОСТАНОВА НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ УСРР**454. Про відновлення строку давности за позовами колгоспів.**

НКЮ УСРР спостерігає з одержаних відомостей, що в численних випадках колгоспи не додержують встановленого строку позовної давности і часто-густо перепускають його в наслідок недостатнього зміцнення свого рахівничого апарату та занехаєности своїх фінансових розрахунків.

Щоб допомогти колгоспам подолати зазначені хиби свого організаційного періоду з найменшою матеріальною шкодою, НКЮ УСРР постановив:

I.

1. Запропонувати судовим органам відновляти порядком арт. 77 ЦПК УСРР (З. З. УСРР 1931 р. № 36 арт. 282) строк давности за позовами, що їх закладають колгоспи, в усіх випадках, коли цей строк прогаяно з причини недостатньої впорядкованости рахівництва колгоспу та занехаєности розрахунків, що сталося в наслідок того.

2. Суди мають відновляти прогаяний строк позовної давности не тільки на вимогу колгоспів-позовників, але й самі, з власної ініціативи, коли потреба в цьому впливає з обставин справи.

II.

3. Беручи на увагу, що колгоспи протягом найближчого часу мають зміцнити свій рахівничий апарат і впорядкувати розрахунки з своїми боржниками, надати цій постанові чинности до 1 січня 1934 року.

Харків, 29 липня 1933 року.

Народний комісар юстиції та генеральний прокурор республіки М. Михайлик. Член колегії НКЮ—керівник відсектора С. Прігов.

Друкарські помилки в З. З. УСРР за 1933 р.

		НАДРУКОВАНО:	МАЄ БУТИ:
З. З. № 22	стор. 14 рядок 11 знизу	тов Лямцева	тов. Ланцева
З. З. № 23	„ 7 „ 11 „	З. З. УСРР 1920 р.	З. З. УСРР 1929 р.
	„ 12 „ 7 „	42. Михнівський	42. Махнівський
З. З. № 24	„ 7 „ 8 згори	забезпечивши ціл- ковите спря-	забезпечивши ціл- ковите спрямуван- ня грошової замі- ни її на місцеві шляхові роботи.
	„ 11 зерногрести... Одеський	1300 1200	1300 2200
	„ 20 рядок 21 згори	облземуправа, кі- ноуправа	облземуправа, Кін- управа
З. З. № 25	„ 25	55. Літонський	55. Літинський
З. З. № 26	„ 13 таблиця, вино- градники, третя цифра	44.00	34.00
	„ 15 таблиця, горо- ди та баштани, остання цифра	260	320

Видання офіційне НКЮ УСРР
Відповідальний редактор М. ПЕТРЕНКО

Здано до складу 14-VIII; підписано до друку 16-VIII; формат паперу $\frac{1}{16}$ 4-поштов (62 x 94), вага м. ст. 37 кг.; $\frac{3}{4}$ пап. арк.; на 1 папер. арк. 112.900 знак.

Техредактор Н. Шайдурова

Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво та право“

Укрголовліт 4802

Зам. 2493—23.000

**ВИХОДИТЬ
ДРУКОМ**

АБЕТКОВИЙ

ПОКАЗНИК

ДО ЗБІРНИКІВ ЗАКОНІВ

ЗА 1932 РІК

Вартість 1 крб.

ПЕРЕДПЛАТУ

приймають усі міські і районні бюро „Союзпечать“, усі поштові підприємства та літоноші.

ВИДАВНИЦТВО ВУЦВК

„РАДЯНСЬКЕ БУДІВНИЦТВО І ПРАВО“

Харків, Спартаківський пров. № 3.

82535

ЗБІРНИК



ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 36

15 серпня 1933 року

№ 36

ЗМІСТ:

Постанова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів УСРР

455. Про доповнення постанови ВУЦВК та РНК УСРР з 15 червня 1931 р. «Про державну контролю та нагляд за будівництвом».

Постанова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету

456. Про утворення Компаніївського та Рівнянського районів на території Одеської області.

Постанова Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

457. На доповідь Сватівського РВК, Гончарівської та Ковалівської сільради про готовість до збирання врожаю та хлібоздавання.

Постанови Ради народніх комісарів УСРР

458. Про розгортання самозатівель незернових с.-г. продуктів та про керівництво ними.

459. Про просунення підручників до шкіл на новий навчальний рік.

460. Про організацію масового робітничого відпочинку в УСРР на 1933 рік.

461. Про організацію обласних рибних трестів місцевого значення.

462. Про організацію силосної кампанії.

Постанова Секретаріату Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

463. На доповідь про перебіг конкурсу на кращу сільську раду.

Постанова комісії виконання при РНК УСРР.

464. Про сінозбирання й силосування в Бахмацькому районі на Чернігівщині та Переяславському районі на Київщині.

Постанова Народнього комісаріату юстиції УСРР.

465. Про адміністративне висилення з приміщень установ Держбанку СРСР звільнених працівників їхнього адміністративно-управлінського апарату.

466. Про кримінальну відповідальність одноосібних господарств за невиконання зобов'язань на здавання зерна державі в установлені строки.

ПОСТАНОВА**ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР**

455. Про доповнення постанови ВУЦВК та РНК УСРР з 15 червня 1931 р. «Про державну контролю та нагляд за будівництвом»

Щоб спростити порядок проходження проектних матеріалів для будівництва союзного значення на терені УСРР, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

Додати до п. 1 арт. 5 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 15 червня 1931 р. «Про державну контролю та нагляд за будівництвом» (В. В. УСРР 1931 р. № 22 арт. 174) увагу другу такого змісту:

«УВАГА 2. При виданні дозволів на провадження будівельних робіт на будівництвах союзного значення на терені УСРР, органи державного контролю за будівництвом перевіряють відповідальність затверджених від урядництв-замовників проектів обов'язковим постановам центральних і місцевих органів влади лише в частині загального планування населених пунктів, впорядкування, санітарних та протипожежних заходів».

Харків, 4 серпня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Голова РНК УСРР В. Чубар. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

ПОСТАНОВА**ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ**

456. Про утворення Компаніївського та Рівнянського районів на території Одеської області

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет постановив:

1. Утворити на території Одеської області два райони:

а) Компаніївський в складі 19 сільських рад, з центром у селі Компаніївка;

б) Рівнянський в складі 13 сільських рад, з центром в селі Рівне.

2. а) До складу Компаніївського району включити Богорадівську, Водявську, Германівську, Доливівську, Зеленівську, Компаніївську, Бриничуватську, Лозоватську, Мар'ївську, Нечаївську, Обертасівську, Петрівську, Першомайську, Сазівську, Софіївську, Федосіївську, Коротакську, Жеванівську та Юр'ївську сільські ради, вилучивши їх зі складу Зінов'ївської міськради;

б) до складу Рівнянського району включити Рівнянську, Янчинську, Стопнівську, Семенастівську, Н.-Миколаївську, Михайлівську, Лозоватську, Караказелівську, Іванівську, Димінську, Ганнівську, Бежбайрацьку та Закар'ївську сільські ради, вилучивши їх зі складу Ново-Українського району.

3. Здійснення цієї постанови покласти на Одеський обласний виконавчий комітет.

Харків, 4 липня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 8 липня 1933 р. № 151.

ПОСТАНОВА

ПРЕЗИДІЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ

457. На доповідь Сватівського РВК, Гончарівської та Ковалівської сільради про готовість до збирання врожаю та хлібоздавання.

1. Вислухавши доповідь Сватівського РВК, Гончарівської та Ковалівської сільради цього ж району про готовість до збиральної кампанії та хлібоздавання, Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету відзначає, що Сватівський район домогся певних успіхів у проведенні весняної засівної кампанії, виконавши план сівби по району на 102% в наслідок боротьби за якість сівби та боротьби з бур'янами, чимало підніс урожайність по району; також задовільно провадить район сінозбирання.

2. Поруч цього Президія ВУЦВК констатує, що РВК заспокоївшись на успіхах весняної сівби допустився демобілізованості, не спромігся переключити повністю виробничої активності колективних та трудових одноосібницьких мас, здобутої у весняну сівбу, на готування та проведення збиральної кампанії і хлібоздавання, не іскерував діяльності сільрад та їхніх масових органів—секцій і дещгруп на організацію й очолення всіх етапів підготовчої роботи до збирання врожаю та хлібоздавання.

Район заціниввся зі складанням та доведенням до місць планів збирання і хлібоздавання, а більшість сільрад плани ремонту машин та збирання врожаю зовсім не обговорювали. Район загаяв полоття ярих засівів і підняття парів, не закінчив у встановлений термін ремонту сільськогосподарських машин, не приготував у відповідній кількості засобів до безтарних перевозів та мішкотари.

Так само не забезпечено повного охорони врожаю, особливо, протишкешної.

Сільради, особливо Гончарівська, не знають стану колгоспів.

Ні РВК, ні сільради оперативно не керували встановленням урожайності, в результаті чого в окремих колгоспах та Сватівському радгоспі було припущено явне применшення урожайності.

3. Президія ВУЦВК пропонує райвиконкоміві негайно розробити як лінією райвиконкоміву в цілому, так і лінією кожної сільради оперативний план заходів, що забезпечили б вчасне й повне розгорнення та успішне вивершення збиральної кампанії і хлібоздавання, зокрема:

а) закінчення протягом найближчих днів ремонту всіх збиральних машин, молотарок та двигунів, належний технічний огляд за їхнього прийняття і прикріплення до них потрібних кваліфікованих робітників;

б) домогтися, щоб кожна сільрада, секція і дешгрупа перевірила і за своїла план збиральної кампанії кожного колгоспу, бригади, ланки та розставивши відповідно свої сили і здійснюючи повсякденне оперативне керівництво і допомогу, забезпечила успішне виконання цих планів;

в) розробити як для колгоспного сектора, так і одноосібницького конкретні заходи боротьби з утратами хліба за окремих процесів реалізації врожаю (косовиця, возіння, молотьба тощо), охорони врожаю від крадіжок та шкеш виділивши для цього найкращих перевірених колгоспників та членів рад; зокрема, в найкоротший термін привести до ладу і належно розставити протишкешні приладдя;

г) звернути особливу увагу на колгоспи, в яких бракує робітної сили, щоб у встановлені терміни зібрати великий урожай цього року, вчасно організувавши допомогу їм як машинами, так і робітною силою;

д) створити належні сприятливі обставини для найпродуктивнішої праці колгоспників на полі (відповідно впорядкування таборів, систематична масово-політична та культурна робота тощо);

е) належно організувати й забезпечити проведення в установлені терміни обмолоту та здавання хліба державі, мобілізуючи увагу колгоспних мас на виконання зобов'язань перед державою, як першого заповіту колгоспників, не припускаючи розриву між косовицею й молотьбою та здаванням хліба державі;

ж) перевірити забезпеченість колгоспів засобами потрібними для перевозу хліба (безтарка, мішкотара), виділення тягової сили, бригад, возів для пристави хліба, розробити календарний план здавання та встановити повсякденний контроль за виконанням цих планів;

з) найрішучішими заходами привести в належний стан шляхи, виділити відповідальних осіб, що слідкували б за станом шляхів та їхнім ремонтом.

Запропонувати Головишляхтрансві УСРР та Донецькому ОВК забезпечити відповідними механізмами, коштами та іншими засобами будівництво шляху Старобільське-Сватове і вжити рішучих заходів, щоб це будівництво було закінчено у визначений термін;

ж) запропонувати УповСоюзнафтоторгу та Донецькому ОВК негайно вжити заходів, щоби забрукувати майдан біля нафтового складу при залізничній станції Сватове.

4. Відзначаючи деяку недооцінку одноосібного сектора як за проведення весняної засівної кампанії, так і в підготові до збиральної, Секретаріят ВУЦВК пропонує райвиконкомові намітити спеціальні заходи організації збирання врожаю та хлібоздавання в цьому секторі, передбачивши надання, в разі потреби, відповідної допомоги.

5. Райвиконкомові притягти до суворой відповідальности винних у встановленні применшеної врожайности як у колгоспах, так і Сватівському радгоспі, широко роз'ясовуючи колгоспним масам ці шкідливі дії класових ворогів і організуючи маси на більше піднесення щільности і боротьби з класово-ворожим елементом.

6. Констатуючи незадовільне зв'язнення сільрад району до Всесоюзного конкурсу, Президія ВУЦВК зобов'язує райвиконком практичними і конкретними заходами забезпечити популяризацію завдань конкурсу й увімкнення до нього на засадах успішного проведення збиральної кампанії та хлібоздачі всіх сільрад району та належного піднесення всієї їхньої роботи.

Харків, 25 липня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

ПОСТАНОВИ РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

458. Про розгортання самозаготівель незернових с.-г. продуктів та про керівництво ними.

Не зважаючи на постанови РНК СРСР з 25 грудня 1932 р. про організацію заготівель незернових с.-г. продуктів та роботу конвенційного бюро, РПО з 16 січня 1933 р. про розгортання самозаготівель, ЕП УСРР з 7 березня 1933 р. про виділення районів на децзаготівлі, які дали чіткі й вичерпливі директиви в справі керівництва та розгортання децзаготівель на засадах довготермінових договорів з колгоспами, ВРП, ЗРК та інші роботи коло децзаготівель розгорнули незадовільно, не забезпечивши тим самим мобілізації додаткових ресурсів для поліпшення постачання робітничому населенню.

Це сталося наслідком таких причин:

а) НКПостачання УСРР, УповНКВажпром СРСР при уряді УСРР, НКЛегпром УСРР та ВУКС не забезпечили потрібного практичного керівництва роботою ВРП та ЗРК в розгортанні децентралізованих заготівель незернових с.-г. продуктів;

б) обласні та районні конвенційні бюро практично не здійснювали боротьби за правильне розміщення організацій для децзаготівель, не домоглися організаційного зв'язку ВРП та ЗРК безпосередньо з колгоспами, не

спрямували їх до глибших пунктів, не вели справжньої боротьби з ажіотажем, спекуляцією та порушенням конвенційних цін.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Зобов'язати НКПостачання УСРР, УповНКВажпром СРСР при уряді УСРР, НКЛегпром УСРР та ВУКС взяти ВРП і ЗРК під своє безпосереднє й неослабне керівництво в справі розгортання децзаготівель.

Протягом травня 1933 р. закінчити укладання довготермінових договорів ВРП і ЗРК з колгоспами на вирощування с.-г. продукції та здавання її порядком децзаготівель, після виконання централізованих зобов'язань.

2. Встановити такий порядок, щоб ВРП про кількість одержаних ними продуктів порядком децентралізованих заготівель відчитувалися перед УповНКВажпромом та НКЛегпром УСРР, а УповКомзаг РНК СРСР на Україні встановити відчитність про перебіг децзаготівель у районах заготівель.

Покласти відповідальність на НКПостачання УСРР та ВУКС за організацію обліку заготівель ВРП та ЗРК, якою мірою останні використовують райони, як вони налагодили виробничий зв'язок з колгоспами.

3. Зобов'язати обласні виконавчі комітети посилити керівництво в справі децзаготівель та не менш одного разу на місяць заслуховувати доповіді облпостачу, облспоживспілки, облконвенцбюра про наслідки роботи ВРП і ЗРК по децзаготівлях, негайно відсовуючи всі ненормальності, що перешкоджають розгортати їхню роботу.

4. ОблуповКомзаг РНК СРСР посилити керівництво роботою конвенційних бюр, особливо в районах, перетворивши їх на гнучкі органи керівництва децзаготівлями та суворо стежачи за дотриманням від заготувачів установлених конвенційних цін.

Облконвенцбюрам увести до свого складу найбільші ВРП, допущені до децзаготівель, та періодично заслуховувати перебіг заготівель по кожному ВРП.

5. Зобов'язати районні виконавчі комітети кожні 15 день заслуховувати доповіді райконвенцбюра, ВРП і ЗРК, прикріплених для децзаготівель до району, про розгортання від них децзаготівель.

Заступникам голів райвиконкомів, що відають заготівлями незернових с.-г. продуктів, складати звіти перед облконвенцбюрами про розгортання децзаготівель по району.

6. Запропонувати НКФ УСРР забезпечити, за рахунок місцевого бюджету, утримання апарату заступників голів РВК у справах заготівель незернових с.-г. продуктів.

Харків, 25 травня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР П. Лисченко. Керівничий справ
РНК УСРР Л. Ахматов.

459. Про просунення підручників до шкіл на новий навчальний рік.

Щоб забезпечити виконання ухвал ЦК ВКП(б) та ЦК КП(б)У про підручники для політехнічної школи, зокрема, вчасної пристави й одержання підручників по районах та школах до початку навчального року, себто до 1 вересня 1933 р., Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Запропонувати УповНКШляхів СРСР при уряді УСРР забезпечити приймання, відвантаження і перевіз вантажів з написом «підручники політехнічної школи», нарівні з першочерговими вантажами.

2. Запропонувати УповНКЗв'язку СРСР при уряді УСРР забезпечити першочергове приймання та просунення пакунків з написом «підручники політехнічної школи».

3. Запропонувати райвиконкомам і міськрадам викупати підручники протягом 48 годин і протягом 48 годин забезпечити одержання підручників школами.

4. Покласти на голів сілрад обов'язок забезпечити завідателів школи потрібними перевозовими засобами для негайного перевозу підручників від крамниць, станцій і т. інш. до шкіл.

5. Розрахунки за підручники провадять відділи народівітн райвиконкомів та міськрад на підставі укладених спеціальних договорів порядком переказу належних сум відповідним книготорговельним організаціям (Вукоопкнизі та Укркнигоцентрові) на окремі розрахункові рахунки у відповідних обласних конторах Держбанку СРСР.

Видаання коштів з цих рахунків Держбанк СРСР провадить проти рахунків, акцештованих обласними відділами народівітн, на відправлені підручники.

6. Зобов'язати голів райвиконкомів та міськрад забезпечити сплату протягом II та III кварталу 1933 р. вартости підручників для політехнічної школи, давши негайно в рахунок укладених договорів аванс у розмірі 40% вартости замовлених за договорами підручників.

Запропонувати НКО УСРР та відділам народівітн забезпечити протягом II та III кварталу 1933 р. вчасне збирання та сплату вартости підручників, що їх призначено для видання учням за батьківські кошти.

7. Заборонити на час підручничкової кампанії провадити мобілізацію транспорту ДВОУ, Укркнигоцентру та Вукоопкниги.

8. Доручити НКФ УСРР, ВУК Держбанку СРСР та НКО УСРР протягом 3 днів дати відповідні вказівки щодо виконання цієї постанови.

9. Запропонувати НК РСІ УСРР взяти під особливий контроль виконання цієї постанови.

Харків, 1 червня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР П. Любченко. Керівничий справ
РНК УСРР Л. Ахматов.

460. Про організацію масового робітничого відпочинку в УСРР на 1933 рік.

Рада народніх комісарів УСРР відзначає значні зрушення в організації масового робітничого відпочинку (зростання кількості парків культури та відпочинку, пролетарського туризму, кількості відпочивальників у стаціонарних установах, організація відпочинку робітників з родинами тощо).

Водночас, окремі форми робітничого відпочинку (міські бази масового робітничого відпочинку, будинки відпочинку вихідного дня, шатрові табори і т. інш.) 1932 року не шабули належного розвитку в наслідок того, що УЧХ, Укркурупр, Укртуре, соцстрах не забезпечили виконання повнотомної постанови РНК УСРР з 10 травня 1932 року про організацію масового робітничого відпочинку в УСРР 1932 року, зокрема, не мобілізували потрібних грошових ресурсів, не вжили заходів до вишукування власних ресурсів постачання та не в достатній мірі організували пролетарську громадськість навколо цієї справи.

Виходячи з того, що 1933 року треба поширити нові форми відпочинку, піднести на належну височінь оздоровну та культурно-виховну роботу по закладах робітничого відпочинку на засадах постанов РНК УСРР з 10 травня 1932 р., Рада народніх комісарів УСРР, ухвалюючи поданого від НКЗдоров'я УСРР єдиного плану організації масового робітничого відпочинку в УСРР на 1933 рік, постановила:

1. Міськради Луганського, Дніпропетровського, Запорізького, Матіївки, Кадіївки, Рикового, Горлівки, Краматорського, Ворошиловського, Костянтинівки та Маріуполя не пізніш 5—10 червня повинні забезпечити відкриття парків культури й відпочинку. Протягом 1933 року провести, відповідно до плану, всі належні роботи щодо впорядкування цих парків та забезпечити повнотою їхнє засвоєння, врахувавши, зокрема досвід Красного Луча, який зробив з парків культури й відпочинку місце для дійсного відпочинку працюючих.

Запропонувати НККомгослові УСРР простежити за виконанням цього, забезпечивши цілковите використання призначених на ці заходи асигновань в сумі 550 тис. крб.

2. Харківська міська рада повинна перебудувати роботу парків культури й відпочинку з тим, щоб зробити їх зразковою формою робітничого відпочинку, широко використавши досвід парку культури та відпочинку Москви.

3. НКЗдоров'я УСРР має не пізніш 15 червня 1933 р. закінчити організацію на курортах Одеси, Слов'янського, Бердянського та Києва парків санітарної фізичної культури; на курортах Одеси та Києва—не пізніш 10 червня 1933 р.—туристських баз на 75 ліжок, забезпечивши всі ці заходи потрібними коштами.

4. ЦК Українського т-ва Червоного Хреста повинний:

а) організувати міські бази масового відпочинку для робітників з родинами в Харкові, Маріуполі та Краматорському на 450 ліжок і в Дні-

пропетровському, Сталіному й Горлівці—на 300 ліжок, забезпечивши початок їхнього функціонування від 10 червня 1933 р.;

ЦК УЧХ, разом з ВУРПС, протягом декади, опрацювати оперативний план використання цих баз, забезпечивши безперербійне їхнє функціонування влітку 1933 року;

б) довести кількість ліжок у будинках відпочинку стаціонарного типу до 585, перепустивши через них 2.125 чол.

5. Укртуре має:

а) організувати два шатрові табори (в Харкові й Горлівці) на 200 місць з тим, щоб відкрити ці табори не пізніше 10 червня 1933 р.;

б) організувати екскурсії приміського туризму, походи, вилазки тощо, охопивши не менш 1.500 тис. робітників.

Укртуре, разом з ВУРПС, протягом декади, опрацювати конкретний план організації цих форм відпочинку з тим, щоб почати здійснення плану від 10 червня 1933 р.

6. НКПраці УСРР повинний повнотою забезпечити перепуск через свої заклади відпочинку не менш 285 тис. чол., зокрема, забезпечити організацію відпочинку робітників з родинами не менш 12.500 чол., перепустити через будинки відпочинку вихідного дня 13.000 чол., через колонії для підлітків 25.000 чол., довівши кількість колоній до 10, а також забезпечити перепуск 10.000 підлітків через стаціонарні будинки відпочинку. На всі ці заходи виділити 20.925.000 крб.

7. Вукопромсоюзкас має довести кількість ліжок у стаціонарних будинках відпочинку до 1600, перепустивши 1933 року через них 19.500 відпочивальників дорослих; організувати дві колонії для підлітків з річною перепускною здатністю на 2.750 чол. та перепустити через табори юних піонерів найменш 2.400 піонерів, асигнувавши на всі ці заходи 3.900.000 крб.

8. Вукопінсоюз має довести кількість ліжок у будинках відпочинку до 625 з загальною перепускною здатністю на 5.000 чол., виділивши для цього потрібні кошти в сумі 958.000 крб.

9. Зобов'язати НКЗдоров'я, НКПраці та НКПостачання УСРР, УЧХ, Укртуре, Вукопромсоюзкас, Вукопінсоюзкас забезпечити цілковиту реалізацію цього плану на Україні 1933 року

10. Запропонувати УЧХ та Укртуре, в порозумінні з НКЗемом УСРР, забезпечити 1933 року охощення закладами відпочинку 25.000 колгоспників-ударників.

11. Запропонувати НКПостачання УСРР та його місцевим органам організувати забезпечення продуктами харчування закладів робітничого відпочинку.

12. Запропонувати НККомгоспові УСРР виділити дачний фонд навколо промислових центрів, розгорнути впорядкування позаміських зелених масивів, річок тощо для потреб масового робітничого відпочинку.

13. Запропонувати НКЗдоров'я й НКПраці УСРР та просити ВУРПС, разом з міськрадами, розгорнути заходи до мобілізації промадськості навколо питань єдиного плану масового робітничого відпочинку, широко використовуючи методи систематичної масової перевірки реалізації цього плану та висвітлення справи масового відпочинку в центральній і місцевій пресі.

14. Зобов'язати НК РСІ та НКЗдоров'я УСРР, спільно з ВУРПС, систематично перевіряти виконання цієї постанови, встановивши оперативний облік реалізації єдиного плану робітничого відпочинку на 1933 рік.

Харків, 2 червня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР П. Любченко. Керівничий справ
РНК УСРР Л. Ахматов.

461. Про організацію обласних рибних трестів місцевого значення.

Для впорядкування й дальшого розвитку культурного ставкового господарства, засвоєння та будівництва нових об'єктів культурного рибного господарства, найліпшого й повного використання водозборів місцевого значення, організації децентралізованого вилову риби у водозборах області та поза нею, притягнення місцевої інв'юстиви й коштів (ВРП, ВРК та інших організацій), для найбільшого збільшення видобутку риби для робітничого постачання, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Утворити обласні рибні трести місцевого значення в таких областях: Вінницькій, Харківській, Донецькій, Одеській, Дніпропетровській та Київській.

Ці облтрести підпорядкувати безпосередньо облвиконкомам.

Організацію облрибтресту в Чернігівській області доручити розв'язати НКПостачанню УСРР в погодженні з облвиконкомом.

2. Новоутвореним трестам передати всі ставкові господарства Укррибтресту, а також усі незасвоєні озера й річки, що є на території області.

3. Укррибтрест зліквідувати.

Рибні господарства «Домбань» (експортна та племінна база), «Пізов» (племінне господарство та учбова база) та «Яготин» (учбова та експериментальна науково-дослідна база) підпорядкувати безпосередньо НКПостачанню УСРР.

Покласти на НКПостачання УСРР загальний контроль, планування та інспектування облрибтрестів щодо культурного рибовирозпліднення.

4. Зобов'язати облвиконкоми організацію облрибтрестів провести протягом декади.

5. Зобов'язати НКПостачання УСРР ліквідацію Укррибтресту провести протягом 5 днів після організації обласних трестів, надіславши всіх фактивців Укррибтресту на роботу до облтрестів.

Харків, 4 червня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР П. Любченко. Керівничий справ
РНК УСРР Л. Ахматов.

462. Про організацію силосної кампанії.

Рада народніх комісарів УСРР відзначає, що план силосування минулого року виконано лише на 36,1%, зокрема, радгоспи—50,7% та селянський сектор—32,4%, що створило великі труднощі в забезпеченні соковитими кормами соціалістичного тваринництва.

Основні причини зриву торішньої силосної кампанії були:

а) бездіяльність багатьох господарських організацій, зокрема, буряко-трестів Вінницького, Київського, Харківського, Скотоводтресту та Вівчартресту;

б) відсутність конкретно-оперативного керівництва від НКЗемі та НКПостачання УСРР і облвиконкомів у виконанні планів силосування;

в) не зважено досвіду кормових труднощів, не притягнуто широкі маси до боротьби за корми й не розгорнено господарської ініціативи мас;

г) квота відсіч куркульні й її агентурі, що вели широкі роботи в утворенні кормової бази для соціалістичного тваринництва;

д) недостатня боротьба за високі врожаї й залишення силосних культур без обробітку;

е) невикористання гички буряків, придатної для силосування, та баштанів для городніх культур, баштанів;

ж) неспідготовленість силосних споруд.

Щоб виконати постанови РНК СРСР та ЦК ВКП(б) з 24 травня та пленуму ЦК КП(б)У з 11 червня 1933 р. про забезпечення худоби кормами, зокрема силосом, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Затвердити план силосування 1933 року на 5.035.000 тонн:

а) системі УповНКРадгоспів—500.000 тонн, з них раннього силосу—75.000 тонн, в тому числі по трестах:

	Всього силосу	З них раннього
Свиноводтрест	128.000 тонн	19.000 тонн
Скотоводтрест	220.000 "	33.000 "
Племживтрест	32.000 "	5.000 "
Птахотрест	7.500 "	1.000 "
Вівчартрест	21.000 "	3.000 "
Доимолокотрест	91.500 "	14.000 "

б) в системі НКШостачання—255.000 тонн, з них раннього силосу—12.500 тонн, в тому числі по бурякотрестах:

	Всього силосу	З них раннього
Харківському	90.000 тонн	3.000 тонн
Київському	70.000 "	4.000 "
Вінницькому	70.000 "	5.000 "
Чернігівському	25.000 "	500 "

в) по селянському колгоспному сектору й радгоспах у системі НКЗС—3.680.000 тонн, у тому числі раннього силосування—535.000 тонн, а саме:

	Всього силосу	З них раннього
Радгоспи НКЗС	30.000 тонн	3.000 тонн
Для усуспільненої худоби колгоспів та неусуспільненої колгоспників .	3.550.000 "	532.000 "

В. тому числі для колгоспів, обслуговуваних від МТС:

Зернотрактороцентру	1.320.000 тонн	199.500 тонн
Бурякотрактороцентру	930.500 "	128.500 "
Картоплетрактороцентру	347.000 "	55.500 "
Льоноконоплетрактороцентру	105.000 "	14.500 "

З цього числа для худоби КТФ установити плана силосування 1.437.000 тонн. Окремо для одноосібних господарств плана силосування встановити в 100.000 тонн.

2. Зобов'язати УповНКРадгоспів довести зазначені плани до кожного тресту, а директорів бурякотрестів—до кожного радгоспу не пізніше як 20 червня 1933 р.

3. Зобов'язати директорів радгоспів використати на силосування всі наявні ресурси сировини, як от: культурні засіви на силос, гичку та бур'яни, забезпечивши виконання планів силосування до 1 жовтня 1933 року.

4. Обласним та районним земельним органам, директорам радгоспів та управам колгоспів забезпечити силосом усуспільнену рогату худобу до Київській, Чернігівській, Вінницькій областях не менш як по 20 центнерів на голову, по Харківській, Донецькій, Дніпропетровській—по 25 центнерів та в Одеській області й АМСРР—по 30 центнерів на голову. Молодняк старший одного року в усіх областях забезпечити силосом не менш як по 6—7 центнерів на голову та молодняк до одного року—4 центнери. Корів колгоспників забезпечити силосом не менш як по 10—15 центнерів на голову.

Усуспільнених дорослих свиней забезпечити силосом не менш як по 4 центнери та підсвинків по 2—3 центнери на голову в Київській, Чернігівській, Вінницькій та Харківській областях і по 5 центнерів на дорослих свиней та по 3 центнери на підсвинків в Дніпропетровській, Донецькій, Одеській областях і АМСРР.

Запропонувати управам колгоспів і директорам радгоспів закласти для свиней спеціальний силос вищої якості за рахунок спеціальних силосних засівів, у першу чергу, в бобових культур. Усім колгоспам та радгоспам забезпечити силосом коней не менш як по 2—3 центнери на голову та овець по 0,8—1,0 центнера на голову.

5. Силосування бур'янів по'язати з кампанією боротьби з бур'янами, використавши для цього всі придатні на силосування бур'яни, які буде зібрано. Закладання раннього силосу розпочати негайно з тим, щоб закінчити раннє силосування до початку збирання зернових культур.

6. Земельним органам, радгоспам та управам колгоспів забезпечити силосний засів потрібними агрозаходами та цильним доглядом (сапання, поління бур'янів тощо), у такій же мірі, як і інші культури.

Зобов'язати управи колгоспів та директорів радгоспів учасно зібрати та використати за прямим призначенням на силосування всі засіви кукурудзи, сорго, сояшнику, бобових, що їх висіяно на спеціальних площах відведених під силосні культури.

7. ОВК, РВК організувати закладання силосу в такій спосіб, щоб закінчити силосування не пізніш як 15 жовтня в Степу та до 1 листопада по Лісостепу. Відповідно до цього негайно довести до радгоспів та колгоспів календар закладання силосу.

8. Зобов'язати НКЗС УСРР та обласні й районові земельні органи закінчити переходове з минулого року будівництво башт не пізніш як 1 серпня 1933 р., забезпечивши його потрібними будматеріями за рахунок виділених на II та III квартали контингентів.

9. Взяти до відому встановлені від НКЗС завдання силосного будівництва та підготування споруд для силосування на 1933 рік, по радгоспах НКЗС—50.000 куб. метрів; по колгоспах та одноосібних господарствах 5.962.000 куб. метрів, крім по областях:

Області	Колгоспи			Одноосібні господарства		Разом (куб. метр.)
	Ремонт споруд, збудованих у 1932 р. (куб. метр.)	Закінчення будів- ництва силосних башт. (кількість башт; тонни)	Будівництво нових ям та траншей (куб. метр.)	Ремонт споруд, збудованих у 1932 році (куб. метр.)	Будівництво нових силосних споруд (куб. метр.)	
Київська	395.000	6/3,0	445.000	12.000	30.000	885.000
Чернігівська	114.000	3/1,5	274.000	36.000	—	426.000
Вінницька	446.000	5/2,2	219.800	38.000	—	706.000
Харківська	834.000	—	256.000	25.000	—	1115.000
Дніпропетровська	977.000	13/5,8	57.200	4.000	3.000	1047.000
Одеська	520.000	10/4,5	393.500	3.000	4.000	925.000
Донецька	319.000	10/4,5	400.500	1.000	11.000	736.000
АМСРР	118.500	3/1,5	—	2.000	—	122.000

10. Повласти персональну відповідальність на керівників трактороцентрів, директорів радгоспів, директорів МТС та обласні земельні органи за вчасну підготовку силосних споруд.

11. Запропонувати НКЗС УСРР та Сільгоспшпостачанню з установленого річного контингенту (1200 шт.) не менш як 750 шт. силосорізок довести на місця до 15 серпня 1933 р.

УповНКВажпроміві відповідно до цього, познотю забезпечити виконання плану виробництва силосорізок на заводі ім. Шевченка.

Зобов'язати обласні та районні земоргани забезпечити вчасну переробку силосної сировини, організувавши по колгоспах пересувні силосорізки та заміняючи, в разі потреби, силосорізки січарками.

12. Зобов'язати НКЗС УСРР, трактороцентри та районні земельні органи забезпечити кожний колгосп, який провадитиме силосування, кваліфікованими силосувальниками, організувавши для цього до початку силосування в районах для груп колгоспів три-чотириденні курси.

13. Облвиконкомам, райвиконкомам та обласним і районним земельним органам забезпечити готування й закладання силосу в одноосібних господарствах, організуючи їх, на добровільних засадах, у супряжні групи та організуючи їм допомогу в будівництві силосних ям і в переробці силосної сировини на силосорізках чи січкарках.

14. Встановити декадну звітність про перебіг силосної кампанії, доручивши облвиконкомам подавати окремо звітність по вирішальних районах та зобов'язати НКЗС УСРР, оцінюючи подані зведення, негайно вживати потрібних оперативних заходів.

15. Доручити НК РСІ УСРР систематично стежити за надходженням декадних зведень та перебігом виконання планів силосування.

16. Запропонувати НКЗС УСРР, УповНКРадгоспів СРСР при уряді УСРР, облЗУ та райЗУ організувати систематичний оперативний провід і контроль над підготовкою та проведенням силосної кампанії, висвітлюючи перебіг її в центральній, обласній та районній пресі.

Харків, 16 червня 1933 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар. Керівничий справ РНК УСРР Ахматов.

ПОСТАНОВА СЕКРЕТАРІАТУ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.

463. На доповідь про перебіг конкурсу на кращу сільську раду.

Секретаріат Всеукраїнського центрального виконавчого комітету відзначає:

1. Конкурс на кращу сільраду по Україні розгортається на місцях млявими темпами: на 10 липня в Дніпропетровській області охоплено конкурсом 46% сільрад, у Київській—17%, у Вінницькій—9%, в Одеській—19%,

у Чернігівській—10%, у Харківській—6%, у Донецькій—12%, в АМСРР—13%; разом по Україні включились до конкурсу на кращу сільраду 16% загального числа сільрад.

Особливо незадовільно розгортається конкурс у Донецькій і Харківській областях, у селах приміської смуги великих міст (Харків, Сталіно, Суми), хоч тут, за наявності міцної пролетарської бази, повинно було забезпечити найкраще розгорнення конкурсу, що став би за показ роботи всім радам УСРР.

2. Через брак на місцях певної масово-політичної роботи й організації активності сільрад навколо конкурсу, у великому числі районів включились до конкурсу лише поодинокі сільради (Хмільовський, В.-Врадіївський, Баштанський, Голованівський райвиконкоми Одеської області і багато районів інших областей); ряд сільрад не мають конкретного плану й практичних заходів, що випливають із їхніх обов'язків у зв'язку зі включенням до конкурсу, а окремі райвиконкоми стали на шлях виділення лише певних сільрад на конкурс, цим самим грубо порушуючи принципи організації цього конкурсу.

3. Явно незадовільні є матеріали, одержувані від сільрад, що включились до конкурсу; в них бракує показу практичної роботи сільрад на засадах розгорненої масової роботи, а це пояснюється, головню, недостатнім інструктажем, а також некритичним ставленням ряда РВК до цих матеріалів і механічною їхньою надсилкою до ОВК.

4. Немає певного зламу в роботі преси щодо висвітлення перебігу конкурсу, зокрема ж обласних і особливо районних газет, крім газети «Вісті ВУЦВК», що певною мірою переключалась на організацію й популяризацію конкурсу.

5. Щоб забезпечити дальше успішне розгортання конкурсу й піднесення його на відповідну принципову політичну височінь, запропонувати облвиконкомам, міським радам і райвиконкомам:

а) підвести підсумки конкурсу по результатах весняної сівби і надіслати свої висновки до Оргвідділу ВУЦВК;

б) ширше розгорнути масову роботу навколо конкурсу, домагаючись охоплення максимального числа сільрад на основі організації творчої ініціативи й самодіяльності рад, секцій і депутатських груп у здійсненні ухвал червеного пленуму ЦК КП(б)У і Президії ВУЦВК про проведення збиральної кампанії та хлібоздавання;

в) якнайшвидше відсунути й не припускати надалі вищенаведені недоліки в перебігові конкурсу; ОВК і РВК регулярно наглядати й перевіряти перебіг конкурсу по окремих районах і сільрадах, організувати систематичний живий інструктаж та вивчення досвіду роботи кращих сільрад і перенесення його на всю радянську систему;

г) організувати відповідну допомогу сільрадам у конкурсі від міських

пролетарських центрів, практикуючи прикріплення до окремих обласних відділів певного числа відповідних секцій сільрад для того, щоб ці секції перетворити на зразкові й перенести їхній досвід на всі секції області;

д) домогтися, щоб питання Всесоюзного конкурсу сільрад широко й розгорнено висвітлювалося б в обласній і районній пресі, щоб преса стала пропагандистом та організатором конкретної роботи навколо розгортання Всесоюзного конкурсу.

Доручити газеті «Вісті ВУЦВК» систематично давати огляд газет щодо їхньої участі у висвітленні й організації конкурсу.

6. Зобов'язати наркомати й центральні установи активізувати свою роботу навколо конкурсу, взявши під нагляд діяльність своєї периферії в напрямку того, як ця периферія практично допомагає відповідним секціям сільрад у розгортанні їхньої роботи та організує вивчення й перенесення кращого досвіду масових органів сільрад.

7. Доручити Оргвідділові ВУЦВК, разом з науково-дослідним і навчальним інститутом радбудівництва та справа, провести відповідну роботу щодо включення наукових сил і студентів на практичну допомогу місцям у проведенні Всесоюзного конкурсу на кращу сільську раду.

Харків, 13 липня 1933 року.

Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

ПОСТАНОВА КОМІСІЇ ВИКОНАННЯ ПРИ РАДІ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР

464. Про сінозбирання й силосування в Бахмацькому районі на Чернігівщині та Переяславському районі на Київщині.

РНК УСРР і ЦК КП(б)У неодноразово застерігали обласні, районні й сільські організації від помилок минулого року в сінозбиральній кампанії та зобов'язували приділити цій кампанії в 1933 році таку-ж увагу як і хлібозбиральній.

Не зважаючи на такі застереження, керівництво Бахмацького району припустило цілу низку грубих перекручувань директив партії й уряду щодо сінозбирання.

Діючи як заст. голови Бахмацького РВК, тов. Майстренко підписав постанову президії РВК, за якою збирання сіна на суходільних луках слід було закінчити не пізніше 25 червня 1933 р., а багаторічних трав—по 1 липня 1933 року.

Той-же тов. Майстренко, як завідувач райземуправи, дав місцям оперативні завдання щодо сінозбирання тільки 25 червня 1933 року, тобто тоді, коли сіно на суходолах треба було вже скосяти, причому райземуправа

заплянувала такі темпи, за якими косовицю суходільних сіножатів та сіяних трав розтягується на 63 дні.

Із загальної площі трав до сінозбирання по району в 29.111 га одноосібні господарства мають 18.762 га. Замість забезпечити підготову й проведення сінозбирання в одноосібних господарствах, організувати їх на добровільних засадах у суприяжні групи, постачити потрібний реманент, організувати допомогу в ремонті реманенту й т. інш., Бахмацька райземуправа давала одноосібним господарствам району переменшені оперативні завдання щодо сінозбирання та, не зважаючи на значну дитому вагу одноосібного сектора в загальному плані сінозбирання, зовсім не вжила заходів забезпечення вчасного збирання сіна одноосібниками.

Всупереч директивам РНК УСРР та ЦК КП(б)У про використання для укосу всіх, навіть найменших, ділянок, Бахмацька райземуправа зовсім виключила з плану сінозбирання 5.744 га незасіяної травами площі.

Такі перекручування Бахмацької райземуправи директив партії й уряду щодо сінозбиральної кампанії цього року призвели до того, що за станом на 1 липня 1933 р. по району в 29.111 га було скошено лише 749 га, причому не обслуговані від МТС колгоспи косовиці сіна зовсім не починали, а одноосібні господарства в 18.726 га скошили тільки 42 га. На 10 липня одноосібники району скошили лише 1,9% сіножатів, а колгоспи—22,3%, а на 25 липня 1933 р. усього скошено ледве 40,9% сіножатів.

Такі перекручування від Бахмацької райземуправи директив партії й уряду могли мати місце лише за умов повної відсутності уваги до сінозбиральної кампанії від Бахмацьких районних і Чернігівських обласних керівних організацій.

Бахмацький РНК і РВК вчасно не реагували належним чином на неприпустиме, що межує об'єктивно зі шкідництвом, планування сінозбиральної кампанії від райземуправи і ганебний перебіг сінозбирання та, замість рішучої активізації сінозбирання в другій п'ятиденці липня, поклалися на цілковитий самоплив і зовсім не дали на цю п'ятиденку будь-яких завдань сільрадам.

На 5 липня 1933 р. на заготівні пункти не здано жодного центнера сіна. Райуповноважений по заготівлях, вичікуючи директив з області, не мав навіть плану сінозбирання. Одноосібні господарства не повідомлено про кількість сіна, що кожне господарство мусить здати по контрактації, та про терміни здавання.

Із 18 тис. куб. мтр. силососпоруд, запланованих до збудування та ремонту, на 3 липня 1933 р. по Бахмацькому району відремонтовано лише 300 куб. метр. Засилосовано на той же день 150 тонн силосу.

По переяславському району на Київщині, за гірших, ніж по Бахмацькому району, метеорологічних умов, на 5 липня колгоспи, обслуговувані від МТС, скошили 32,3% площі сіножатів, колгоспи поза МТС—22,4%. Але Переяславський район далі знизив темпи сінозбирання і на 20 липня не

селянському сектору району скошено лише 40,4% площі природніх сіножатів.

Комісія виконання при РНК УСРР постановила:

1. За грубе перекручування директив партії й уряду щодо збиральної кампанії, за опортуністичні настановлення в планових завданнях, дворухництво й зрив сінозбиральної кампанії в районі,—зав. Бахмацької райземуправи тов. Майстренка з роботи зняти та передати на розгляд ЦК КП(б)У питання про перебування його в лавах партії.

2. За припущення перекручень директив партії й уряду щодо сінозбирання й ганебний стан перебігу сінозбирання в районі,—голови Бахмацького РВК тов. Шостаку оголосити сувору догану з попередженням.

3. За бюрократичне ставлення до організації здавання сіна по контрактційних договорах,—Бахмацькому районуновасженому по заготівлях тов. Свещову оголосити догану.

4. Звернути увагу директора Бахмацької МТС тов. Юськевича та нач. політвідділу цієї ж МТС—тов. Сергея, що вони вчасно належним чином не реагували на опортуністичні, такі, що суперечать настановам РНК УСРР і ЦК КП(б)У, оперативні завдання райземуправи щодо сінозбирання. Прийняли ці завдання до виконання й ними керувалися, не розгортаючи потрібної боротьби за вчасне збирання сіна.

5. Відзначити, що бюро Бахмацького РНК, розглядаючи питання про перебіг сінозбиральної кампанії в районі, не помітило опортуністичних перекручень від зав. райземуправи Майстренка директив партії, не викрило їх, не пов'язало їх з ганебним станом сінозбирання в районі й не вжило рішучих заходів до цілковитого виконання постанов РНК УСРР і ЦК КП(б)У щодо сінозбирання.

6. Відзначаючи незадовільне розгортання сінозбиральної кампанії й слухування по Україні в цілому, Комісія виконання при РНК УСРР зобов'язує НКЗем УСРР, УповНКРадгоспів СРСР при уряді УСРР, ОБК, СПК, облтрактори, с.-г. трести, РПК, РВК, директорів і начальників політвідділів МТС—прикласти всіх зусиль до максимального використання сприятливих умов для сінозбирання метеорологічних умов, щоб цілковито закінчити сінозбирання та вчасне здавання сіна за контрактційними договорами, забезпечити збір насіння конюшини та приділити потрібну увагу доглядові за насінниками.

Харків, 1 серпня 1933 року.

Заст. голови комісії виконання при РНК УСРР К. Сухомлин.

Вик. об. секретаря комісії виконання при РНК УСРР Є. Олдаковський.

ПОСТАНОВИ НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ УСРР.

465. Про адміністративне виселення з приміщень установ Держбанку СРСР звільнених працівників їхнього адміністративно-управлінського апарату.

Відповідно до загальної мети постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 24 липня 1930 р. «Про надання державним установам і підприємствам та ко-

оперативним організаціям, зв'язаним з основними галузями народного господарства, права адміністративно виселяти робітників адміністративно-управлінського апарату з приміщень, що ними відають або орендують ці установи, підприємства й організації» (З. З. УСРР 1930 р. № 16 арт. 160) та зважаючи на те, що контори, філії тощо Держбанку СРСР належать до числа установ, зв'язаних з основними галузями народного господарства, НКЮ УСРР постановив п о я с н и т и:

1. Нижчеперелічені установи Держбанку СРСР (арт. 3) мають право адміністративно виселяти з приміщень, зазначених в арт. 2 цієї постанови, всіх звільнених працівників їхнього адміністративно-управлінського апарату, що їм ці приміщення дано в зв'язку з роботою в цьому апараті.

Це правило застосовується незалежно від причини звільнення виселюваного працівника.

2. Виселяти порядком цієї постанови можна з усіх без винятку приміщень, що їх відповідні установи Держбанку СРСР мають справу заселяти своїм розпорядженням, незалежно від підстави цього права.

3. Ця постанова шириться на Всеукраїнську та обласні контори Держбанку СРСР, а також на його інші контори, філії, тощо у промислових центрах Донецької та Дніпропетровської областей.

4. Цю постанову застосовувати, додержуючи всіх правил постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 31 серпня 1927 р. «Про адміністративне виселення громадян з житлових приміщень» (З. У. УСРР 1927 р. № 43 арт. 196) і постанови НКЮ і НККомгоспу УСРР з 27 вересня 1931 р. «Про коло осіб, що їх не можна виселяти адміністративно без фактичного надання житлової площі» (З. З. УСРР 1931 р. № 30 арт. 236).

Харків, 8 серпня 1933 року.

Заст. Народнього комісара юстиції та Генерального прокурора республіки І. Слинко. Заст. керівника кодсектора М. Петренко.

466. Про кримінальну відповідальність одноосібних господарств за невиконання зобов'язань на здавання зерна державі в установлені строки.

На численні запитання з місць про порядок притягнення одноосібників, що не виконують своїх зобов'язань на хлібоздавання, до судової відповідальності, Народній комісаріят юстиції УСРР постановив п о я с н и т и:

За арт. 8 постанови РНК СРСР і ЦК ВКП(б) з 19 січня 1933 року «Про обов'язкове постачання зерна державі колгоспами й одноосібними господарствами» (З. З. СРСР 1933 р. № 4 арт. 25) встановлено кінцевий строк виконання від одноосібних господарств річних планів хлібоздавання в УСРР—1 жовтня 1933 року.

За арт. 23 затвердженої від РНК СРСР 27 лютого 1933 р. інструкції про обов'язкове постачання зерна державі колгоспами та одноосібними господарствами (З. З. СРСР 1933 р. № 16 арт. 95, і № 36 арт. 210), сільські ради повинні зазначати в зобов'язаннях на здавання хліба державі,

які вони вручають кожному одноосібному господарству, строки здавання хліба по окремих місяцях.

За арт. 56 зазначеної інструкції, встановлено переведення від сільрад п'ятиденних перевірок, як одноосібники виконують їхні зобов'язання на здавання зерна державі в установленні строки, а за арт. 63—сільрада має двічі на місяць складати списки одноосібних господарств, що не виконали в строк їхніх зобов'язань, і подавати до районного уповноваженого Комзаг РНК СРСР для притягнення їх, з затвердження від президії районного виконавчого комітету, до кримінальної відповідальності.

За арт. 74⁶ Адміністративного кодексу УСРР (З. З. УСРР 1933 р. № 18 арт. 216) на одноосібні господарства, що вчасно не виконують завдань на здавання хліба державі в строки, визначені в їхніх зобов'язаннях, сільські та селищні ради накладають штраф в розмірі до п'ятиразової ринкової вартості невиконаної в строк окремої частини зобов'язання, а також за арт. 64 зазначеної вище інструкції, стягаючи річні зобов'язання на хлібоздавання в цілому розмірі достроково безспірним порядком, а після затвердження від президії районного виконавчого комітету притягаючи винних за належних випадків до кримінальної відповідальності за арт. 58¹ Кримінального кодексу УСРР (З. З. УСРР 1933 р. № 18 арт. 216).

Таким чином:

1. до кримінальної відповідальності притягається одноосібні господарства, що не виконують завдань на здавання зерна державі, або всілякими засобами відволікають здавання хліба державі в строки, визначені від сільради у вручених їм зобов'язаннях;

2. органи суду та прокуратури повинні негайно розглядати всі зазначені справи про притягнення одноосібних господарств до кримінальної відповідальності за невиконання завдань на хлібоздавання в строки, визначені у вручених їм від сільрад зобов'язаннях, що ці справи повинні надходити з відповідними постановами президій районних виконавчих комітетів;

3. органи прокурорського догляду повинні виявити у переведенні зазначених справ належну активність, притягаючи до кримінальної відповідальності винних у вказаних злочинах також із власної ініціативи, виявляючи злісних нездавців хліба через групи сприяння, контрольні пости, заяви колгоспників, одноосібників тощо.

Харків, 14 серпня 1933 року.

Заст. Народнього Комісара Юстиції УСРР та Генерального прокурора Республіки **І. Слинько**. Заст. кер. кодсектора НКЮ **М. Петренко**.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 15 серпня 1933 № 183.

Видання офіційне НКЮ УСРР

Відповідальний редактор **М. ПЕТРЕНКО**.

Здано до складу 17-VIII; підписано до друку 22-VIII; формат паперу 1/16 4-поштов (62 x 94), вага м. ст. 37 кг.; 5/8 пап. арк.; на 1 папер. арк. 112.900 знак.

В-во ВУЦВК „Радянське будівництво та право“

Техвектор **Н. Шайдурова**.

Укрголовліт 4805

Зам. 2526—23 000

ЦКДП—УСРР ▼ УПТ ▼ Газ.-журн. ф-ка ім. В. Блакитного.

ЗБІРНИК



ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 37

20 серпня 1933 року

№ 37

ЗМІСТ:

Постанова Ради народніх комісарів УСРР та Центрального Комітету КП(б)У.

467. Про організацію збирання, молотби та хлібоздавання одноосібних господарств.

Постанова Президії Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету.

468. Про проведення дня авіації 18 серпня 1933 року.

Постанови Ради народніх комісарів УСРР.

469. Про санітарне впорядкування житлового фонду й торговельних приміщень у містах і селищах УСРР.

470. Про будівництво й упорядкування під'їзних шляхів до цукроварень.

471. Про звільнення районових спілок споживчих кооперативів від обов'язкового оголошення в пресі їхніх річних балансів 1932 року.

472. Про склад комітету будівництва Харківського державного оперового театру.

473. Про підготовку заводів до виробництва цукру 1933-34 року.

474. Про організацію в апараті НКПостачання УСРР Бюра цін.

475. Про заготівлю та довіз робочих коней на Україну в 1933 році.

476. Про звільнення міжрайонових комісій урожайности від представництва в районових податкових комісіях.

477. Про безгосподарні засіви одноосібників.

478. Про роботу міжрайонових комісій щодо визначення врожайности.

479. Про витрачання трудоднів на адміністративний та обслуговний апарат колгоспів.

480. Про привласнення Головнім управі шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту при РНК УСРР скороченої назви.

481. Про повернення трудящим одноосібникам—біднякам та середнякам їхніх зернових засівів, що їх було передано колгоспам як безгосподарні.

482. Про здавання зерна державі.

483. Про підсумки мобілізації коштів за перші чотири декади III кварталу 1933 року.

484. Про наслідки місячника готування шляхів до збиральної кампанії.

Постанова Економічної наради УСРР.

485. Про облік ставок та водосховищ.

Постанова Секретаріату Всеукраїнського Центрального виконавчого комітету.

486. Про роботу Харківської та Луганської міськрад у готуванні до призову громадян 1911 року народження.

Поправки до Зб. Зак. УСРР за 1933 р. №№ 28, 29.

ПОСТАНОВА РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР ТА ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП(б)У.

467. Про організацію збирання, молотьби та хлібоздавання одноосібних господарств.

Для організації збиральної кампанії в одноосібних господарствах та вчасного виконання від усіх одноосібників зобов'язань щодо постачання хліба державі, Рада народних комісарів УСРР та Центральний комітет КП(б)У постановили:

1. Зобов'язати голів сільрад і секретарів сільпартосередків не пізніше 20 липня 1933 р. опрацювати й затвердити на президіях та пленумах сільрад заходи до проведення збирання, молотьби та хлібоздавання кожним одноосібним господарством.

В цих заходах передбачити:

а) обов'язкову постачу хліба державі кожним одноосібником не пізніше 1 жовтня 1933 р., як це встановлено законом. Залежно від місцевих умов, установити кожному одноосібному господарству більше вкорочені тверді строки закінчення збирання та молотьби, щоб забезпечити раніші строки хлібоздавання;

б) організацію одноосібних господарств у 10—20-тихатки.

Щоб безпосередньо керувати 10—20-тихатками й стежити за організацією збирання, молотьби та хлібоздаванням, сільради виділяють, з числа членів сільради й активістів, уповноважених. На виділених уповноважених покладається обов'язок стежити за виконанням кожним одноосібником своїх зобов'язань щодо хлібоздавання, а також подання допомоги одноосібникам у справі організації збирання та хлібоздавання.

Уповноважені зобов'язані кожні 3 дні подавати сільраді звіт про виконання кожним одноосібником завдань збирання, обмолоту та здавання хліба державі;

в) організацію добровільним порядком супряги груп одноосібників для проведення збирання, обмолоту та вивезення хліба. У кожній супрязі вивезення хліба на зсінні пункти вибрати старшого супряжника з числа перевірених активних одноосібників, затверджуваних сільрадою, для керування проведенням збирання та молотьби, а також організації у кожній супрязі вивезення хліба на зсінні пункти. Список утворених сільради по 10—20-ти хатках і старших супряжників вивісити в сільраді й опублікувати в районній газеті.

2. РНК УСРР і ЦК КП(б)У звертають увагу всіх радянських і партійних організацій та земельних органів на цілком неприпустиме ставлення колгоспів до організації ремонту реманенту одноосібників у колгоспних кузнях (відмова в ремонті, встановлення високих цін за ремонт і т. інш.), що, при відсутності на селі інших кузень, крім як колгоспних, спричиняється до того, що одноосібники не мають змоги відремонтувати свій збиральний реманент.

РНК УСРР і ЦК КП(б)У пропонують сільрадам забезпечити допомогу одноосібникам у проведенні ними ремонту збирального реманенту, притягаючи винних за зрив ремонту до відповідальності.

3. Забезпечити цілковите використання всієї тягової сили одноосібників на збиранні, молотьбі та вивезенні свого хліба.

До одноосібників, що злісно ухиляються від молотьби та збирання свого хліба, вживати заходів як до зривачів закону про хлібоздавання.

4. Поруч мобілізації повнотою всього наявного тягла та реманенту одноосібників на збирання, РНК УСРР і ЦК КП(б)У пропонують там, де це можливо, без шкоди для обмолоту колгоспного хліба, подати допомогу одноосібникам колгоспними молотарками за спеціальну плату (натурою або грошми) за згодою.

5. РНК УСРР і ЦК КП(б)У пропонують облвиконкомам і обкомам партій, насамперед, Чернігівській, Вінницькій, Харківській та Київській областей роз'яснити кожному одноосібникові, що:

а) зобов'язання на постачу зерна державі кожним одноосібником підлягають безумовному й точному виконанню і що за порушення встановлених строків хлібопостачі одноосібними господарствами—сільради й РВК повинні застосовувати заходи дотермінового стягнення всього річного плану хлібоздавання, притягаючи винних до судової відповідальності за порушення закону про обов'язкову постачу зерна державі;

б) законом про обов'язкову постачу хліба державі категорично заборонено всім органам влади давати одноосібникам зустрічні плани; осіб, винних за надання зустрічних планів, притягатиметься до судової відповідальності.

6. РНК УСРР і ЦК КП(б)У звертають увагу всіх обласних і районних партійних та радянських органів на потребу організувати найрішучішу боротьбу з випадками зрізування колосків на лапах одноосібників, крадіжками та злодійством з боку всяких паразитичних елементів, притягаючи ви-

них до найсуворішої відповідальности за спеціальними вказівками Прокурора республіки.

7. РНК УСРР і ЦК КП(б)У зобов'язують усі партійні, радянські й комсомольські організації розгорнути масово-політичну роботу серед одноосібників щодо виконання ними своїх зобов'язань на постачу зерна державі

Харків, 15 липня 1933 року.

Голова РНК УСРР **В. Чубар**. Секретар ЦК КП(б)У **С. Косіор**.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 17 липня 1933 р. № 159.

ПОСТАНОВА ПРЕЗИДІЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.

468. Про проведення дня авіації 18 серпня 1933 року.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

Для підготовки та проведення свята дня авіації 18 серпня 1933 року утворити урядову комісію в складі:

Тов. Войцехівського (голова), т. Комісаренка (ЦК КП(б)У), т. Богданова (Всеукр. рада ТСО-Авіахему), т. Шелехеса (Хар. ОВК), т. Березкина (УВО), т. Інгауніса (УВО), т. Левандовського (Управа цивільної авіації), т. Вареника (Управа с.-г. авіації), т. Андреева (ЦК ЛКСМУ), т. Андреева (ВУРПС), т. Земляного (Харк. облпарком).

Харків, 8 серпня 1933 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**. Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 9 серпня 1933 р. № 178 (3869)

ПОСТАНОВИ РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

469. Про санітарне впорядкування житлового фонду й торговельних приміщень у містах і селищах УСРР.

Щоб привести житловий фонд, а також торговельні приміщення в належний стан і тим запобігти руйнації й забрудненню житлового фонду як у приватних домоволодіннях, так і в усуспільненому секторі, Рада народних комісарів УСРР, на доповнення своєї постанови з 14 січня 1931 року «Про санітарний мінімум» (З. З. УСРР 1931 р. № 1 арт. 12) і на розвиток постанови ВУЦВК й РНК УСРР з 20 червня 1932 р. «Про заходи до поліпшення санітарного обслуговування робітників» (З. З. УСРР 1932 р. № 16 арт. 114 і № 31—32 арт. 193), постановила:

1. Запропонувати Раді народних комісарів АМСРР, обласним і районним виконавчим комітетам та міським радам, підпорядкованим безпосередньо облвиконкомам, протягом декади видати обов'язкові постанови про приведення в належний санітарний стан і вигляд усього житлового фонду й торговельних приміщень по містах та селищах УСРР, визначивши в цих постановах:

а) заходи, що їх повинні провести житлові кооперативи, домоуправи будинків, що є у віданні установ, підприємств і організацій усуспільненого сектора, та приватні домовласники для очищення житлових будинків і торговельних приміщень від забруднення та для їхнього утримання в належному санітарному стані;

б) невідкладні ремонтні роботи, що забезпечили б належний санітарний стан будівель (ремонт дахів, ринь, мазання будинків, фарбування тощо);

У в а г а. Для власників денационалізованих будинків ремонтні роботи визначається порядком, установленим за постановою ВУЦВК й РНК УСРР з 4 травня 1933 р. «Про заходи до збереження денационалізованого житлового фонду» (З. З. УСРР 1933 р. № 29 арт. 375),

в) календарні реченці виконання потрібних робіт з таким розрахунком, щоб заходи, зазначені в п. «а», здійснено було протягом місяця від дня оголошення обов'язкової постанови, а ремонтні роботи, передбачені в п. «б», закінчено було не пізніше як 1 листопада 1933 р.;

г) осіб, що відповідають за вчасне здійснення заходів, зазначених в обов'язкових постановах.

2. Нагляд за виконанням зазначених обов'язкових постанов покласти на органи робітничо-селянської міліції й комунального господарства, а також на органи санітарного нагляду, надавши останнім право застосовувати заходи адміністративного впливу, згідно з арт. 8 постанови ВУЦВК й РНК УСРР «Про заходи до поліпшення санітарного обслуговування робітників», у редакції з 20 листопада 1932 р. (З. З. УСРР 1932 р. № 31—32 арт. 193).

3. Запропонувати міським і селищним радам до справи нагляду за приведенням житлового фонду в належний санітарний стан притягти широку громадськість через відповідні секції та депутатські групи.

4. В разі невиконання робіт, передбачених в обов'язкових постановах, місцеві ради й райвиконкоми повинні забезпечити виконання цих робіт коштом зобов'язаних порядком, визначеним у постанові ВУЦВК й РНК УСРР з 4 травня 1933 р. «Про заходи до збереження денационалізованого житлового фонду від руйнації».

Запропонувати РНК АМСРР та облвиконкомам всіляко допомогти місцевим радам і райвиконкомам в організації цих робіт.

Харків, 26 травня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР П. Любченко. Керівничий справ РНК УСРР
Л. Ахматов.

470. Про будівництво й упорядкування під'їзних шляхів до цукроварень.

Щоб забезпечити до виробничого сезону вчасне підготування під'їзних шляхів цукрової промисловости, Рада Народніх комісарів УСРР постановила:

1. Zobов'язати райвиконкоми, відповідно до постанови РНК УСРР і ЦК КП(б)У з 1 червня 1933 р. «про місячник готування шляхів до збиральної кампанії» (З. З. УСРР 1933 р. № 28 арт. 363) негайно розгорнути в районах бурякосіяння вдарну роботу щодо ремонту та упорядкування польових шляхів і під'їздів до мостів, найширше притягаючи трудову участь людности й використовуючи механічні засоби радгоспів та МТС.

Відповідальність за цілковите упорядкування цих шляхів до 15 липня 1933 р. покласти на голів відповідних райвиконкомів.

Головшляхуправі при РНК УСРР та облвиконкомам установити спеціальний догляд за перебігом цих робіт і забезпечити належне технічне керівництво ними.

2. Zobов'язати цукротрести забезпечити до 15 липня 1933 р. приведення в проїзний стан безрейкових під'їзних шляхів від цукроварень до станцій, а також упорядкування середзаводських шляхів до 10 вересня 1933 р. (під'їздів до вагових будок, склепів тощо).

3. Запропонувати цукротрестам до 15 липня 1933 р. закінчити будівництво:

	Стационарних вузькоколейок	Переносних дековільок
По Харківському цукротресту	165 клм.	100 клм
„ Київському „	215 клм.	87 клм
„ Вінницькому „	150 клм.	100,5 клм
Разом	530 клм.	287,5 клм.

Відповідальність за цілковите та вчасне закінчення цих робіт покласти персонально на директорів цукротрестів: по Харківському—тов. КРИХА, по Київському—тов. СИНЯКОВА, по Вінницькому—тов. КОРСУНСЬКОГО, по Чернігівському—тов. ЗИМОГЛЯДА.

Zobov'язати НКПостачання УСРР забезпечити вчасний відпуск потрібних коштів на фінансування будівництва переносних вузькоколейок та безрейкових під'їзних шляхів, відповідно до затверджених від Головцукру титульних списків та виділених матеріальних фондів (рейки, шпали, костилі, накладки тощо).

Цукротрестам та директорам цукроварень використати для будівництва стаціонарних і переносних вузькоколейок всю наявну кількість рейок, шпал, костилів, накладок тощо та внутрішні ресурси металю для виготовлення деталей для цього будівництва.

4. Доручити УповНКВажпрому СРСР при уряді УСРР тов. Петровському, Д. І., забезпечити закінчення виготовлення й відвантаження до 20 червня 1933 р. 7000 тонн рейок для вузькоколієк, замовлених Головцукром на сталеливарному заводі ім. Держинського в Одесі та на заводі ім. Держинського в Дніпропетровському, зобов'язавши директорів заводів щоп'ятиденки інформувати про перебіг вальцювання та відвантаження рейок цукроварням.

5. Зобов'язати НКПостачання УСРР забезпечити за рахунок централізованих фондів відпуск для будівництва стаціонарних та переносних вузькоколієк: борошна 376 тонн, крупи 17 тонн, цукру 26,5 тонн, олії 15,5 тонн, консервів 72 тис. коробок, концкормів 307 тонн.

6. Запропонувати облвиконкомам та райвиконкомам у районах цукроварень організувати активну допомогу в проведенні робіт на ширококолієних під'їзних шляхах до цукроварень, виділяючи робочу силу й живе та механічне тягло.

Зобов'язати дирекції Південної та Південно-Західньої залізниць забезпечити закінчення робіт по перехідному з 1932 року будівництву ширококолієних шляхів до 15 липня 1933 р., а по новому будівництву—до 1 вересня 1933 року.

Вінницькому цукротрестові в цей же термін закінчити будівництво Кам'яногірської ширококолієки.

7. Зобов'язати директорів Південної та Південно-Західньої залізниць повнотою забезпечити вчасний перевіз виробничих матеріалів так для будівництва дековільок та залізничних колій, як і для брукування безрейкових шляхів.

8. 28 липня 1933 р. заслухати на Комісії виконання при РНК УСРР питання про виконання плану будівництва та ремонту під'їзних шляхів до цукрової промисловости.

Харків, 7 червня 1933 року.

Голова РНК УСРР **В. Чубар**. Керівничий справ РНК УСРР **Л. Ахматов**.

471. Про звільнення районових спілок споживчих кооперативів від обов'язкового оголошення в пресі їхніх річних балансів 1932 року.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Звільнити райспоживспілки від обов'язкового оголошення в пресі їхніх річних балансів 1932 року.

2. Зобов'язати:

а) облспоживспілки оголосити встановленим у законі порядком зведений баланс 1932 року споживчої кооперації кожної області;

б) Молдавську спілку споживчої кооперації—зведений баланс 1932 року споживчої кооперації АМСРР, та

в) Вукоопспілку — зведений баланс 1932 року споживчої кооперації УСРР.

3. Доручити Управі народньо-господарського обліку УСРР, порозумівшись з Вукоопспілкою, протягом декади встановити форми й зміст зазначених зведених балансів.

Харків, 19 червня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР П. Любченко. Керівничий справ РНК УСРР
Л. Ахматов.

472. Про склад Комітету будівництва Харківського державного оперового театру.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

Затвердити такий склад Комітету будівництва Харківського державного оперового театру:

Т. т. Любченко, П. П., (голова Комітету), Затонський, В. П., Шелехес (заступники голови), Балицький, В. А., Чувирин, М. Є., Войцехівський Ю. О., Рекіс, О. О., Поляков, В. В., Олексієв, М., Кіллерог; М., Петровський, Д. І.

Харків, 8 серпня 1933 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар. Керівничий справ РНК УСРР
Л. Ахматов.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 9 серпня 1933 р. № 178 (3869).

473. Про підготову заводів до виробництва цукру 1933-34 року.

РНК УСРР констатує незадовільний стан поточного і, особливо, капітального ремонту та забезпечення паливом і матеріялами цукроварень, що характеризується такими даними:

I. По поточному та капітальному ремонту

Трести:	За станом на:	Виконання поточного ремонту в % %	Виконання капітального ремонту в % %
Харківський	15/VI-33 р.	64,5	21,0
Київський	15/VI-33 р.	64,6	28,9
Вінницький	1/VI-33 р.	51,0	14,0
Черніг.вський	1/VI-33 р.	60,0	27,0

Особливо ганебні показники по капітальному ремонту дають такі цукроварні:

Харківський Цукротрест:

- 1) „Відродження“ цукроварня . . . 1,2% директор т. Василько,
- 2) Правдинська „ . . . 7,2% „ „ Лапенко;

Київський Цукротрест:

- 1) Кузенська цукроварня . . . 2,4% директор т. Руднев,
- 2) Бужанська „ . . . 4,2% „ „ Степанов,
- 3) Лучанська „ . . . 7,1% „ „ Рохман;

Вінницький Цукротрест:

- 1) Кордельовська цукроварня . . . 0,6% директор т. Косяк,
- 2) Степанівська „ . . . 1,5% „ „ Шапковський
- 3) Рибницька „ . . . 1,8% „ „ Гуль.

По поточному ремонту недозволено відстають такі цукроварні:

— Київський Цукротрест:

- 1) Почапінська цукроварня . . . 53,6% директор т. Алаб'єв,
- 2) Городише-Пустоварівська цукров. 44,3% „ „ Шисов,
- 3) Луганська цукроварня . . . 29,9% „ „ Рохман;

Вінницький Цукротрест:

- 1) Кордильовська цукроварня . . . 14,5% директор т. Косяк,
- 2) Моевська „ . . . 15,2% „ „ Разкин,
- 3) Бебелівська „ . . . 14,8% „ „ Коробкин;

Харківський Цукротрест:

- 1) Чупахівська цукроварня . . . 40,6% директор т. Новіков,
- 2) Сталінська „ . . . 37,7% „ „ Бичок.

II. По вапняку—за станом на 1/VII-33 р. забезпеченість становить:

По Харківському цукротресту	42,3%
„ Київському „	62,5%
„ Вінницькому „	40,7%
<u>Разом</u>	<u>48,6%</u>

III. По мінеральному паливу—за станом на 1/VI-33 р.

По Харківському цукротресту	10,6%
„ Київському „	16,6%
„ Вінницькому „	10,4%
<u>Разом</u>	<u>12,5%</u>

Виходячи з наведеного, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. НКПостачання УСРР та цукротрестам негайно мобілізувати внутрішні ресурси металу на власних заводах та перекинути зайвину металу окремих цукроварень на незабезпечені цукроварні організувавши допомогу, зокрема кваліфікованою робсилою, з тим, щоб закінчити ремонт усіх відсталих заводів не пізніш 1 серпня 1933 року.

2. Вказати керівникові Восхем тов. Болдвіну на невиконання в 1 кварталі 1933 р. завдання по виготовленню апаратури для капітального ремонту цукроварень і зобов'язати керівника Восхем—тов. Болдвіна, під його особисту відповідальність, забезпечити відповідно до постанови РПО і укладених договорів виготовлення апаратури для цукрової промисловості не пізніш 1 серпня 1933 р.

3. Зобов'язати Упов. НКВажпром СРСР при уряді УСРР забезпечити завод ім. Фрунзе в Харкові аркушовим залізом та фабрику «Красная По-

беда» в Харкові відповідною кількістю азбестового шнура для виконання замовлення на штампування сита та азбестову набивку для заводів цукрової промисловости в тим, щоб закінчити замовлення до 15 липня 1933 р.

4. Зобов'язати Київський, Харківський, Вінницький, Чернігівський облвиконкоми перевірити хід ремонту цукроварень і організувати належну допомогу цукротрестам і цукроварням і забезпечити вчасне закінчення ремонту.

5. Зобов'язати Вуглезбут—тов. Єфімова та директора Донбасантрациту—тов. Зубкова забезпечити вчасне й термінове виконання завдань на відвантаження виділених постановою РПО контингентів Донецького палива для цукрової промисловости України.

Директорам Південної та Південно-Західної залізниць забезпечити подання потрібного за планом порожняку для перевозки палива й вапняку для цукроварень, не припускаючи будь-яких недовантажень.

Доручити Донецькому облвиконкому простежити за повним відвантаженням палива для цукрової промисловости.

6. Зобов'язати Вінницький та Чернігівський цукротрести та трест Бурвугілля організувати видобуток і вивозку торфу та бурого вугілля, так, щоб повністю й вчасно забезпечити цукроварні: торфом у кількості 228.000 тонн та бурим вугіллям—30.900 тонн.

7. Запропонувати директорам Київського, Вінницького і Харківського цукротрестів забезпечити першочерговий довіз палива, вапняку та інших виробничих матеріалів до глибинних цукроварень, закінчивши цю роботу до 15 вересня 1933 року.

8. Паливній Комісії ЕН УСРР забезпечити в межах фондів потребу в пальному для автотранспорту цукроварень, що працює на вивозі штибу в Донбасі, та для перевозу вантажів до цукроварень.

9. Артемпостачу та Нафтоторгу забезпечити вчасний відпуск за виділеними централізованими фондами мастила та гуми для автомашин цукротрестів.

Харків, 28 червня 1933 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар. Керівничий справ РНК УСРР Л. Ахматов.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 30 червня 1933 р. № 145.

474. Про організацію в апараті НКПостачання УСРР Бюра цін.

Відповідно до постанови РНК СРСР з 22 травня 1933 року про посилення контролю за цінами на продукти харчування й промкрам широкого вжитку та на її розвиток, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Доручити НКПостачання УСРР зорганізувати Бюро цін, на яке по-

класти обов'язок переведення всієї роботи, відповідно до постанови РНК СРСР з 22 травня 1933 року.

2. Доручити НК РСІ УСРР внести структурні зміни в штатах НКПостачання УСРР задля організації Бюра цін.

3. Утримання Бюра цін переводити в межах загального кошторису НКПостачання УСРР.

Харків, 11 липня 1933 року.

Голова РНК УСРР **В. Чубар**. Керівничий справ РНК УСРР **Л. Ахматов**.

475. Про заготівлю та довіз робочих коней на Україну в 1933 році.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Затвердити такий розподіл 11.400 голів довізних робочих коней по областях:

	Уже до- везено в I пів- річчі	Треба довезти			Всього
		III кв.	IV кв.	Разом	
Одеська область	1.800	520	1.000	1.520	3.320
Донецька „	981	500	500	1.000	1.981
Харківська „	1.342	900	500	1.400	2.742
Дніпропетровська область	797	500	500	1.000	1.797
Київська „	860	—	—	—	860
АМСРР	—	400	—	400	400
Разом	5.780	2.820	2.500	5.320	11.100
Для УповНКРадгоспів	—	—	—	—	300
Всього	5.780	2.820	2.500	5.320	11.400

2. Доручити НКЗемі УСРР та ВУК Соцзембанку виділити довготерміновий кредит для областей в сумі 4256000 крб. (з розрахунку 800 крб. на 1 голову). Різницю у вартості коней віднести за рахунок коштів колгоспів.

3. Заготівлю перевести облземуправам за вказівками НКЗемі УСРР через систему «Заготкінь».

Харків, 13 липня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР **В. Псрайко**. Керівничий справ РНК УСРР
Л. Ахматов.

476. Про звільнення міжрайонових комісій урожайности від представництва в районних податкових комісіях.

На зміну арт. 20 постанови РНК УСРР в 2 червня 1933 р. «Про порядок проведення сільськогосподарського податку 1933 року на території УСРР» (З. З. УСРР 1933 р. № 26, арт. 338), Рада народніх комісарів УСРР постановила:

звільнити міжрайонові комісії врожайности від представництва в районних податкових комісіях.

Харків, 15 липня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР В. Порайко. Керівничий справ РНК УСРР Л. Ахматов.

477. Про безгосподарні засіви одноосібників.

Щоб забезпечити збирання та молотьбу безгосподарних озимих та ярих засівів одноосібників та виконання зобов'язань перед державою щодо постачі від цих господарств с.-г. продукції, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Зобов'язати обласні та районні виконавчі комітети передати до 20 липня 1933 р. безгосподарні засіви одноосібників найближчим колгоспам з тим, що частина врожаю залишається для колгоспу за роботу, витрачену на збирання та молотьбу, а решту врожаю здається державі порядком постачі зерна.

Кількість зерна, що його здається державі й залишається для колгоспу, визначає районний виконавчий комітет.

2. У тих випадках, коли одноосібник, що докинув засів, залишив дітей, увесь урожай з цих засівів, за винятком частини врожаю, що підлягає здаванню державі, а також зберігається на насіння, залишається в колгоспі, що прийняв дітей, або колгосп передає його тій особі, що прийняла дітей порядком опікунства.

Харків, 16 липня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР В. Порайко. Керівничий справ РНК УСРР Л. Ахматов.

478. Про роботу міжрайонових комісій щодо визначення врожайности.

Рада народніх комісарів УСРР вважає за потрібне вказати облвиконкомам на те, що постанова РНК СРСР та ЦК ВКП(б) з 14 липня 1933 р. про терміни визначення врожайности зернових культур, що пропонує міжрайоновим комісіям визначити врожайність зернових культур в Одеській, Дніпропетровській, Донецькій областях та АМСРР до 5 серпня 1933 р., а по Харківській, Київській, Чернігівській і Вінницькій областях до 10 серпня 1933 р., вимагає рішучого зміцнення допомоги міжрайоновим комісіям в їхній важливій державній роботі від усіх радянських органів.

Рада народніх комісарів УСРР пропонує облвиконкомам, райвиконкомам та МТС:

а) перевірити перебіг роботи щодо контрольних заходів, що їх проводять за вказівками міжрайонових комісій земельні органи, органи УНГО УСРР та МТС, і негайно виправити всі недоліки та максимально забезпечити високу якість контрольних робіт у повній відповідальності до вказівок міжрайонових комісій урожайності;

б) притягати до суворої відповідальності всіх осіб, що робитимуть спроби перешкоджати проведенню контрольних заходів щодо визначення врожайності та не даватимуть міжрайоновим комісіям вчасно повних та потрібних звітних та облікових даних.

Рада народніх комісарів УСРР покладає персональну відповідальність за вчасне та якісне проведення контрольних заходів у колгоспах, що їх обслуговують МТС, на директорів МТС.

Рада народніх комісарів УСРР пропонує розгорнути широку масову роботу в колгоспах навколо контрольних заходів, що їх проводять в справі визначення врожайності, з'ясувати колгоспам, що контрольні заходи ніякого зв'язку не мають з хлібоздаванням та що встановлені від уряду норми хлібоздавання не можна змінити.

Харків, 17 липня 1933 року.

Голова РНК УСРР **В. Чубар**. Керівничий справ РНК УСРР
Л. Ахматов.

479. Про витрачання трудоднів на адміністративний та обслуговний апарат колгоспів.

РНК УСРР констатує наявність серйозних викривлень у значній кількості колгоспів щодо нарахування трудоднів адміністративно-управлінському та обслуговному апарату колгоспів. Є факти перебільшення штатів понад визначені, перевитрати трудоднів, збільшення розцінок, припущення незаконного нарахування трудоднів службовцям різних установ.

У низці колгоспів перевитрачено велику кількість трудоднів коштом колгоспників, що працюють на виробництві.

Щоб виправити припущені помилки й перекручення та забезпечити високу оплату праці колгоспникам, які сумлінно працюють безпосередньо на виробництві, зокрема на шольових роботах, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Зобов'язати НКЗС УСРР, РНК АМСРР, облвиконкоми та РВК до 15 серпня 1933 р. в усіх колгоспах провести перевірку правильності нарахування трудоднів та відповідності встановлених штатів адміністративно-управлінського та обслуговного апарату розмірам, визначеним від НКЗС УСРР 26 січня 1933 року.

2. Покласти особисту відповідальність за проведення цих завдань у колгоспах, що їх обслуговують МТС, на директорів МТС, а по всіх інших— на зав. райземвідділів.

Роботу щодо перевірки провадити разом з ревізійними комісіями колгоспів, с.-г. секціями сільрад, секціями РСІ та при найактивнішій участі колгоспного активу.

3. Зобов'язати зав. райземвідділів та директорів МТС установити разом з управами колгоспів штати й розцінки для адміністративно-управлінського та обслуговного апарату кожного колгоспу, додержуючи зразкових штатів і норм, ухвалених НКЗС УСРР 26 січня 1933 року.

4. Скасувати нараховані трудовні службовцям різних установ, які не брали участі у виробництві колгоспу й заборонити нараховувати трудовні будь-кому, хто не працює в колгоспі.

У в а г а. Це не поширюється на терармійців, яким під час військового навчання трудовні в колгоспах нараховується.

5. Доручити Прокуратурі республіки у випадках бруталного порушення встановлених правил про нараховування трудовнів адміністративно-управлінському та обслуговному апарату колгоспів, притягти до відповідальности управи колгоспів та рахівників.

6. Доручити НКЗС та НК РСІ УСРР і ОВК вжити заходів до покращення роботи ревізійних комісій колгоспів, зокрема щодо нараховування трудовнів, налагодити керівництво ними та забезпечити чинність їхніх заходів:

Харків, 22 липня 1933 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар. Керівничий справ РНК УСРР Л. Ахматов.
Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 6 серпня 1933 р. № 176.

480. Про привласнення Головній управі шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту при РНК УСРР скороченої назви.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

Привласнити Головній управі шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту при РНК УСРР скорочену назву: Головшляхтраше при РНК УСРР.

Харків, 25 липня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР П. Любченко. Керівничий справ РНК УСРР Л. Ахматов.

481. Про повернення трудящим одноосібникам-біднякам та середнякам їхніх зернових засівів, що їх було передано колгоспам як безгосподарні.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Вважати за доцільне повернути трудящим одноосібникам-біднякам та середнякам, що повертаються до села, їхні зернові засіви, передані колгоспам, коли:

а) ці засіви не було конфісковано в одноосібника за ухвалою суду або за постановою ОВК та РВК в порядковій репресій за саботаж;

б) одноосібник прийняв зобов'язання повнотою виконати план хлібоздавання державі й гарантує його виконання;

в) одноосібник взяв на себе зобов'язання провести осінню сівбу.

2. Коли колгосп провів часткові роботи на цих засівах (шлоття, охорона), то вазначену працю треба компенсувати по згоді натурою чи грошми.

Харків, 29 липня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР П. Любченко. Керівничий справ РНК
УСРР Л. Ахматов.

482. Про здавання зерна державі.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Скасувати абзац 4 арт. 3 розд. I постанови РНК УСРР з 3 травня 1933 р. «Про перебіг вручення зобов'язань щодо постачання зерна державі» (З. З. УСРР 1933 р. № 26 арт. 335) про те, що:

«Вважати, що всі зернові культури, засіяні колгоспниками на присадибних землях (крім того, що підлягає здаванню за податком), зараховується колгоспникові в рахунок натуроплати за трудові».

2. Встановити, що зернові культури, засіяні колгоспниками на присадибних землях колгоспників, крім тої частини, що підлягає хлібоздаванню порядком податку, залишається в їхньому цілковитому розпорядженні.

Харків, 9 липня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР П. Любченко. Керівничий справ РНК
УСРР Л. Ахматов.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 10 серпня 1933 р. № 179.

483. Про підсумки мобілізації коштів за перші чотири декади III кварталу 1933 року.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Визнати виконання плану мобілізації коштів за перші чотири декади III кварталу 1933 року за абсолютно незадовільні (29,9 % квартального плану).

2. Констатувати, що припущення великого прориву у виконанні плану мобілізації коштів III кварталу є наслідок гострого зменшення уваги до фінансових питань від облвиконкомів, міськрад та райвиконкомів, невміння сполучити мобілізацію коштів з проведенням основних народньо-господарських кампаній (збирання хліба, хлібоздавання), недостатньої активності, а в деяких місцях прямої бездіяльності фінорганів, ощадкас та системи споживчої кооперації.

3. Відзначити, що не дивлячись на блискучі наслідки підписки на по-

зику другої п'ятирічки, чергові надходження з позики організовано зовсім незадовільно.

Зобов'язати облвиконкоми провести протягом найближчої декади суцільну перевірку всіх підприємств та установ міста щодо вчасного перерахування ввєсків з позики. Керівників підприємств та установ, винних у затримці грошей з позики, притягати до суворой відповідальности.

Облвиконкомам у той же термін провести перевірку організації надходжень з позики на селі.

4. Відзначаючи незадовільність надходжень з паєнагромадження кооперації, доручити ЕН УСРР заслухати спеціальну доповідь Вужкоопспілки про заходи, вжиті до забезпечення виконання плану паєнагромадження.

5. Відзначити, що особливо великі прориви у виконанні плану мобілізації коштів на селі припустили: Чернігівська область (13,5% плану, зав. облфінвідділу т. Карачунський), Харківська область (12% плану, зав. облфінвідділу т. Горбенко), Донецька область (15,5% плану, зав. облфінвідділу т. Блехман), АМСРР (17,7% плану, Наркомфін т. Панков).

Запропонувати НКФ УСРР подати на затвердження РНК УСРР пропозиції щодо застосування фінансових репресій до Чернігівської області.

Попередити голів облвиконкомів Донецького (тов. Іванов), Харківського (тов. Шелехес) та Голову РНК АМСРР тов. Старого, що незабезпечення нормального виконання плану мобілізації коштів ставить під загрозу річний бюджет цих областей та АМСРР.

6. Відзначити абсолютну незадовільність надходження податку з обігу в Чернігівській області (22,1% плану), Одеській області (29,5%), Харківській області (27,8%) та по АМСРР (29,8%).

Запропонувати головам Чернігівського, Одеського та Харківського облвиконкомів, також голові РНК АМСРР, у п'ятиденний термін подати до РНК УСРР спеціальну доповідь про вжиті заходи до цілковитого виконання плану податку з обігу.

Харків, 15 серпня 1933 року.

Голова РНК УСРР **В. Чубар**. Керівничий справ РНК УСРР
Л. Ахматов.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» в 16 серпня 1933 р. № 184.

484. Про наслідки місячника готування шляхів до збиральної кампанії.

Розглянувши попередні наслідки місячника готування шляхів до збиральної кампанії, Рада народніх комісарів УСРР приймає до відому, що протягом місячника збудовано шляхів брушованих, профільованих та полішених ґрунтових 3.300 клм., мостів—11.900 подовжних метрів, відремонтовано й впорядковано шляхів 63.000 клм., мостів—45.200 подовжних метрів і

виконано земляних робіт 1.376.200 куб. метрів. Загалом план місячника виконано на 86 % з використанням трудової участі людности на 10,2 млн. крб. (59 % плану).

Визначаючи виконання місячника в цілому по УСРР за недостатнє й особливо по АМСРР (15,8 % плану), Вінницькій (51 %) та Чернігівській областях (55 %), відзначити, що по областях Одеській, Харківській та Дніпропетровській, в наслідок широко розгорнутої роботи з притягненням трудової участі людности, плани місячника виконано з перебільшенням.

Вважаючи проведену під час місячника роботу за рішучий крок у напрямі систематичної боротьби за гарні шляхи, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Зобов'язати обласні та районні виконавчі комітети встановити постійний догляд за станом новозбудованих та відремонтованих шляхів і шляхових споруд, вчасно вживаючи заходів до забезпечення завжди проїзного стану по всій довжині шляхів.

2. На найважливіших шляхах, насамперед тих, що ведуть до глибинок, продовжувати профілювання та поліпшення шляхів домішками місцевих матеріалів, закріпивши на цих роботах машинні заводи до пізньої осені й використовуючи трактори ближчих МТС.

У районах бурякосіяння, відповідно до постанови РНК УСРР з 10 липня 1933 року «Про впорядкування автогужових шляхів у районах бурякосіяння», роботу протягом серпня зосередити на шляхах, що сполучають плантації з цукроварнями та залізничними пунктами вантаження буряку.

3. Головшляхтрансові при РНК УСРР до 1 листопада 1933 р. опрацювати й надіслати на місяця плани використання трудової участі людности в 1934 р., а облвиконкомам забезпечити до 1 січня 1934 р. доведення їх до районів та окремих сілрад, щоб використати зимовий час для вивозу матеріалів на міся роботи в кількості не менш 75 %.

4. Відзначаючи подекуди незадовільну якість виконаних протягом місячника робіт, а також, як загальне явище, перевищення запроєктованої вартості робіт, запропонувати Головшляхтрансові при РНК УСРР провести вибірково перевірку якості виконаних робіт з погляду додержання технічних вимог, а також опрацювати заходи щодо здешевлення шляхових робіт, зокрема через належну організацію трудової участі людности (розподіл конкретних завдань, розташування робочої сили; додержання норм виробки тощо).

5. 1 вересня 1933 р. заслухати доповідь Головшляхтрансу при РНК УСРР про остаточні підсумки місячника.

Харків, 15 серпня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР **В. Пораїно**. Керівничий справ

РНК УСРР **Л. Ахматов**.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 17 серпня 1933 р. № 185.

ПОСТАНОВА ЕКОНОМІЧНОЇ НАРАДИ УСРР.**485. Про облік ставків та водосховищ.**

Економічна нарада УСРР постановила:

На зміну арт. 10 постанови ЕН УСРР з 8 травня 1933 р. «Про план ставкового рибного господарства 1933 року» (З. З. УСРР 1933 р. № 30, арт. 392) облік природних та штучних водойомищ покласти на Землевпорядну управу НКЗС УСРР, під загальним керівництвом Управи народногосподарського обліку УСРР.

Зобов'язати УНГО УСРР та Землевпорядну управу НКЗС УСРР, спільно з заінтересованими організаціями, протягом декади опрацювати програм та інструкцію на проведення обліку природних і штучних водойомищ.

Доручити НКЗесу та НКФіну УСРР визначити розмір потрібних коштів, покривши їх за рахунок урядництв та організацій.

Харків, 4 червня 1933 року.

Заст. Голови ЕН УСРР П. Любченко. Керівничий справ РНК та ЕН УСРР Л. Ахматов.

ПОСТАНОВА СЕКРЕТАРІАТУ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.**486. Про роботу Харківської та Луганської міськрад у готуванні до призову громадян 1911 року народження.**

1. Відзначити, що Харківська та Луганська міськради вчасно не зважили на всю політичну значимість готування до чергового призову. Президія Харківської міськради з великим запізненням почала розгортати цю роботу і не забезпечила напочатку відповідних темпів готування, дійшовши деякого переламу лише останніх двох місяців. Луганська міськрада питаннями готування до призову почала займатись фактично лише в липні. Припустивши часту зміну керівництва міської комісії сприяння призову, міськрада припустила самоплив у готуванні і знеособила його.

В наслідок цього роботу обох міськрад в готуванні до призову поставлено незадовільно.

Виявлення соціального лиця призовників і відсів соціально-чужих та класово-ворожих елементів провадили нестерпно повільними темпами і досі не закінчили.

Всупереч постанові Секретаріату ВУЦВК з 10 листопада 1932 р. роботу в ліквідації неписьменности та малописьменности почали лише напередодні весняної сівби за неповного охоплення і незадовільного відвідування, що призвело до зриву її, особливо в приміських зонах. Не зліквідовано неписьменности та малописьменности і в робітничому прошаркові призовного контингенту.

Незакінчено оздоровної кампанії.

Почавши розгортати агітаційно-масову роботу в березні—жвітні, Харківська міськрада не спромоглася забезпечити її одночасно по всіх міських районах, не зуміла поставити її на службу ліквідації шкрявків на основних ділянках готування до призову. Луганська міськрада агітаційно-масової роботи досі не розгорнула.

Цілком недостатньо в Харкові і, особливо, в Луганському притягнуто до участі в готуванні до призову профспілкові та громадські (ТОО, УЧХ, «Геть Неписьменність») організації. Не використано такі засоби агітмасової роботи як кіно, радіо, преса.

2. Секретаріят Всеукраїнського центрального виконавчого комітету пропонує Харківській та Луганській міськрадам до початку чергового призову до РСЧА:

- а) закінчити виявлення соціального стану призовників і відсів соціально-чужих та класово-ворожих елементів;
- б) зліквідувати неписьменність та малописьменність серед призовників 1911 року народження;
- в) вивершити оздоровчу кампанію (щеплення, оперування, лікування, відрядження у потрібних випадках на відпочинок тощо);
- г) широко спопуляризувати законодавство про пільги військовим службовцям та їхнім родинам як серед призовників, так і серед членів їхніх родин.

3. Враховуючи, що в низці випадків сільради та РВК неприпустенно довго затримують надсилку військово-обліковим столам підприємств характеристик на призовників, зобов'язати всі сільські, селищні та міські ради і РВК запитання такого характеру вважати за суворо-оперативні і відповіди на них надсилати протягом 48 годин.

4. Зобов'язати НКЮ та НК РСІ УСРР забезпечити рішуче втручання своїх місцевих органів у випадках виявлення забарності в розгортанні заходів по підготові до призову, зокрема перевірку дотримання строків надсилки характеристик на призовників до військово-облікових столів і перевірку правильності характеристик, притягаючи винних у тяганні та поданні неправильних відомостей до права аж до відання до суду.

5. За відсутність конкретного й повсякденного керування готуванням до призову, повне знеосіблення цієї роботи президії Луганської міськради — зауважити.

6. На засіданні Секретаріату ВУЦВК 8 вересня вислухати доповіді Харківської та Луганської міськрад про виконання цієї постанови.

Цю постанову опублікувати в пресі.

Харків, 11 серпня 1933 року.

Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 15 серпня 1933 р. № 182.

Поправки до 36. Зак. УСРР за 1933 р. № 28, 29.

	Надруковано:	Має бути:
33 № 28		
стор. 17, рядок 13 згори	9. Звеногородський	9. Звиногородський
стор. 17, рядок 15 знизу	9. Олишківськми	9. Олишівський
стор. 20, рядок 5 згори	24. Старо-Коранський	24. Старо-Каранський
стор. 21 над таблицею	—	(на га)
33 № 29		
стор. 8, рядок 5 знизу	на 56 клм.	на 55,1 клм.
стор. 10, рядок 14 знизу	містам Донбасу	найбільшим містам Донбасу
стор. 13, рядок 10 знизу	плянів програм	планів та програм
стор. 19, Харківська обл., друга цифра	20,75	25,75
стор. 24, рядок 15 згори	а) не виконано вимоги	а) незаконні вимоги
стор. 26, рядок 17 згори	— на 114,9%	— на 114 8%

81533

Видавня офіційне НКЮ УСРР

Відповідальний редактор М. ПЕТРЕНКО

Здано до складу 20-VIII, підписано до друку 26-VIII-33 р., формат пап. $\frac{1}{16}$ 4-пош. (62 x 94), вага метр. стопи 37 кг., $\frac{5}{8}$ папер. арк., в 1 папер. арк. 112.900 зн.

Техредактор Н. Шайдурова

Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво і право“

Головліт № 4807.

зам. 2563—23000

НКЛП—УСРР ▼ УПТ ▼ Газ.-журн. ф.-ка ім. В. Блакитного.

ЗБІРНИК

ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 38

25 серпня 1933 року

№ 38

ЗМІСТ:

Постанови Ради народніх комісарів УСРР та центрального комітету КП(б)У.

- 487. Про план та заходи до проведення озимої сівби 1933 року.
- 488. Про роботу Всеукраїнської академії сільсько-господарських наук у справі підвищення врожайности.

Постанова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів УСРР.

- 489. Про зміну постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів УСРР «Про організацію Управи народньо-господарського обліку УСРР та її місцевих органів».

Постанова Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

- 490. Про перебіг збиральної кампанії та хлібоздавання.

Постанови Ради народніх комісарів УСРР.

- 491. Про розмір та порядок здавання сортового насіння зернових культур, сояшнику та картоплі від насінничих колгоспів до держсортфонду в 1933 році.
- 492. Про натуральну участь радгоспів і машино-тракторних станцій у будівництві авто-гужових шляхів.
- 493. Про реорганізацію Літературознавчого інституту ім. Шевченка.

ПОСТАНОВИ РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР ТА ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП(б)У.

487. Про план та заходи до проведення осінньої сівби 1933 року

РНК УСРР та ЦК КП(б)У постановили:

1 Затвердити план сівби озимих на площі 10 млн. га, з яких: пшениці—5850 тис. га, жита—4150 тис. га, в тому числі сортових: пшениці—3580 тис. га, жита—403,7 тис. га, з таким розподілом по областях, секторах, культурах (таблиці додано—дод. №№ 1, 2, 3).

Додатково до цього затвердити засів рапсу 35 тис. га: озимого соняшнику—125 тис. га (див. додаток № 4).

Зобов'язати ОВК, ОПК, РВК та РПК, директорів і нач. політвідділів МТС та радгоспів негайно довести плани озимих засівів і, зокрема, сортів до районів, МТС, радгоспів та колгоспів, забезпечивши складання й опрацювання радгоспних, колгоспних і бригадних виробничих планів найпізніше 10 серпня—по Київській, Вінницькій, Чернігівській та Харківській і до 20 серпня—по Дніпропетровській, Одеській, Донецькій областях та АМСРР.

У планах осінньої сівби передбачити максимально високий процент засіву чистосортним насінням у вирішальних районах, обов'язкове здійснення визначених від НКЗС агротехнічних заходів і таке розміщення сил і організацію використання тягла та засобів виробництва, щоб осінню сівбу в кожному районі, колгоспі, радгоспі та селі було проведено за найраніші ущільнені строки.

2. РНК УСРР та ЦК КП(б)У рішуче підкреслюють, що основний фактор збільшення врожайності озимих культур та запобігання вимерзанню озимих є проведення ранньої осінньої сівби. Визначити такі крайні строки осінньої сівби:

	У радгоспах:	У селянському секторі
По Київській, Чернігівській та Вінницькій областях	До 20 вересня	До 25 вересня
По Харківській та Донецькій областях	До 25 вересня	До 1 жовтня
По Дніпропетровській, Одеській областях та АМСРР	До 1 жовтня	До 5 жовтня

ОВК, ОПК, РВК і РПК визначити кінцеві строки закінчення сівби по районах, радгоспах, МТС та колгоспах.

3. Зобов'язати облЗУ, облтрактори, трести, райзу, директорів і нач. політвідділів МТС та радгоспів, управи колгоспів негайно розгорнути роботу над готуванням ріллі для сівби озимих, забезпечивши до 25 серпня—в районах Чернігівської, Київської, Вінницької, Харківської і до 5 вересня в Одеській, Дніпропетровській та Донецькій областях і АМСРР підняття ріллі таким розміром:

(на тис. га)

	План підняття ріллі	В тому числі	
		Лушіння	Оранка
Київська область	490	75	415
Чернігівська область	215	—	215
Вінницька область	540	120	420
Харківська область	975	300	675
Дніпропетровська область	1170	420	750
Одеська область	1130	450	680
Донецька область	395	120	275
АМСРР	85	15	70
Разом	5000	1500	3500

Визначити п'ятиденні завдання для кожної МТС, колгоспу, тракторного загону та колгоспної бригади в готуванні ріллі під озимину.

4. РНК УСРР та ЦК КП(б)У зобов'язують райЗУ, директорів і нач. політвідділів радгоспів та МТС, управи колгоспів забезпечити проведення таких заходів:

а) утримання в культурному стані парів, використання парів та площ із кращими попередниками під засів озимої пшениці, насамперед насінників;

б) угноєння та доброякісне готування ґрунту під засів озимини;

в) вчасно й цілком очистити на трієрах та сортувалках увесь засів-матеріал жита й пшениці, зокрема, не припускати до засіву насіння жита засміченого різками (споринню), протруювати цілком насіння пшениці;

г) провести рядковий засів усієї озимини по Харківській, Дніпропет-

ровській, Одеській, Донецькій областях та АМСРР і не менш як 80—85% в областях—Київській, Чернігівській та Вінницькій.

5. РайЗУ, МТС та ушрави колгоспів повинні організувати приймання робіт у готуванні та проведенні осінньої сівби на тих самих засадах, як і весняної сівби 1933 року.

6. РНК УСРР та ЦК КП(б)У ставлять як найвідповідальніше завдання перед усіма областями, районами, МТС, радгоспами і колгоспами утворення власної високоякісної насіннєвої бази з тим, щоб протягом 1934 року цілком забезпечити засів озимої пшениці чистосортним насінням та кращими місцевими найбільш зимотривкими й посухотривкими сортами.

Водночас всебічно поширити площі насінників озимого жита. Щоб забезпечити це, треба:

а) закласти насінники на таких площах:

(на тис. га)

	Рахунком фонду		Рахунком місцевих сортів озимої пшениці:
	Озима пшениця	Жито	
Київська область	20,0	50,7	3,0
Чернігівська область	4,4	14,3	2,0
Вінницька область	25,3	25,3	3,0
Харківська область	44,5	38,3	4,0
Дніпропетровська область	60,6	5,4	5,0
Одеська область	43,0	3,6	5,0
Донецька область	41,8	0,9	3,0
АМСРР	3,0	—	1,0
По Україні	242,6	138,5	26,0

б) щонайпізніше 15 серпня 1933 р. дібрати сітку насінних колгоспів по кожній МТС, розмістивши площі насінників обов'язково великими масивами, насамперед, у вирішальних районах;

в) зобов'язати директорів МТС та старших агрономів, під їхню особисту відповідальність, забезпечити приділення під насінники кращих земель та цілковите виконання агротехнічних вимог.

7. РНК УСРР та ЦК КП(б)У зобов'язують розпочати організацію ремонту тракторів, сівалок, плугів і культиваторів до осінньої сівби, забезпечивши закінчення ремонту всього с.-г. знаряддя до 20 серпня по всіх областях України.

8. Зобов'язати РВК, РПК та сільради найпізніше 10 серпня—в Лісо-степу і 20 серпня—в Степу, довести завдання засіву озимих одноосібним господарствам.

Покласти на голів сільрад відповідальність за організацію допомоги одноосібним господарствам у ремонті с.-г. знаряддя, в організації супряг та контролю над учасним виконанням усіх агротехнічних вимог.

Партійна організація України, зміцнивши керівництво сільським господарством, мобілізувала робітничі й колгоспні маси, завдала нищівного удару решткам куркульства, петлюрівщини і вже в проведенні весняної засівної кампанії дійшла певних успіхів.

Забезпечено високий урожай цього року, що створює сприятливі умови для дальшого зміцнення колгоспів, для дальшого піднесення сільського господарства.

Обов'язок партійних організацій, радянських органів, керівників радгоспів, МТС, робітничих і колгоспних мас є ці наші перші успіхи в осінню засівну кампанію зробити вихідною точкою дальшого прискореного просування вперед.

РНК УСРР та ЦК КП(б)У вимагають від партійних та радянських організацій, директорів і начальників політвідділів МТС та радгоспів, керівників колгоспів докласти всіх зусиль і забезпечити успішне проведення осінньої сівби, вивести сільське господарство України на передове місце в Радянському союзі.

Харків, 4 серпня 1933 року.

Голова РНК УСРР **В. Чубар**. Секретар ЦК КП(б)У **С. Косіор**.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 6 серпня 1933 р., № 176.

Додаток № 1 до арт. 1 постанови РНК УСРР та ЦК КП(б)У з 4 серпня 1933 р
План озимі сівби по областях, секторах та культурах
 (на тис. га).

	По всіх секторах			По радгоспах			По колгоспах			В т.ч. по колгоспах, що їх обслуговують МТС			Одноосібний сектор		
	Пшениця	Жито	Разом	Пшениця	Жито	Разом	Пшениця	Жито	Разом	Пшениця	Жито	Разом	Пшениця	Жито	Разом
Київська область	563,2	770,9	1334,1	53,2	20,9	74,1	460	475	935	405	257	662	50	275	325
Чернігівська область	88,5	662,8	751,3	18,5	17,8	30,3	50	375	425	45	192	237	20	270	290
Вінницька "	582,8	498,0	1080,8	47,8	13,0	60,8	430	266	696	390	216	606	105	219	324
Харківська "	695,8	926,6	1622,4	90,8	46,6	137,4	575	695	1270	428	487	915	30	185	215
Дніпропетровська область	1581,5	491,3	2072,8	131,5	41,3	172,8	1410	415	1825	1265	357	1622	40	35	75
Одеська "	1745,0	265,6	2010,6	242,0	23,6	265,6	1475	219	1694	1385	215	1600	28	23	51
Донецька "	417,1	493,3	910,4	120,1	75,3	195,4	294	397	691	210	275	485	3	21	24
АМСРР "	176,1	41,5	217,6	6,1	1,5	7,6	146	24	170	140	18	158	24	16	40
УКРАЇНА	5850,0	4150,0	10000,0	710,0	240,0	950,0	4840	2866	7706	4268	4017	6285	300	1044	1344

Додаток № 2 до арт. 1 постанови РНК
УСРР та ЦК КП(б)У з 4 серпня 1933 р.

План сортового озимого засіву по областях.

(на тис. га)

	Сортові засіви пшениці		Сортові засіви жита	
	Разом сортових засівів	У % до засівної пло- щі селянсь- кого сектора	Площа засіву	У % до за- гальної пло- щі оз. жита сел. нського сектора
Київська область	433,5	85	147,0	19,6
Чернігівська область	45,5	70	62,2	9,6
Вінницька область	463,3	85	45,1	9,5
Харківська область	414,6	69	97,6	10,5
Дніпропетровська область	1003,7	70,4	16,2	3,4
Одеська область	932,4	63	24,4	9,2
Донецька область	168,0	60	11,2	2,5
АМСРР	1 90	70	—	—
Україна	3580,0	70	403,7	10,0

Додаток № 4 до арт. 1 постанови РНК
УСРР та ЦК КП(б)У з 4 серпня 1933 р.

План озимого рапсу та засіву сояшнику в зиму

(на тис. га)

	План засіву озимого рапсу	План засіву сояшнику в зиму 1934 р.
Київська область	10,0	—
Вінницька область	25,0	—
Харківська область	—	30,0
Дніпропетровська область	—	50,0
Одеська область	—	15,0
Донецька область	—	30,0
Україна	35,0	125,0

План озимого засіву по системах радгоспів
(на тис. га)

	По організаціях			Київська			Чернігівська			Вінницька			Харківська		
	Разом	Озимі пшениці	Жито	Всього	Пшениці	Жита	Всього	Пшениці	Жита	Всього	Пшениці	Жита	Всього	Пшениці	Жита
УлНКРГ	535,8	415,1	120,7	7,7	2,6	5,1	5,9	2,1	3,8	3,9	1,5	2,4	43,5	28,9	14,6
Радгоспи НКЗС	89,5	63,7	25,8	7,6	4,3	3,3	7,2	2,3	4,9	6,3	3,7	2,6	10,0	6,4	3,6
НКПостачання	203,2	163,2	40,0	49,9	42,2	7,7	20,3	12,8	7,5	45,5	39,8	5,7	65,0	46,2	18,8
ВУКС	30,0	18,1	11,9	3,4	1,6	1,8	0,7	0,4	0,3	1,6	0,8	0,8	3,7	0,8	1,9
УлНКВажпром	44,5	23,0	21,5	0,6	0,2	0,4	0,4	0,1	0,3	—	—	—	3,0	1,2	1,8
НКЛегпром	2,1	1,0	1,1	0,7	0,3	0,4	0,4	—	—	0,2	0,1	0,1	0,5	0,3	0,2
УПТУ НКЮ	11,6	7,7	3,9	0,3	0,2	0,1	0,5	0,2	0,3	0,2	0,1	0,1	1,8	1,1	0,7
Укртранссекція	6,1	2,5	3,6	0,6	0,2	0,4	0,2	0,1	0,1	0,3	0,1	0,2	1,4	0,5	0,9
Вукооптранс	1,4	0,7	0,7	0,2	0,1	0,1	0,2	0,1	0,1	0,2	0,1	0,1	0,2	0,1	0,1
УВО	5,8	3,2	2,6	1,5	0,7	0,8	0,3	0,1	0,2	1,0	0,6	0,4	1,8	0,9	0,9
Звіркакомбнат.	3,7	2,1	1,6	0,5	0,3	0,2	—	—	—	0,2	0,1	0,1	0,9	0,5	0,4
Управа РСмліцї	4,5	2,6	1,9	0,6	0,2	0,4	0,2	0,1	0,1	0,6	0,4	0,2	0,6	0,4	0,2
НКЗдоров'я	6,4	4,4	2,0	0,3	0,2	0,1	0,3	0,2	0,1	0,6	0,4	0,2	1,5	1,0	0,5
Радгоспи ДПУ	5,4	2,7	2,7	0,2	0,1	0,1	0,1	—	0,1	0,2	0,1	0,1	3,5	1,5	2,0
Разом по УСРР	950,0	710,0	240,0	74,1	53,2	20,9	36,3	18,5	17,8	60,8	47,8	13,0	137,4	90,8	46,6

План озимого засіву по системах радгоспів
(на тис. га)

	По організаціях			Дніпропетровська			Одеська			Донецька			АМСРР		
	Разом озимими	Озима пшениця	Жито	Всього	Пшениці	Жита	Всього	Пшениці	Жита	Всього	Пшениці	Жита	Всього	Пшениці	Жита
УННКРГ	535,8	415,1	120,7	123,8	93,4	30,4	209,8	197,0	12,8	141,2	89,6	51,6	—	—	—
Радгоспи НКЗС	89,5	63,7	25,8	19,0	15,8	3,2	26,0	21,2	4,8	9,0	6,2	2,8	4,4	3,8	0,6
НКПостачання	203,2	163,2	40,0	7,6	7,6	—	12,7	12,7	—	1,3	1,0	0,3	0,9	0,9	—
ВУКС	30,0	18,1	11,9	4,0	2,7	1,3	5,9	3,9	2,0	9,1	5,9	3,2	1,6	1,0	0,8
УлНКВнжпром	44,5	23,0	21,5	8,0	5,0	3,0	2,5	1,5	1,0	30,0	15,0	15,0	—	—	—
НКЛегпром	2,1	1,0	1,1	0,2	0,1	0,1	0,2	0,1	0,1	0,3	0,1	0,2	—	—	—
УПТУ НКЮ	11,6	7,7	3,9	4,2	3,3	0,9	3,7	2,2	1,5	0,9	0,6	0,3	—	—	—
Укртранссекція	6,1	2,5	3,6	1,3	0,6	0,7	0,5	0,3	0,2	1,8	0,7	1,1	—	—	—
Вукооптранс	1,4	0,7	0,7	0,2	0,1	0,1	0,2	0,1	0,1	0,2	0,1	0,1	—	—	—
УВО	5,8	3,2	2,6	0,4	0,3	0,1	0,4	0,3	0,1	0,1	0,1	—	0,3	0,2	0,1
Звіркакомбінат	3,7	2,1	1,6	1,7	0,9	0,8	0,4	0,3	0,1	—	—	—	—	—	—
Управа РСміліції	4,5	2,6	1,9	0,7	0,4	0,3	0,8	0,6	0,2	0,8	0,4	0,4	0,2	0,1	0,1
НКЗдоров'я	6,4	4,4	2,0	1,2	0,9	0,3	1,9	1,4	0,5	0,4	0,2	0,2	0,2	0,1	0,1
Радгоспи ДПУ	5,4	2,7	2,7	0,5	0,4	0,1	0,6	0,4	0,2	0,3	0,2	0,1	—	—	—
Разом по УСРР	950,0	710,0	240,0	172,8	131,5	41,3	65,6	242,0	23,6	195,4	120,1	75,3	7,6	6,1	1,5

488. Про роботу Всеукраїнської академії сільсько-господарських наук у справі підвищення врожайности.

РНК УСРР та ЦК КП(б)У відзначають незадовільність роботи ВУАСГН, цілком недостатню участь Академії в соціалістичному будівництві, в будівництві нового колгоспного села й соціалістичного сільського господарства. Академія не тільки обминула основні найважливіші проблеми розвитку й зміцнення колгоспного й радгоспного господарства за останні роки, а, навпаки, підтримувала чимало невірних і по суті шкідницьких теорій, які не допомагали будівництву соціалістичного господарства, а гальмували його розвиток (про мілку оранку, в питанні встановлення міжрядь).

С.-г. Академія майже зовсім не брала участі в боротьбі, яку партія та уряд провадили в справі підвищення врожайности, боротьбі за чистоту полів тощо.

Фракція ВУАСГН виявила відсутність класової пильності, бездіяльність й великі політичні помилки.

Зокрема це проявилось:

а) у відсутності боротьби проти буржуазних поглядів в с.-г. науках і шкідництва;

б) у засміченості складу інститутів класово-ворожими, петлюрівськими, контрреволюційними елементами;

в) у відриві наукової роботи від обслуговування великого соціалістичного сільського господарства, зокрема, президія ВУАСГН не приділила належної уваги інститутам (зерновий, рослинництва, захисту рослин, селекції), що мають розв'язати проблеми безпосередньо пов'язані з підвищенням урожайности, не мобілізувала роботи цих інститутів на боротьбу з бур'янами й шкідниками полів

Такий стан у с.-г. Академії стався в значній мірі в наслідок того, що до керівництва ВУАСГН пролізли класово-ворожі й контрреволюційні елементи, які направляли роботу Академії в бік створення та збільшення перешкод на шляху розвитку колгоспного та радгоспного соціалістичного господарства.

РНК УСРР та ЦК КП(б)У постановили:

1. Першого віце-президента Академії СЛІПАНСЬКОГО, як викритого контрреволюціонера, зі складу Академії виключити.

2. Членів президії ВУАСГН: СІНЬКА, БОДНАРА, БІЛАША, ПОПОВА П., ПАЛАТНОГО, ХАРЧЕНКА й БУЦЬКОГО та директорів н.-д. інститутів: ВЕНЗЕЛЯ (інститут захисту рослин), ОНИЩЕНКА (зерновий інститут), ВІЛЕНБЕРГА (лісовий інститут) і відповідального працівника ВУАСГН ЛИМАРЕНКА, а також колишнього директора інституту радгоспного будівництва—СИДОРЕНКА, що не виправдали довіря партії, втратили класову пильність, допустили використання системи с.-г. Академії контрреволюційними елементами для шкідницької роботи—з роботи зняти й передати справу про них до ЦКК.

Призначити віце-президентами Академії т.т. ТЕСЛЕНКА, ЄФРОІМСЬКОГО, ВАРФОЛОМЕЄВА.

Ввести до складу президії Академії т. СУМЦОВА.

3. РНК УСРР та ЦК КП(б)У пропонують фракції президії ВУАСГН рішуче перебудувати організацію й керівництво науково-дослідною роботою всієї системи Академії відповідно до вирішальних завдань соціалістичного сільського господарства. ВУАСГН має перетворитися на справжній керівний центр наукової роботи з найважливіших теоретичних проблем, що узагальнюють досягнення атрономічної науки й практики УСРР, на центр нещиримиренної боротьби з усіма ворожими теоріями в сільсько-господарських науках, вчасно викриваючи та даючи рішучу відсіч усіляким проявам опортунізму, буржуазних поглядів і шкідництва.

РНК УСРР та ЦК КП(б)У підкреслюють, що основний обов'язок комуністів-науковців є підвищення класової пильності на основі глибокого опанування всієї суми знань і досягнень сільсько-господарських наук, треба «стати самим спеціалістами й знавцями справи, стати самим повними господарями справи» (Сталін). Боездатність комуністів-науковців ЦК оцінюватиме за тим, наскільки вони посіли провідне положення в науковій роботі й провадять політику партії в науці.

4. РНК УСРР та ЦК КП(б)У доручають президії Академії переглянути наукову тематику плану ВУАСГН 1933 року, зосередивши наукову роботу в галузі боротьби за підвищення врожайності навколо вирішальних проблем: раціональні сівозміни; ефективні способи боротьби з бур'янами й шкідниками полів; нові морозо- й посухостійкі селекційні сорти (насамперед озимої й ярої пшениці та ячменю), виведення й поширення в УСРР нових технічних культур.

5. РНК УСРР та ЦК КП(б)У вважають за потрібне вжити рішучих заходів у справі зміцнення кадрів Академії, для чого:

Протягом двох місяців переглянути особовий склад цілої системи Академії, та очистити його від соціально-ворожих і непридатних для наукової роботи елементів.

КПВ, разом з відділом кадрів ЦК, за участю НКЗему УСРР, Упов-НКРадгоспів СРСР при уряді УСРР і президії Академії, виділити для роботи в н.-д. інститутах 100 агрономів-практиків, що здатні до наукової роботи (70 з системи НКЗему, 30—НКРадгоспів), з них не менше 50% комуністів, поруч з тим компенсувати цю передачу практиків відрядженням працівників н.-д. установ, що непридатні для наукової роботи, але можуть працювати на практичній роботі.

Переглянути керівний склад н.-д. установ ВУАСГН з метою зміцнення й підсилення його.

Заборонити знімати й відривати наукових працівників-партійців без санкції ЦК, безпартійних—без згоди президії ВУАСГН.

КПВ ЦК подати до секретаріату протягом місяця проект радикального поліпшення підготовки аспірантури системи ВУАСГН на основі постанови ЦКВК СРСР з 19 вересня 1932 року, у вересні провести добір нової аспі-

рантури числом 150 товаришів, з них не менше 70% комуністів і комсомольців, переважно агрономів-практиків.

6. З метою поліпшення матеріально-технічної бази інститутів РНК УСРР і ЦК КП(б)У ухвалюють:

НКЗему УСРР, за участю президії ВУАСГН, протягом місяця, закріпити за всіма галузевими інститутами, всеукраїнськими і зональними станціями господарства, потрібні для ведення агротехнічних дослідів та селекційної роботи, й передати їх цілком до відання наукових установ.

НКЗему УСРР і УповНКРадгоспів СРСР при уряді УСРР забезпечити опорні пункти, досвідні господарства й лабораторії інститутів та станцій п'явними комплектами найдосконалішого обладнання.

РНК УСРР забезпечити приміщенням інститути механізації, рослинництва та центральну с.-г. бібліотеку й створити потрібні умови для наукової роботи н.-д. інституту зернового господарства.

РНК УСРР при затвердженні бюджету на 1934 рік забезпечити збільшення асигновань Академії на обладнання лабораторій та бібліотек.

Харків, 9 серпня 1933 року.

Голова РНК УСРР **В. Чубар**. Секретар ЦК КП(б)У **С. Косіор**.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 10 серпня 1933 р., № 179.

ПОСТАНОВА ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ І РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР.

489. Про зміну постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів УСРР «Про організацію Управи народньо-господарського обліку УСРР та її місцевих органів».

На підставі постанови Ради народніх комісарів Союзу РСР з 21 травня 1933 року «Про зміну законодавства Союзу РСР про органи народньо-господарського обліку» (З. З. СРСР 1933 р., № 33 арт. 196),—Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

І.

Викласти арт. 1, 2, 3 і 4 постанови ВУЦВК та РНК УСРР з 4 червня 1932 року «Про організацію Управи народньо-господарського обліку УСРР та її місцевих органів» (З. З. УСРР 1932 р. № 14-15 арт. 111), у такій редакції:

«1. Перетворити Управу народньо-господарського обліку при Держплані УСРР на Управу народньо-господарського обліку УСРР, що є центральний республіканський орган Центральної управи народньо-господарського обліку Держплану Союзу РСР та відає всією справою обліку й статистики на території УСРР.

2. Утворити обласні управи народньо-господарського обліку і Харківську міську управу (на правах обласної) народньо-господарського обліку, а також районів та міські (в містах, підпорядкованих обласним виконавчим комітетам) інспектури народньо-господарського обліку.

3. Запропонувати Раді народніх комісарів АМСРР утворити Управу народньо-господарського обліку АМСРР та районів інспектури народньо-господарського обліку.

4. Управи народньо-господарського обліку УСРР та АМСРР, обласні та Харківська міська управа народньо-господарського обліку, районів й міські інспектури народньо-господарського обліку є органи єдиної загально-союзної системи органів народньо-господарського обліку, що чинять під безпосереднім керівництвом відповідного вищого органу народньо-господарського обліку на підставі Устави про республіканські, обласні (крайові) і районів органи Центральної управи народньо-господарського обліку Держплану Союзу РСР».

II.

5. У всіх законах УСРР найменування «Управа народньо-господарського обліку УСРР при Держплані УСРР» замінити на «Управа народньо-господарського обліку УСРР», а назву «управи народньо-господарського обліку при обласних планових комісіях і інспектури народньо-господарського обліку при районів виконавчих комітетах та міських радах міст, виділених в окремі адміністративно-господарські одиниці», замінити на: «обласні управи народньо-господарського обліку й районів та міські інспектури народньо-господарського обліку в містах, підпорядкованих обласним виконавчим комітетам».

Харків, 4 серпня 1933 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**. Заст. Голови РНК УСРР
В. Порайко. Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**.

ПОСТАНОВА ПРЕЗИДІЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.

490. Про перебіг збиральної кампанії та хлібоздавання.

I.

Президія ВУЦВК відзначає, що в наслідок досягнених під проводом комуністичної партії та за допомогою союзного уряду успіхів у проведенні весняної сівби 1933 року, в політичному та організаційно-господарському зміцненні колгоспів, в розгромі класово-ворожого опору, в наслідок де-далі більшого піднесення трудового ентузіазму мас колгоспників та трудящих одноосібників і організації допомоги пролетарського міста кол-

госпному селу, збиральна кампанія цього року проходить значно краще, ніж попередніх років.

Однак, розгортання збирання на 1 серпня в більшості районів не забезпечує закінчення його в строки, визначені партією та урядом: по УСРР скошено 5.842 тис. га, або 37,3%, обмолочено 414,9 тис. га, або 7,1%. Особливо відстають Вінницька область (скошено 12%) та Донеччина (скошено 32,9%, обмолочено 2,9%).

Надто відстають радгоспи, які на 1 серпня спромоглися скошити 27,6%, обмолотити 15,8%. В стані ганебного відставання такі зернорадгоспи Одещини, як Братський (20%), Шляховий (22%), Бугський (28%), на Дніпропетровщині—Дніпропетровський і Озівський (11 та 14%), на Донеччині—Сартана і «Металіст» (6,2 та 6,4%).

Цілком незадовільно розгорнуто збиральну кампанію в одноосібному секторі.

Припущено великий розрив між косовицею та молотьбою й між молотьбою та хлібоздаванням, в наслідок чого лишневого плану хлібоздавання в більшості районів не виконано. У хлібопостачі державі ганебно відстають радгоспи Вінницької, Харківської, Київської та Донецької областей. Мізерне є надходження натуральної оплати до МТС від обслуговуваних колгоспів.

II.

Президія ВУЦВК визнає, що до цього спричинилося незадовільне керування збиральною кампанією та хлібоздаванням від облвиконкомів, райвиконкомів та рад, які не забезпечили виконання постанови Президії ВУЦВК з 20 червня 1933 року: не налагодили оперативного диференційованого провуду районами, сільрадами, колгоспами й негайної практичної допомоги відсталим; не поставили в центрі своїх заходів організації праці в колгоспах, установлення твердої дисципліни, стимулювання кращих зразків роботи, повного й доцільного використання машин, найпростіших засобів збирання та тягла; не зосередили своєї уваги на полі, на таборах; систематично не перевіряють виконання щоденних виробничих завдань і вчасно не реагують на їхнє недовиконання та неадапності, не доходять «дрібниць», що фактично вирішують успіх справи.

Робота виконавчих комітетів і рад над організацією збирання та хлібоздавання в одноосібному секторі вкрай незадовільна.

Масово-політична робота по більшості неконкретна.

Працівники місцевих радянських органів, виявляючи свою політичну короткозорість, часто не вмюють розпізнати класового ворога в нових обставинах, в нових формах опору—затягання косовиці, затримка обмолоту й хлібоздавання.

У ряді районів спостерігається неділове, небільшовицьке захоплення високими темпами збирання коштів на поручання його якості.

Ш.

В наслідок кепського проводу, в організації збиральної кампанії припущено повторення низки величезних хиб минулого року. На збиранні працюють не всі працездатні колгоспники, значну частину їх використовують на другорядних роботах. В багатьох колгоспах низька продуктивність праці. В наслідок кепської її організації, неправильного розставлення сил, недостатньої боротьби за зразкову колгоспну дисципліну (пізно починають роботу й рано кінчають, часті перерви, невиходи), недостатнього запровадження підвищених і зменшених норм оплати за швидкість роботи та її якість—норм виробітку не виконується. Вкрай незадовільно використовується збиральні машини через поломки та перестої; можливості косити вручну використовують цілком недостатньо, роботу вручну невміло пов'язують з косінням машинами. Послаблено увагу до коня, зовсім неповно використовують корів. Матеріально-побутове обслуговування колгоспників поставлено кепсько, табори організовано не всюди. В ряді районів грубо порушують директиви партії та уряду про видання колгоспникам натуральних авансів хліба з 10—15% відрахування від фактично намолоченого хліба на середколгоспні потреби.

Послаблено боротьбу з утратами, забувають про зерновловлювачі, не обкошують кутів ланів, недбало підгрібають й збирають колоски, мало використовують ручні граблі.

Послаблено боротьбу за недоторканість соціалістичного врожаю проти його розкрадання та розбазарювання.

Основні хиби в організації молотьби є пізні її розгортання через невміле пов'язання з косовицею, пізні й недбала організація токів та встановлення молотарок, неправильна розстановка сил коло молотарок, нерегулярність підвозу сношів.

Справу хлібоздавання не поставлено досі скрізь як виконання першорядного і найголовнішого обов'язку радгоспу, колгоспу та одноосібного господарства. Вивезення намолоченого хліба на зсипункти затримується, багато випадків вивезення вогкого хліба, недбало очищеного, некондиційного.

Соціалістичне змагання, що його оголосив I Всесоюзний з'їзд колгоспників-ударників, недостатньо спопуляризовано в масах, не використовується як важіль успішного проведення збирання. Не використано постанови ВУЦВК та РНК УСРР про перехідний червоний прапор для кращої організації збирання врожаю та хлібопостачі в області. Конкурс на кращу сільраду в більшості районів не пов'язується з організацією збирання та хлібоздавання.

IV.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету пропонує НКЗС УСРР, облвиконкомам, райвиконкомам та радам, на основі конкретної масово-політичної роботи серед колгоспників та трудящих одноосібників, оперативного пров'язування кампанією, спираючись на ростиючий колгосп-

ний актив та чесних одноосібників, широко запроваджуючи соцзмагання, ударництво, денні та денно-зустрічні виробничі плани, рішуче застосовуючи належні заходи і репресії до куркуля та його агентури, забезпечити таке розгортання косовиці, за якого б було неможливе щонайменше осипання хліба,—розгортання молотби в строки, що їх визначив червневий пленум ЦК КП(б)У, безумовно повне виконання зобов'язань щодо хлібопостачі у визначені строки.

Райони, що тепер тільки ввійшли в косовицю повинні врахувати помилки, припущені в організації збирання врожаю у південних районах України, і не припускати їхнього повторення.

Президія ВУЦВК зобов'язує:

1. Всіма заходами прискорити темпи косовиці; забезпечити повне навантаження всіх збиральних машин та найвищу їхню продуктивність; роботу на збиральних машинах від зорі до зорі, найкращі умови для тих, що працюють на цих машинах, щодо нарахування їм трудоднів; організацію негайного польового ремонту машин та тракторів, не припускаючи їхніх перестоїв.

2. Розгорнути молотбу так, щоб основну масу хліба обмолотити протягом серпня; ввести для цього в роботу всі наявні молотарки та двигуни; організувати регулярне підвезення до молотарок хліба з ланів; правильно розставити робочу силу коло молотарок та на окремих роботах по молотбі. Водночас з молотбою розпочати скиртування хліба.

3. Повести рішучу боротьбу за зміцнення трудової дисципліни, проти прогулів, запізнювань та завчасного облишення роботи, застосовуючи повнотою правила трудового ладу, забезпечити вихід колгоспників на весь час збиральних робіт до таборів, належні побутові умови й устаткування таборів.

4. Активізувати по всіх колгоспах роботу комісій якості, а де їх немає—організувати комісії; залучити до їхнього складу старих досвідчених колгоспників та кращих ударників; до боротьби з утратами, за високу якість роботи залучити найширші колгоспні маси. Особливу увагу звернути на обов'язкове згрібання колосків ручними та кінними граблями вздовж і впоперек, правильну роботу та постійну очистку зерновловлювачів, безтратність перевозів хліба, чистоту й якість обмолоту, не припускаючи залишення зерна в соломі та потрапляння його в полову.

5. Рішуче поліпшити побутове та культурне обслуговування колгоспників на польових роботах; поліпшити організацію громадського харчування, ширше використовуючи овочі та інші продукти, що є в розпорядженні колгоспів; охопити яслами дітей усіх колгоспниць, що регулярно працюють у полі; налагодити постачання газет, випуск польових газет тощо.

Увесь хліб, що його належить видати колгоспникам з відрахувань від фактично намолоченого хліба (10—15%), видавати виключно на руки колгоспникам. Негайно виправити припущене в деяких колгоспах зрівня-

лівське видавання авансів хлібом не на вироблені трудодні, даючи відсіч усім спробам затримати видавання авансів.

6. Посилити охорону хліба в полі, в скиртах, коло молотарок, не послаблюючи охорони в полі до кінця молотьби та вивозу.

Забезпечити протипожежну охорону хліба, особливо біля скирт та молотарок.

Карно-судовим органам не залишати непокараним за законом з 7 серпня 1932 р. жодного випадка крадіжки хліба, забезпечивши закінчення всіх справ найпізніше за 5 днів.

V.

Президія ВУЦВК пропонує УповНКРадгоспів СРСР при уряді УСРР (т. НУРІНОВУ) та облвиконкомам:

1. Забезпечити повне та якнайдоцільніше використання комбайнів; ширше застосувати найпростіші машини, передусім на площах, непридатних для роботи комбайнів.

2. Зліквідувати розрив між косовицею та обмолотом скошеного хліба.

3. Спеціальними заходами й забезпеченням суворого контролю домогтися найближчих-же днів ліквідації відставання радгоспів у хлібопостачі. НК РСІ УСРР простежити за виконанням цього.

VI.

Президія ВУЦВК зобов'язує всі облвиконкоми, РВК, ради, радгоспи та колгоспи постачу хліба державі організувати, як виконання першої заповіді, найголовнішого свого обов'язку, забезпечити повне виконання зобов'язань у визначені строки, перекривши недодане за липень та перші дні серпня в першій-же половині серпня, пам'ятаючи, що саме серпень є вирішальний місяць у хлібопостачі. Організувати точний облік виходу зерна з під молотарок і пильний догляд за негайним вивезенням належного державі хліба—сухого, чистого, високоякісного і належних культур—на зсипункти.

VII.

Президія ВУЦВК категорично вимагає від облвиконкомів, РВК та рад забезпечити вчасне й безтратне збирання врожаю і виконання на строк та повністю зобов'язань по постачі хліба державі одноосібними господарствами, допомагаючи трудящим одноосібникам організувати сур'яги для збирання врожаю.

Вживати найсуворіших, передбачених у законі, заходів до тих господарств, які під впливом куркуля ухиляються збирати врожай та виконувати завдання перед державою.

В своїй роботі по одноосібному сектору ради мають спиратися на своїх десяти—та двадцятихаткових уповноважених і на актив чесних трудящих одноосібників.

VIII.

Розцінюючи спроби «висунути зустрічні плани» з хлібоздавання, як вияв куркульських намагань підірвати довір'я мас до непохитності радянського закону про хлібопостачі, Президія ВУЦВК зобов'язує всі виконавчі комітети та ради суворо стежити і ні в якому разі не припускати будь-яких намагань «висунути зустрічні плани» понад завдання, встановлені за законом, і понад норми натуроплати МТС.

IX.

Відзначаючи незадовільне налагодження роботи зсипних пунктів Заготзерна, що виробить до нагромадження коло них великих черг підвід з хлібом, запропонувати УповКомзаг РНК СРСР на Україні, облвиконкомам та РВК взяти рішучих заходів до усунення недоладностей, забезпечити поліпшення роботи приймального апарату та поліпшення культурно-побутового обслуговування хлібоздавців, перетворивши чайні при зсиппунктах на місця відпочинку хлібоздавців та масово-політичної роботи серед них.

X.

Президія ВУЦВК зобов'язує облвиконками, РВК та ради на основі масово-політичної роботи забезпечити, щоб соціалістичне змагання між областями, районами, сільрадами, колгоспами на безтратне й у найкоротший строк збирання врожаю, на скорше й повне виконання хлібних зобов'язань перед державою довести до кожної бригади, ланки, до колгоспників. На основі соціалістичного змагання й змагання за перехідний червоний прапор уряду треба забезпечити вихід цілої України до лав передових республік Радянського союзу в збиранні врожаю та в хлібопостачі, в успішному розвитку соціалістичного сільського господарства.

XI.

Президія ВУЦВК пропонує НКЗС УСРР, УповНКРадгоспів СРСР при уряді УСРР, всім виконавчим комітетам та радам, в щільному поєднанні з збиранням врожаю та хлібопостачею, тепер-же, на засадах постанови РНК УСРР та ЦК КП(б)У з 4 серпня, розгорнути готування до осінньої сівби і забезпечити успішне її проведення.

XII.

Щоб полішити провід збиранням та хлібоздаванням від радянських органів, Президія ВУЦВК пропонує:

1. Облвиконкомам та РВК на основі систематичної перевірки перебігу й якості збирання та хлібоздавання—безпосередньо на місці, забезпечити негайне реагування на відставання окремих районів, сільрад, радгоспів та колгоспів і негайну практичну допомогу їм.

2. РВК та міськрадам переключити на безпосередню роботу на виробництві в полі, в колгоспній бригаді основну частину районного, сіль-

ського та колгоспного активу, повівши рішучу боротьбу з наїздами, по-верховим керівництвом та забезпечити дійсну організаторську допомогу від активу колгоспному виробництву.

3. Головам сільських рад особисто перевіряти перебіг косовиці, молотби та хлібоздавання безпосередньо на місці роботи, вести повсякденний облік роботи молотарок, лоботрійок, вантажних машин, повсякденний облік виконання денних виробничих завдань по кожній бригаді та ланці колгоспу і по одноосібних господарствах, вживаючи негайних заходів через управи колгоспів, депгрупи в бригадах, радянський та колгоспний актив до забезпечення повного виконання денних виробничих завдань та неодмінного перекривання недовиконаного в наступні дні. Щодня спільно з управами колгоспів, бригадирами та головами депгруп підсумовувати виконання виробничих завдань за день, виявляти всі хиби і брати участь у визначенні завдань наступного дня. Активізувати роботу депутатських груп у бригадах, домагаючись, щоб вони відотравали справді ведучу роль в усій роботі бригади.

Особливої уваги надати забезпеченню вчасного хлібоздавання; на кожний день установити контрольні завдання вивозу хліба на зсипункти по колгоспах та одноосібних господарствах і організувати суворий контроль за їхнім виконанням, за вивезенням хліба тільки високої якості.

4. Проведення Всесоюзного конкурсу на кращу сільраду щільно пов'язати з забезпеченням високих показників збирання врожаю та хлібоздавання, з поліпшенням проведут дими найважливішими заходами від сільрад.

Організуючи провід збиранням урожаю та хлібопостачою, всі працівники виконавчих комітетів та рад, керівники радгоспів, колгоспів, бригадири й актив повинні добре усвідомити слова тов. Постишева, що «більшовицька перевірка виконання—це означає—вперто й наполегливо добути, як вода камінь, у те чи те оперативне завдання, крок по кроку стежити, як іде його виконання, і не припиняти ні на хвилину цієї оперативної перевірки, доки завдання не буде виконано цілком. І не розкидайся на дрібниці, а бери під контроль, головне, вирішальне, ланкове, і роби цю перевірку не в порядку винесення резолюції, а в порядку саме оперативного конкретного керування, влізаючи сам безпосередньо в найдрібніші деталі цього оперативного завдання, перевіряючи, чи всі можливості, для його здійснення вичерпано».

Україна має всі можливості вчасно і без утрат зібрати гарний урожай цього року, виконати повнотою й на строк план хлібоздавання та забезпечити дальший розвиток сільського господарства і, зробивши цей рік останнім роком труднощів, домогтися найскоршого виконання гасла тов. Сталіна—зробити всі колгоспи більшовицькими та колгоспників заможними. Підкреслюючи це, Президія ВУЦВК звертає увагу всіх робітників радгоспів, колгоспників, трудящих одноосібників на те, що використання цих можливостей залежить від них, від їхнього сумлінного ставлення до праці, від їхньої впертості і рішучості у боротьбі під проводом комуні-

стичної партії проти класового ворога, за зміцнення пролетарської держави, за зміцнення соціалістичного сільського господарства.

Харків, 4 серпня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 10 серпня 1933 р., № 179.

ПОСТАНОВИ РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

491. Про розмір та порядок здавання сортового насіння зернових культур, сояшнику та картоплі від насінничих колгоспів до держсортфонду в 1933 році.

Рада народних комісарів УСРР постановила:

1. Відповідно до постанови РНК СРСР з 31 березня 1933 року про план засіву на сортове насіння зернових культур, сояшнику та картоплі в насінничих колгоспах та про розміри й про порядок здавання від них продукції в 1933 році, затвердити для насінничих колгоспів-репродуцентів держсортфонду, згідно з фактичним засівом насінників озимих і планом засіву сортових ярих зернових культур, сояшнику та картоплі, такі контрольні цифри здавання сортового насіння з цих площ до держсортфонду:

Озимой пшениці	364,0 тис. цент.	з площі 170,6 тис. га
Жита	45,8 " "	19,1 " "
Разом озимих	409,8 тис. цент.	з площі 189,7 тис. га
Ярої пшениці	317,5 тис. цент.	з площі 96,5 тис. га
Вівса	115,2 " "	57,6 " "
Ячменю	245,9 " "	92,2 " "
Проса	3,5 " "	2,1 " "
Кукурудзи	20,5 " "	9,5 " "
Бобових (горох, квасоля, сочавиця)	113,3 " "	41,0 " "
Вики ярої	40,0 " "	20,0 " "
Разом ярих зернових	855,9 тис. цент.	з площі 318,9 тис. га
Разом зернових	1265,7 тис. цент.	з площі 508,6 тис. га
Сояшнику	18,0 " "	5,5 " "
Картоплі	42,0 " "	6,0 " "

Зобов'язати УповКомзаг РНК СРСР на Україні забезпечити доведення до насінничих колгоспів-репродуцентів чистосортового зерна за затвердженим ним списком розміри здавання сортового насіння до держсортфонду за рахунок загальних зобов'язань колгоспів по обов'язковій постачі зерна державі.

2. Запропонувати УповКомзаг РНК СРСР на Україні, на підставі даних щодо апробації сортових засівів, уточнити остаточні розміри заготівель сортового насіння до держсортфонду.

3. Встановити, що насінничі колгоспи-репродуценти насіння для держсортфонду виконують свої зобов'язання щодо обов'язкової постачі зерна, картоплі та сояшнику державі, відповідно до постанов РНК УСРР з 26 лютого, 15 березня та 21 березня 1933 року й інструкції Комітету заготівель при РНК СРСР, здаючи чистосортове апробоване насіння цих культур Союзнасінньоводу.

4. Зважаючи на дефіцит чистосортового насіння зернових культур, зобов'язати насінничі колгоспи свої загальні зобов'язання щодо постачі зерна, сояшнику та картоплі державі виконувати, в першу чергу здаючи до держсортфонду всю кількість апробованого чистосортового насіння цих культур.

5. Щоб мобілізувати більшу кількість насіння дефіцитних сортів до держсортфонду, зобов'язати насінничі колгоспи всю решту врожаю цих сортів, після виконання ними плану обов'язкового здавання зерна державі та забезпечення власних насінньових потреб, здати Союзнасінньоводу в обмін на звичайне зерно цих культур, з доплатою колгоспам різниці в ціні та інших, зв'язаних з цим, видатків.

За дефіцитні сорти в кампанію 1933 року вважати для жита: петкуське, Весело-Подільської станції, тарашанське, немишлянське; для озимої пшениці: гостіянум № 237, № 1239, мільтурум № 120, кримка, юр'ївка № 676; для ярої пшениці: мільтурум № 162; для вівса: № 596, 053, шатилівський; для ячменю: № 046, № 353/133, № 0155; для кукурудзи: бурляй—каунті, північно-дакотська, біла, рижова, кароль пили білий.

Розмір броні звичайного зерна, що призначається для операції обміну дефіцитних сортів, установити додатково.

6. Зерно до держсортфонду від насінничих колгоспів приймають або безпосередньо приймальні пункти Заготзерна, або пункти Союзнасінньоводу, що діють з доручення Заготзерна в тих пунктах, про які між Союзнасінньоводом та Заготзерном укладено спеціальну угоду.

7. Зобов'язати Заготзерно, приймаючи сортове насіння до держсортфонду, обов'язково зберігати його в спеціальних коморах та вести йому особливий облік.

8. Зобов'язати МТС усю кількість сортового зерна, а також сояшнику та картоплі, що вони одержать у порядку натуральної сплати від насінничих колгоспів-репродуцентів держсортфонду, здати по договорах Союзнасінньоводу, за цінами сортового насіння.

9. Зобов'язати насінничі колгоспи зберігати до весни у своїх сховищах картоплю, здану до держсортфонду, але не розподілену з осени сівачам.

Вартість сортової картоплі, що залишається на зимове зберігання по колгоспах, Союзнасінньовод оплачує повнотою за цінами звичайної картоплі. Насінничі надвишки доплачується колгоспам після зимового збереження, при фактичному здаванні сортової картоплі сівачам.

10. Відповідальність за організацію міжколгоспного сортообміну покладається на МТС, які провадять його за рахунок:

а) всього сортового насіння насінничих колгоспів, що не здають сортове насіння до держсортфонду;

б) лишків сортового насіння насінничих колгоспів, які виробляють насіння для держсортфонду, що залишаються в цих колгоспах після виконання ними розмірів обов'язкового здавання державі та забезпечення власних засівних потреб колгоспу, крім дефіцитних сортів зернових культур, зазначених в арт. 5 цієї постанови.

11. Насінничі колгоспи, визначені в п. «а» арт. 10, за списком, що його затверджує НКЗем УСРР, виконують свої зобов'язання державі щодо обов'язкового здавання хліба звичайним зерном, яке здають за них колгоспи—одержувачі сортового зерна в порядку міжколгоспного сортообміну.

На випадок невчасного обміну сортозерна на звичайне, ці насінничі колгоспи свої зобов'язання державі мають виконати сортовим зерном.

Харків, 10 червня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР П. Любченко. Керівничий справ РНК УСРР Л. Ахматов.

492. Про натуральну участь радгоспів і машино-тракторних станцій у будівництві авто-гужових шляхів.

Відповідно до інструкції про шляхові роботи з трудовою участю люду, затвердженої від РЦО 15 вересня 1932 року, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Радгоспи і МТС зобов'язані брати натуральну участь у будівництві авто-гужових шляхів, даючи в розпорядження шляхових органів на 6 днів щороку робочу худобу, гужовий транспорт, трактори й шляхові машини з обслуговним персоналом, фуражем, паливом, мастивом, реманентом і струментами.

2. Відсоток тракторів, що їх повинні давати радгоспи й МТС для шляхового будівництва, щороку визначають за згодою обласних органів, Упов. НК Радгоспів СРСР при уряді УСРР і земельних органів, за належністю, з обласними відділами шляхового господарства й затверджують обласні виконавчі комітети. Цей відсоток повинен становити 15—20% даного тракторного парку залежно від його потужності.

Робочу худобу радгоспів і МТС береться для роботи в шляховому будівництві, враховуючи стан поголів'я та його подальший розвиток, але не менш як 25—30% всієї здорової робочої худоби даного радгоспу або МТС.

Увага. В АМСРР відсоток тракторів, що їх повинні давати радгоспи й МТС для шляхового будівництва, визначають порядком, зазна-

ченим у цьому артикулі, і його затверджує Рада народніх комісарів АМСРР.

3. Радгоспів і МТС притягають до шляхових робіт районні виконавчі комітети й міські ради, безпосередньо підпорядковані облвиконкомам, згідно з затвердженими планами шляхових робіт, в першу чергу, на тих ділянках шляхів загального користування, що обслуговують перевезення вантажів відповідних радгоспів і МТС.

Радгоспи й МТС не можна притягати до участі в шляхових роботах у періоди напружених сільсько-господарських робіт.

4. Трактори радгоспів і МТС можна використовувати для шляхових робіт на відсталі не далі 10 кілометрів, а робочу худобу—не далі 25 кілометрів від місця постійного їхнього перебування.

5. За згодою шляхових органів з притягненими до участі в шляховому будівництві радгоспами і МТС, надання робочої худоби, гужового транспорту, тракторів, шляхових машин можна замінити зобов'язанням радгоспів і МТС безпосередньо виконати певний обсяг шляхових робіт.

Обсяг шляхових робіт, що їх зобов'язуються виконати радгоспи й МТС, визначається відповідно до норм виробітку, що їх розробляє Головшляхуправа УСРР, порозумівшись з Держпланом, НКПраці, НКЗемом УСРР та УповНКРадгоспів СРСР при уряді УСРР.

6. Радгоспи й МТС, незалежно від участі в шляховому будівництві на підставі цієї постанови, зобов'язані утримувати в справному стані авто-гужові шляхи в межах свого землекористування.

Харків. 10 липня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР В. Порайко. Керівничий справ РНК УСРР Л. Ахматов.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 18 липня 1933 р., № 160.

493. Про реорганізацію Літературознавчого інституту ім. Шевченка.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Для забезпечення марксо-ленінського опрацювання творів та діяльності Т. Г. Шевченка, реорганізувати Літературознавчий інститут ім. Шевченка в Науково-дослідчий інститут ім. Шевченка, зосередивши в ньому вивчення творів та діяльності Т. Г. Шевченка, а також академічне видання його творів.

2. Підготовку кадрів літературознавців, а також усю наукову роботу з літературознавства зосередити в університетах.

3. Включити Н.-Д. інститут ім. Шевченка до системи наукових інститутів Всеукраїнської академії наук.

4. Організувати при Н.-Д. інституті ім. Шевченка музей, зосередивши в ньому рукописно-архівні матеріяли, експонати та інші матеріяли, що характеризують життя й творчість Шевченка.

5. Картинну галерею залишити при Н.-Д. інституті ім. Шевченка, зосередивши в ній всю малярську творчість Шевченка.

6. Київську філію Н.-Д. інституту ім. Шевченка й редакційну комісію при ВУАН по академічному виданню творів Шевченка—ліквідувати.

7. Літературний музей тимчасово залишити при Н.-Д. інституті ім. Шевченка.

Харків, 14 серпня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР П. Любченко. Керівничий справ РНК УСРР Л. Ахматов.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 17 серпня 1933 р., № 185.

81535

Харків
 Центр. уряд.
 Корольово
 18
 1-1-34
 2-1-34

Видання офіційне НКЮ УСРР Відповідальний редактор М. ПЕЛРЕНКО

Здано до складу 27-VIII; підписано до друку 3-IX; формат пап. 1/16 4-поштов (62 x 96) вага метр. стопи 37 кг; папер. 3/4 арк.; на папер. арк. 112.900 знав.

Техредактор Н. Шайдурова

Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво та право“

Головліт 2328

Зам. 2630—23.000

НКЛП—УСРР—УПТ. Газетно-журнальна ф.-ка ім. В. Блакитного.

ЗБІРНИК



ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 39

29 серпня 1933 року

№ 39

З М І С Т:

Постанови Ради народніх комісарів УСРР та Центрального комітету КП(б)У.

494. Про забезпечення зберігання сільсько-господарського реаненту в радгоспах, МТС та колгоспах.
495. Про забезпечення робочої худоби колгоспів зернофуражем на період збиральних та осінніх сільсько-господарських робіт.
496. Про посилення боротьби з бур'янами.

Постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів УСРР.

497. Про порядок затвердження правил примусового справлення податків і неподаткових платежів.
498. Про зміни в законодавстві УСРР у зв'язку з постановою ЦВК і РНК СРСР про риболовецькі колгоспи.

Постанови президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

499. Про настановлення тов. Хаїта І. А. на заступника НКОсвіти УСРР.
500. Про затвердження тов. Іванова Б. Г. Уповноваженим НКШляхів СРСР при уряді УСРР.
501. Про затвердження тов. Макеєнка М. М. Уповноваженим НКводу при уряді УСРР.
502. Про роботу Харківського облвиконкому, Харківської та Сталінської міськрад на здійснення постанови РНК СРСР та ЦК ВКП(б) про роботу залізничного транспорту.

Постанова Ради народніх комісарів УСРР.

503. Про виокремлення при проведенні фінансово-податкової роботи в низці районів УСРР.

Постанова Економічної Народи УСРР.

504. Про стан колгоспних вівчарських товарних ферм та заходи до виконання виробничого плану на 1933 рік.

Постанови секретаріату Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

505. Про перебіг ліквідації пишсьменности та малописьменности серед призовників 1911 року народження.
506. На доповідь Донецького облвиконкому та Лисичанського райвиконкому про стан реалізації постанов РНК СРСР та ЦК ВКП(б) з 8 квітня та 25 травня 1933 р. про вугільну промисловість.
507. На повідомлення Донецького, Харківського та Одеського облвиконкомів про перебіг виконання контингентів набору до інституту радянського будівництва та права.

Постанови Комісії виконання при РНК УСРР.

508. Про перебіг будівництва Луганського водогону.
509. Про стан будівництва заводів первісної обробки конопель та льону та про будівництво Глухівського комбінату.

Постанова Народнього Комісаріату Юстиції УСРР.

510. Про застосування арт. 429 Цивільного кодексу УСРР.

ПОСТАНОВИ РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР ТА ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП(б)У.

494. Про забезпечення зберігання сільсько-господарського реманенту в радгоспах, МТС та колгоспах.

Рада народніх комісарів УСРР та Центральний комітет КП(б)У відзначають наявність численних фактів негосподарного ставлення до зберігання тракторів, сільсько-господарських машин та знаряддя в радгоспах, МТС та колгоспах.

Ново доведені й наявні машини, особливо складні сільсько-господарські машини (комбайни, молотарки, снопов'язалки й інші.) в ряді господарств, по закінченні польових робіт, залишаються просто неба, без нагляду й псуються, частини розкрадаються й знищуються.

Рада народніх комісарів та Центральний комітет КП(б)У постановили:

- Зобов'язати директорів радгоспів та МТС і голів управ колгоспів:
 - до 15 жовтня 1933 року забезпечити пристосування й побудування в кожній МТС, радгоспі й колгоспі потрібних приміщень для зберігання тракторів, сільсько-господарських машин та знаряддя (сарай, повітки) з тим, щоб усі машини, передусім складні, були в належних умовах зберігання в зимовий період;
 - негайно, по закінченні відповідних польових робіт (збирання, сівка, зяблева оранка), провести огляд усіх машин і примістити їх у сарай, або під повітки, ретельно захистивши від псування всі відповідальні частини

машин (змащення лемешів та полиць, зняття насінньопроводів та дисків сівалок, укривання молотарок, змашування й укривання відповідальних частин комбайнів та моторів комбайнів і т. інш.).

2. Покласти на зав. облзу, зав. райзу та директорів МТС і радгоспів відповідальність за забезпечення будівництва й пристосування приміщень, щоб зберігати машини, у радгоспах, МТС і колгоспах області.

3. Запропонувати Прокуратурі республіки притягати до судової відповідальності осіб, що не забезпечують належного зберігання машин і пускають шевування та загибель державного й колгоспного майна.

Харків, 17 серпня 1933 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар. Секретар ЦК КП(б)У С. Косіор.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 18 серпня 1933 р. № 186.

495. Про забезпечення робочої худоби колгоспів зернофуражем на період збиральних та осінніх сільсько-господарських робіт.

Рада народніх комісарів УСРР та Центральний комітет КП(б) постановили:

1. З метою одержання максимальної продукційності живої тягової сили на збиральних та осінніх сільсько-господарських роботах, установити по всіх колгоспах обов'язкове видавання зернофуражу для коней, що працюють безпосередньо на косовиці, молотбі, вивозі хліба, на лушціні, оранці та сівбі.

2. Добовий доток зернофуражу для коней установити розміром не менш 3—4 кіло, в залежності від того, яка важка є робота; для корів, що перебувають на польових роботах,—0,8—1 кіло при 6-годинному робочому дні. В разі продовження робочого дня, корові треба видавати додаткову кількість зернофуражу.

3. Видавання зернофуражу, наперед до цілковитого виконання колгоспом зобов'язань по зернодостачі державі, провадити виключно з 10—15% обмолоту, що виділяється на господарські потреби колгоспу (видавання на трудодні, фураж і т. інш.).

Харків, 19 серпня 1933 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар. Секретар ЦК КП(б)У С. Косіор.

496. Про посилення боротьби з бур'янами.

За ініціативою передових колгоспів та радгоспів, навесні цього року проведено значну роботу для знищення бур'янів, що сприяла високому врожаю цього року.

В другу ж половину літа значно послабла увага партійних організацій та радянських органів до боротьби з бур'янами, наслідком чого є значне забур'янення просапних культур, парів та розповсюдження бур'янів на необроблених землях, шляхах та інш., з яких насіння бур'янів знов засмічуватиме поля.

Рада народніх комісарів УСРР та Центральний комітет КП(б)У постановили:

1. Зобов'язати райвиконкоми, райпарткоми, директорів і нач. полтввідділів МТС та радгоспів і управи колгоспів домогтися найближчими днями закінчення пролоття всіх просапних культур, проведення культивуації всієї площі чистих парів, знищення бур'янів на необроблених землях (пустирях, шляхах, канавах), скошуючи їх до вистигання бур'янового насіння. Особливо це стосується організації Донецької області, де боротьба з бур'янами було проведено незадовільно навесні.

2. Заемічений бур'янами хліб, особливо осотом та буржуном, заскиртувати та змолотити окремо, ретельно очистити його зерноочисними машинами.

3. Ділянки, засмічені корінняковими бур'янами, після збирання врожаю, зорати корпусними плугами: запиріяні землі—на глибину 12—15 сант.; а засмічені острецем—на глибину 18—20 сант., обробити такі ділянки пружинними культиваторами та дряпаками; виволочене коріння підсушити та спалити.

4. Віддати виняткову увагу якості очищення насіння, організуючи роботу зерноочисних машин так, щоб цілком відокремити насіння бур'янів.

Приймальним комісіям якості роботи встановити суворий контроль за очищенням насіння, висіюваного в ґрунт.

Харків, 21 серпня 1933 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар. Секретар ЦК КП(б)У С. Косієр.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 23 серпня 1933 р. № 190.

ПОСТАНОВИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ Й РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР.

497. Про порядок затвердження правил примусового справляння податків і неподаткових платежів.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Доручити Народньому комісаріатові фінансів УСРР, порозумівшись з Народнім комісаріатом юстиції УСРР, затвердити правила примусового справляння державних та місцевих податків і неподаткових платежів, в яких, згідно арт. арт. 21 і 32 Устави про справляння податків і неподаткових платежів СРСР з 17 вересня 1932 р. (З. З. СРСР 1932 р. № 69

арт. 410-б), визначити кількість переліченого за союзною уставою майна неплатіїв, на яку не можна звертати справлення, а також порядок опису, арешту й продажу з прилюдних торгів майна неплатіїв державних та місцевих податків і неподаткових платежів.

2. З виданням передбачених цією постановою правил вважати за такі, що втратили чинність, постанови ВУЦВК і РНК УСРР:

а) з 28 березня 1928 р. «Про порядок опису, арешту і продажу з прилюдних торгів майна неплатіїв державних та місцевих податків, оплат і мита» (З. У. УСРР 1928 р. № 9 арт. 82);

б) ш. 5 арт. 3 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 1 серпня 1928 р. «Про увільнення органів Робітничо-Селянської Міліції УСРР від обов'язків, що не випливають з їхніх безпосередніх функцій» (З. У. УСРР 1928 р. № 21 арт. 186);

в) з 25 вересня 1929 р. «Про зміну арт. 17 «Правил про опис, арешт і продаж з прилюдних торгів майна неплатіїв державних та місцевих податків, оплат і мита» (З. З. УСРР 1929 р. № 27 арт. 205), і

г) з 15 січня 1930 р. «Про зміну арт. 8 постанови «Про порядок опису, арешту і продажу з прилюдних торгів майна неплатіїв державних і місцевих податків, оплат і мита» та про доповнення цієї постанови». (З. З. УСРР 1930 р. № 3 арт. 28).

Харків, 20 серпня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Заст. Голови РНК УСРР В. Порайко. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

498. Про зміни в законодавстві УСРР у зв'язку з постановою ЦВК і РНК СРСР про риболовецькі колгоспи.

Щоб погодити законодавство УСРР про рибальство з законодавством СРСР в цій галузі, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народних комісарів УСРР постановили:

І.

1. Надати постанові ВУЦВК і РНК УСРР з 15 травня 1931 р. «Про мисливство та про рибальство в водах, що їх не залічено до категорії рибпромислових» (З. З. УСРР 1931 р. № 18 арт. 153) назву: «Про мисливство».

2. З вступної частини, з назв підрозділів і тексту I розділу зазначеної постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 15 травня 1931 р. викреслити слова і речення, що стосуються до рибальства.

3. Арт. арт. 8—14 зазначеного закону, а також арт. арт. 15—26 його, в частині щодо рибальства, скасувати.

4. Увагу до арт. 4 постанови РНК УСРР з 9 травня 1927 р. «Про порядок здачі в оренду й оплати торговельних, промислових і склепових приміщень, що ними відають органи місцевого (комунального господарства) у містах і селищах міського типу», в редакції постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 4 червня 1932 р. (З. З. УСРР 1932 р. № 13 арт. 102)— викласти в такій редакції:

«Увага. Тарифні ставки можна диференціювати також залежно від розряду і виду торговельного або промислового підприємства, через певні знижки й надвишки до встановленого тарифу. Здаючи приміщення державним органам або кооперативним організаціям для торгівлі, дається знижку від 20% до 30%, а здаючи ларьки й крамниці колгоспам для торгівлі сільсько-господарськими продуктами та рибою дається максимальну знижку, в усякому разі не менш 30%».

II.

5. Цю постанову видано на виконання постанови ЦВК і РНК СРСР з 17 грудня 1932 р. «Про риболовецькі колгоспи» (З. З. СРСР 1932 р. № 83 арт. 514);

на додаток і зміну постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 4 червня 1932 р. «Про зміни в законодавстві УСРР в зв'язку з постановами: РНК СРСР і ЦК ВКП(б) з 6 травня 1932 р. «Про план хлібозаготівель з врожаю 1932 року і розвиток колгоспної торгівлі хлібом», з 10 травня 1932 р. «Про план скотозаготівель і про м'ясну торгівлю колгоспників і одноосібних трудящих селян» та ЦВК і РНК Союзу РСР з 20 травня 1932 р. «Про порядок провадження торгівлі колгоспів, колгоспників і трудящих одноосібних селян та про зменшення податків на торгівлю сільсько-господарськими продуктами» (З. З. УСРР 1932 р. № 13 арт. 102),

і на скасування постанов ВУЦВК і РНК УСРР: 1) з 20 листопада 1932 р. «Про доповнення арт. 8 постанови «Про мисливство та про рибальство у водах, що їх не залічено до категорії рибопромислових» (З. З. УСРР 1932 р. № 33 арт. 208), 2) з 20 березня 1933 р. «Про зміну постанови ВУЦВК і РНК УСРР «Про мисливство та про рибальство в водах, що їх не залічено до категорії рибопромислових» (З. З. УСРР 1933 р. № 13 арт. 145).

Харків, 20 серпня 1933 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**. Заст. Голови РНК УСРР **В. Пораїно**. Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**.

ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.

499. Про настановлення тов. ХАЇТА І. А. на заступника НК Освіти УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити тов. Хаїта, Ізраїля Абрамовича, на заступника Народнього комісара освіти УСРР.

Харків, 20 серпня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 22 серпня 1933 р. № 189.

500. Про затвердження тов. ІВАНОВА К. Г. Уповноваженим НКШляхів СРСР при уряді УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

затвердити тов. Іванова К. Г. Уповноваженим Народнього комісаріату шляхів Союзу РСР при уряді УСРР.

Харків, 20 серпня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 22 серпня 1933 р. № 189.

501. Про затвердження тов. МАКЕЄНКА М. М. Уповноваженим НКВоду при уряді УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

затвердити тов. Макєєнка, Михайла Микитовича, Уповноваженим Народнього комісаріату водного транспорту Союзу РСР при уряді УСРР.

Харків, 20 серпня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 22 серпня 1933 р. № 189.

502. Про роботу Харківського облвиконкому, Харківської та Сталінської міськрад на здійснення постанови РНК СРСР та ЦК ВКП(б) про роботу залізничного транспорту.

1. Президія ВУЦВК відзначає, що Харківська та Сталінська міськради не усвідомили величезної ваги постанови РНК СРСР та ЦК ВКП(б) з 3 липня 1933 р. про роботу залізничного транспорту.

Не зваживши на негативний досвід участі рад Донбасу в реалізації постанови РНК СРСР та ЦК ВКП(б) про вугільну промисловість, Харківський та Донецький облвиконкоми не зробили з цього належних висновків щодо роботи рад у реалізації постанови РНК СРСР та ЦК ВКП(б) про залізничний транспорт і не поставили перед підпорядкованими їм радами конкретної програми дій, що забезпечують активну участь рад у здійсненні цієї постанови.

Харківська та Сталінська міськради, маючи на своєму терені такі що-найважливіші вузли, як Ясинувата, Основа, Харківський район, Другий експлуатаційний район, не мобілізували секції, депутатські групи, депутатів і актив міських, районних та селищних рад на боротьбу за перебудову роботи цих транспортних закладів.

Ясинуватська селищна рада, хоч і обговорила на засіданні президії питання про допомогу залізниці, проте, конкретно не визначила, якими практичними заходами цю допомогу здійснювати і не забезпечила постійного контролю виконання своїх вирішень.

Жовтнева (Харків) та Сталінська райради лише 31 липня обговорили постанову ЦК ВКП(б) та РНК СРСР, не вживши цілий місяць жодних заходів, щоб налагодити свою допомогу транспорту й відповідно організувати роботу секцій та депутатських груп.

2. Надаючи великого значення участі рад у здійсненні постанов РНК СРСР та ЦК ВКП(б) про перебудову роботи транспорту, визнаючи цю роботу рад за органічну частину всієї їхньої діяльності, Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету зобов'язує всі виконавчі комітети та ради забезпечити:

а) систематичну перевірку виконання заводами замовлень на металопродукцію та запасові частини для залізниць;

б) виконання майстернями залізниць програми ремонтування паротягів та вагонів і високу якість ремонтування; питання організації виробництва цих майстерень повинні бути основними в роботі депутатських груп рад у майстернях і посісти велике місце в роботі міськрад та їхніх транспортних секцій;

в) вчасне проведення вантажно-розвантажних робіт і свою допомогу в цьому робочою силою, автогужтранспортом та інш.; максимальне зниження норм перестоїв вагонів на середзаводських шляхах та копальнях;

г) пильну охорону громадської власності на транспорті і нещадну боротьбу з розкрадачами її;

д) конкретну допомогу транспорту в поліпшенні матеріального і культурно-побутового обслуговування його робітників; здійснення наданих за законом пільг працівникам залізничного транспорту щодо розвитку їхніх власних допоміжних господарств.

3. Своєю роботою на дільниці транспорту виконавчі комітети й ради повинні провадити з широким криттянням депутатів, радянського активу і виборців.

Президія ВУЦВК зобов'язує:

а) особливу увагу звернути на активізацію роботи транспортних секцій міських, районних та селищних рад, у повсякденній роботі яких питання про забезпечення виконання трансфінплану й усіх зв'язаних з цим заходів повинні бути основними;

б) протягом двох декад перебудувати за виробничою ознакою мережу депутатських груп, відповідно до нової структури роботи транспорту;

в) завести в практику роботи міських, районних та селищних рад і їхніх секцій періодичне скликання нарад секцій, депутатських груп та радянського активу для обговорення питань боротьби за виконання трансфінплану, зокрема питань підвищення продуктивності праці й широкого застосування соцметодів праці, підвищення трудової дисципліни, боротьби з нехлюйством, що руйнує регулярну роботу залізниць.

4. Оргвідділові ВУЦВК систематично перевіряти виконання радами та виконками цієї постанови.

5. Здійснення постанови РНК СРСР та ЦК ВКП(б) про роботу залізничного транспорту зустрічає опір та саботаж від класово-ворожих нам елементів, опортуністів, дворушників, які на ділі всілякими заходами намагаються відтягнути й перекрутити здійснення заходів до поліпшення роботи транспорту.

Президія ВУЦВК зобов'язує ради та виконками—«розгорнути на всю самокритику і перевірку виконання... перевірити людей на місці і безумовно покарати тих, від кого тхне хоча б і віддаленим душком саботажу».

Харків, 20 серпня 1933 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

ПОСТАНОВА РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР.

503. Про викривлення при проведенні фінансово-податкової роботи в низці районів УСРР.

1. Рада народних комісарів УСРР відзначає наявність викривлень при проведенні фінансово-податкової роботи по обов'язкових платежах села в низці районів УСРР, а саме:

нарахування с.-г. податку провадиться за фактичним засівом, а не за плановим (Конотопський район, Ново-Український район);

неправильно притягається до обкладання с.-г. податком робітників і службовців (Голопристанський район);

самооподаткування в ряді сел провадиться без визначення певної мети за відсутності встановленого законом кворуму на загальних зборах (Зінов'ївський район, Шосткинський, Решетилівський, Миргородський та інші);

часто-густо невірною прип'ягається середняків-одкоосібників до індивідуального обкладання (Шосткинський район, Ново-Український, Голопристанський та інші);

не всюди надається шільги господарствам червоноармійців (Конотопський район, Решетилівський район).

2. РНК УСРР пропонує облвиконкомам та РНК АМСРР:

а) до 10 вересня 1933 р. перевірити правильність нарахування податків, скасувавши нарахування с.-г. податку у випадках припущення масових викривлень;

б) закінчити в серпні 1933 р. виявлення куркульських господарств, що підлягають обкладанню індивідуальним порядком, з обов'язковим обговоренням списків таких господарств на зборах сільського активу й затвердженням районових організацій;

в) скасувати всі рішення щодо самоподаткування у випадках, коли на загальних зборах селян не було законного кворуму, або коли в постановках про самоподаткування не вазначено, для якої мети самоподаткування приймається.

Харків, 20 серпня 1933 року.

Заст. Голови РНК УСРР П. Любченко. Керівничий справ РНК УСРР Л. Ахматов.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 21 серпня 1933 р. № 188.

ПОСТАНОВА ЕКОНОМІЧНОЇ НАРАДИ УСРР.

504. Про стан колгоспних вівчарських товарних фарм та заходи до виконання виробничого плану на 1933 рік.

Економічна нарада УСРР відзначає незадовільне виконання земельними органами, обласними та районовими виконавчими комітетами постанови ЕН УСРР з 31 січня 1933 року «Про стан вівчарства та заходи до його розвитку й зміцнення» (З. З. УСРР 1933 р. № 8 арт. 91), відсутність уваги й потрібної боротьби за виконання визначених у цій постанові завдань, брак потрібної оперативної роботи, непроведення перевірки підготованості фарм до окоту, невиділення кормів для отар і т. інш.; зокрема, не розгорнуто роботи щодо поширення заохочування колгоспів та колгоспників до розвитку вівчарства. Це призвело до повторення хиб, які мали місце в минулому.

План розвитку поголів'я колгоспних вівчарських товарних фарм на I півріччя 1933 р. за станом на 1 червня 1933 р. виконано лише на 82,2%. Припущено загибель ягнят по Донецькій області—15,2%, по Вінницькій і Харківській—14,7%.

Поруч з райзнами та колгоспами, які показали найкращі зразки зберігання приплоду (відхід ягнят у Дебриківському районі—3,4%, Бери

славському—3,0%, Старо-Керменчицькому—3,8%, колгосп «Незаможник» Бердянського району забезпечив вихід ягнят на 100 кітних маток—144 голови; комунна «Згода», Якимівського району—127; колгосп «Червоний Ведзетень»—112), є райони, які припустили злочинні розміри падежу ягнят: Рубіжанський — 47%, Старобільський—67,7%, Краматорський—43,3%, Ново-Псковський—35,3%, В.-Дніпровський—27,7%, Межівський—24,2%, Павлоградський—36,0%.

Економічна нарада УСРР відзначає, що причинами кешького стану колгоспних вівчарських товарних фарм у цих районах є:

а) недостатня боротьба з класово-ворожими елементами, які намагаються дезорганізувати роботу вівчарських фарм, як соціалістичного господарства, через численні факти хижацького ставлення до овець, розбазарювання поголів'я, зовсім недостатній догляд за вівцями та їхнім приплодом тощо;

б) плинність бригадирів та всього складу бригад, неорганізованість у доборі робітників, непроведення чистки від класово-ворожих елементів та ледарів, знеосібка, незапровадження відрядності та до останнього часу не застосовано преміювання членів бригад, зокрема, не опрацьовано натуральне преміювання, не зважаючи на попередні постанови з інших галузей тваринництва (постанова ЕН УСРР «Про зберігання поголів'я свиней на колгоспних свинарських товарних фармах» з 23 лютого 1933 р. (З. З. УСРР 1933 р. № 21 арт. 275));

в) зовсім незадовільна робота щодо організації пасовищного утримання овець та заготівлі грубих і соковитих кормів на стійловий період.

Виходячи з цього, Економічна нарада УСРР постановила:

1. НКЗС УСРР, обласним та районним виконавчим комітетам, з огляду на вирішальне значення колгоспних вівчарських товарних фарм для розвитку всього вівчарства на Україні, забезпечити потрібну контролю над роботою вівчарських фарм та при проведенні договірної кампанії поширити мережу фарм способом найповнішого охоплення усупільненого поголів'я овець у колгоспах, де фарм ще не організовано.

2. НКЗС УСРР, облвиконкомам та райвиконкомам до 15 липня 1933 р. провести перевірку складу бригад вівчарських фарм і до цього ж строку райземвідділам розглянути та затвердити списки завідателів фарм та бригадирів колгоспних вівчарських товарних фарм.

3. Встановити такі річні норми вирощування молодняку на кінець року від кожних 100 маток на початок року:

- для тонкорунних—85
- » шпівгрубих—80
- » каракульських—85
- » грубошерстних—80.

З числа ягнят, яких виростить бригада до кінця року понад ці норми, видається натурою по 2—4 ягняти на кожного колгоспника цієї бригади, залежно від розмірів перевиконання виробничих завдань щодо вирощуван-

ня молодняку, а за решту приплоду понад виробниче завдання видається грошову премію в розмірі:

за 1 тонкорунне ягня—5 крб.

за 1 налівгрубошерстне—3 крб.

за 1 грубошерстне—2 крб.

4. НКЗС УСРР, облвиконкоми й райвиконкоми мають установити контроль над рухом поголів'я отари на фермах, рішуче заборонивши проведення безплатової вибірки, будьякого продажу та роздавання в рахунок трудоднів молодняку до цілковитого виконання плану м'ясостворення та забезпечення встановленого за планом розвитку поголів'я ферми.

5. Протягом договірної кампанії на організацію та обслуговування ферм провести цілковиту інвентаризацію отари колгоспних вівчарських товарних ферм.

6. Зобов'язати НКЗС УСРР, облвиконкоми та райвиконкоми до 15 вересня 1933 р. провести цілковиту підготовку до парувальної кампанії у вівчарстві, забезпечивши довіз племінних баранів: м'ясововняних—1.770 гол. та каракульських—1500 голів.

7. Затвердити організацію держплемрозплідника цигайських овець, станції Старо-Каранського, Ст.-Микоцького та Волновахського районів Донецької області, і підготовку організації держплемрозплідника сокільських овець у Кишеньківському, Кобеляцькому та Царичанському районах.

8. Зобов'язати НКЗС УСРР встановити для колгоспів, що мають великі отари овець, спеціально прифермарські сівозміни.

9. Зобов'язати управи колгоспів забезпечити вчасне підвезення грубих кормів до кошар та закладання силосу з тим, щоб мати біля кошар постійний запас грубих та соковитих кормів, зокрема, не менш як 2-місячний на частину весни 1934 р.

Райземвідділам не пізніше 1 листопада організувати перевірку виконання цієї постанови по кожній фермі.

10. Зобов'язати НКЗС УСРР посилити боротьбу з глистами на вівцях та забезпечити обробку проти корости всього поголів'я ферм і через 2 місяці доповісти ЕН УСРР про виконання цієї постанови.

НКЗС УСРР в дводекадний термін подати до ЕН УСРР доповідь про шкідливу мобілізацію додаткових ресурсів для боротьби з інвазійними хворобами овець.

11. Зобов'язати НКЗС УСРР не пізніше 1 жовтня 1933 р. повністю закінчити накреслене за планом будівництво кошар, їхнє обладнання та пристосування до зимівлі й протягом липня місяця 1933 року провести перевірку стану водопостачання кошар та пасовиськ.

Харків, 21 червня 1933 року.

Голова ЕН УСРР В. Чубар. Секретар ЕН УСРР А. Блещ.

ПОСТАНОВИ СЕКРЕТАРІЯТУ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.

505. Про перебіг ліквідації неписьменності та малописьменності серед призовників 1911 року народження.

Секретаріат Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановив:

1. Відзначити, що НКОсвіти УСРР, місцеві органи влади та товариство «Геть неписьменність» не виконали постанов Секретаріату ВУЦВК з 26 березня та 26 квітня 1933 р. про забезпечення вивершення до 1 вересня 1933 р. ліквідації неписьменності та малописьменності серед призовного контингенту.

НКОсвіти УСРР та ЦК товариства «Геть неписьменність», не приділивши належної уваги цій надто важливій політичній справі, не виявили достатньої наполегливості й рішучості в своїх вимогах до периферійних організацій, не стежили і не контролювали перебігу виконання цього урядового завдання на місцях. Лише останнього часу НКОсвіти УСРР відрядив до областей своїх працівників для перевірки стану справи і допомоги в організації практичних заходів, домігся організації мережі спеціальних груп для призовників, забезпечив їх підручниками та зошитами, а ЦК «Геть неписьменність» узяв участь в організації рейду перевірки навчання призовників, відпустив кошти, оголосив конкурси і відрядив працівників центрального апарату для перевірки роботи місцевих організацій.

Облвиконкоми, райвиконкоми, ради та місцеві органи народньої освіти, недооцінивши політичної ваги забезпечення письменного поповнення РСЧА, безвідповідально поставившись до організації навчання призовників, з великим запізненням і незадовільно розгорнули мережу, охопивши навчанням на 25 червня 1933 р. тільки 83% потрібного контингенту. Жодна область не охопила навчанням усіх неписьменних та малописьменних призовників. Особливо відстають області: Дніпропетровська (56%), Чернігівська (77%), Донецька (78%) і місто Харків.

2. Запропонувати Дніпропетровському та Донецькому облвиконкомом, Чернігівському облорганкомітетові і Харківській міськраді протягом 5 днів заслухати на засіданнях своїх президій доповіді відділів народньої освіти про практичну організацію виконання постанов Секретаріату ВУЦВК у справі навчання призовників 1911 року народження і вжити конкретних заходів до негайного поліпшення справи в області, притягнувши до суворої відповідальності всіх винних у злочинному відволіканні навчання як у цілій області, так і в окремих районах.

3. Доручити Прокуратурі республіки негайно виявити винних у зриві організації навчання з призовниками в Павлоградському та Магдалинівському районах (Дніпропетровської обл.), Сватівському (Донецької обл.), Баришнільському (Київської обл.) та Н.-Сіверському (Чернігівської обл.) і віддати їх до суду.

НК РСІ УСРР вжити відповідних заходів через свої місцеві органи по всіх найвідсталіших районах.

4. Схвалити заходи НКОосвіти УСРР до забезпечення повної ліквідації неписьменности та гострої малописьменности серед призовників 1911 року народження до початку призову, і оголошення ЦК «Геть неписьменність» конкурсу на краще проведення навчання. Запропонувати облвиконкомам, райвиконкомам та міськрадам рішучим втручанням до справи забезпечення письменного призову до лав РСЧА, практичною підтримкою органів народосвіти і місцевих комітетів та осередків «Геть неписьменність», організацією громадськості забезпечити ліквідацію неписьменности та гострої малописьменности серед призовників до 1 вересня 1933 року.

Для цього:

а) зберігти вже розгорнуту мережу груп для призовників; протягом 5 днів організувати додаткові групи для всіх ще неохотлених навчанням призовників — неписьменних та гостро-малописьменних;

б) негайно перевірити по кожному місту та селу і по найбільших промислових та сільсько-господарських підприємствах перебіг навчання призовників, забезпечити групи кращим педагогічним персоналом, домогтися повного та регулярного відвідування призовниками навчання;

в) забезпечити регулярне навчання в групах підчас літніх робіт;

г) забезпечити групи такими засобами, як меблі (зокрема, примітивними для навчання в полі), гас, вошити, олівці тощо;

д) систематично контролювати й перевіряти роботу груп, якість навчання і повноту відвідування; встановити точний оперативний облік перебігу навчання.

Облвиконкомам двічі на місяць (15 та 30 дня) подавати до Секретаріату ВУЦВК відповідні зведення за змщеною нижче схемою (див. додаток).

5. НКОосвіти УСРР, ЦК «Геть неписьменність» та Оргвідділові ВУЦВК організувати практичну допомогу областям та районам, передусім відсталим у здійсненні навчання призовників, систематично перевіряючи його перебіг.

НКОосвіти УСРР спільно з ПУУВО провести в липні спеціальні обласні наради райвідділів народосвіти та райвійськоматів у справі перебігу ліквідації неписьменности та малописьменности призовників 1911 року народження.

ЦК товариства «Геть неписьменність» — комплектування складу позаплатних громадських інструкторів ЦК товариства та його обкомів закінчити до 10 липня і використати їх для допомоги периферійним організаціям в налагодженні навчання з призовниками.

6. УповНКВажпрому СРСР при уряді УСРР, НКЛегпрому та НКДоставання УСРР, УповНКШляхів СРСР при уряді УСРР, НКЗС УСРР та всім господарським органам утворити сприятливі умови для безперебійного від-

вдівання неписьменними та малописьменними призовниками занятъ, встановити облік таких призовників за їхнього приймання на роботу.

7. Облвиконкомам, райвиконкомам та міськрадам своєю допомогою місцевим організаціям товариства «Геть неписьменність» забезпечити перелам у їхній роботі, передусім, в організації навчання призовників. Одночасно з звітами від райвиконкомів та рад про перебіг навчання призовників, заслуховувати звіти обласних та районних комітетів товариства «Геть неписьменність» та його осередків.

8. Поставити на обговорення Секретаріату ВУЦВК доповіді про перебіг навчання призовників: Дніпропетровського облвиконкому та Павлоградського райвиконкому—в першій декаді липня, Харківської та Луганської міськрад—у третій декаді липня 1933 р.

Харків, 30 червня 1933 року.

Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 11 липня 1933 р. № 154.

Додаток до арт. 4 постанови Секретаріату ВУЦВК з 30 червня 1933 р.

Схема зведень облвиконкомів до Секретаріату ВУЦВК.

(подавати 15 та 30 дня за попередні півмісяця).

1. Назва району.
 2. Числиться призовників, 1911 р. народження окремо неписьменних та гостро-малописьменних.
 3. Із них охоплено навчанням—окремо неписьменних та гостро-малописьменних.
 4. Організовано груп (кількість).
 5. За звітний півмісяць відбулось навчань (у годинах).
 6. Процент відвідування.
- Перше зведення подати до 15 липня за станом на 1 липня 1933 року.

506. На доповідь Донецького облвиконкому та Лисичанського райвиконкому про стан реалізації постанов РНК СРСР та ЦК ВКП(б) з 8 квітня та 25 травня 1933 р. про вугільну промисловість.

1. Партія і уряд, приділяючи величезну увагу вугільному Донбасові озброїли його могутньою технічною базою (важких врубових машин близько 1.300, відбийних молотків понад 5 тис.); вугільну промисловість Дон-

басу майже повністю забезпечено електроенергією; значно поліпшено постачання едсю як і виробництва, так і потреб робітничих мас, набагато поліпшено робітниче постачання.

Не зважаючи на ці сприятливі умови, вугільний Донбас систематично не виконував своїх виробничих програм, зокрема, планів механізованого вуглевидобутку і лише за останній період, після постанови РНК СРСР і ЦК ВКП(б) з 8 квітня 1933 р., що визначила чіткі й рішучі більшовицькі заходи до забезпечення виконання планів вуглевидобутку, в роботі вугільної промисловості Донбасу сталося певне, але ж явно недостатнє зрушення (план II кварталу виконано на 93,3% проти 93,2% I кварталу).

II. Велику відповідальність за незадовільну роботу вугільного Донбасу несе радянська система області. Донецький облвиконком, міські, селищні і руднізні ради та РВК Донбасу, недооцінюючи своєї ролі в боротьбі за вугілля, допустилися недозволеного самоусунення від керівництва та допомоги вугільній промисловості. Вони недооцінили також постанови РНК СРСР та ЦК ВКП(б) про вугільну промисловість, не вжили протягом двох місяців лінією радянської системи жодних заходів до виконання цієї постанови, залишили також поза увагою постанову Президії ВУЦВК з 20 травня 1933 р. на доповідь Кадіївської МР і навіть після перших сигналів преси («За індустріалізацію», «Вісті») та постанови Секретаріату ВУЦВК з 5 червня, Президія Донецького ОВК не змінила канцелярсько-бюрократичних метод ставлення до вугільної промисловості, обмежившись ухвалою постанови опитом.

Таке опортуністичне ставлення до вугільної промисловості та до реалізації постанови РНК СРСР та ЦК ВКП(б) є результат існування в роботі окремих виконкомів та рад Донбасу своєрідної, ворожчої партії та радянській владі, «теорії», про те, що ради та виконкоми промислових районів повинні керувати лише сільським господарством.

III. Секретаріат ВУЦВК відзначає, що певний позитивний акт до покращення роботи всієї системи рад Донбасу у боротьбі за вугілля є практична програма робіт, накреслена від Президії Донецького облвиконкому 19 червня 1933 р., але разом з тим підкреслює, що ці заходи Донецького облвиконкому реалізуються надто млявими темпами, що більшість обласних відділів та рад виявляють опортуністичну благодущність і неповороткість, не розгортають самскритики, не взялися по-більшовицькому за справжню реалізацію цих постанов і тому належного покращення роботи рад Донбасу ще нема.

IV. Щоб домогтися рішучого зламу роботи рад Донбасу в боротьбі за реалізацію постанови РНК СРСР та ЦК ВКП(б) про вугільну промисловість, Секретаріат ВУЦВК, схвалюючи заходи облвиконкому до розгортання конкурсу на кращу по боротьбі за вугілля селищну раду, секцію та депутатську групу, пропонує Донецькому облвиконкомові, райвиконкомам та радам:

1. Підняти на справді більшовицьку боротьбу за вугілля всіх членів рад і виконкомів та увесь радянський актив, домогтися систематичної роботи секцій і депгруп, організувати та зміцнити депгрупи на всіх кональнях, а там, де є можливість, на дільницях, на штреках, на уступах.

Скласти за участю широких шахтарських мас практичний план роботи рад, секцій і депгруп у боротьбі за вугілля і, розгорнувши широкую організаційно-масову роботу, мобілізувати робітничі маси на виконання цих планів.

2. Регулярно, плановим порядком ставити на обговорення облвиконкому, райвиконкому та рад питань вуглевидобутку, вислухувати доповіді керівників шахтоуправ, рад та депгруп про їхню роботу та встановити систематичну перевірку виконання ухвалених постанов, завести в практиці роботи рад, секцій і депгруп засідання безпосередньо на виробництві, періодичні скликання нарад, з'їзтів секцій, депутатських груп, особливо передових, організувати обмін досвідом роботи, забезпечити постійне живе інструктування низових радянських ланок, зміцнивши відповідну роботу організаційно-інструкторського апарату виконкомів і рад.

3. Допомогати рудоуправам і трестам у перебудові оперативного керівництва шахтами і швидшій ліквідації організаційного непорядкування на шахтах, відповідно до вказівок РНК СРСР та ЦК ВКП(б), повсякденно контролюючи виконання цих заходів.

4. Основним бойовим завданням виконкомів і рад в їхній роботі над забезпеченням виконання промфінпланів і оволодіння механізмами, повинна стати боротьба з плинністю робітної сили.

Ради і виконкоми Донбасу повинні провадити широку організаційно-масово-політичну роботу серед робітників за самозакріплення на шахтах на певний період і прикласти всіх зусиль, щоб створити належні умови, які стимулювали б закріплення робітників на роботі, зокрема:

а) пильно стежити за правильним устанавленням і виданням заробітної плати, відповідно до постанов РНК СРСР та ЦК ВКП(б);

б) забезпечити виконання планів житлового будівництва як лінією господарських організацій, так і лінією комунального та житлово-кооперативною, цілковите засвоєння об'єктів житлового будівництва та належне забезпечення житлових потреб робітників;

в) посилити контроль над роботою органів постачання, нархарчу, відділів робітничого постачання (ВРП), домагаючись дальшого скорочення їхньої роботи і рішуче борючись із злосвітствами в роботі цих організацій. Максимально сприяти зміцненню власної продовольчої бази кооперативів, ширше розвинути допомогу робітникам шахтарям в організації хатнього господарства, індивідуальних городів тощо;

г) розробити конкретні заходи до поліпшення культурно-побутового обслуговування робітників та інженерно-технічного персоналу, санітарного

оздоровлення робітничих селищ, гуртожитків, їдалень тощо, пов'язуючи ці заходи з господарськими організаціями;

д) посилити боротьбу за подальше оздоровлення умов праці шахтарів, краще і повніше використання шаявних медично-санітарних установ, дезинфекційних камер, поліпшення роботи лазень та збільшення їхньої пропускної спроможности, поширювати організацію підземних медпунктів на шахтах та належне їхнє обладнання;

е) перевірити стан шкільного будівництва по області і районах та вжити найрішучіших заходів до виконання планів цього будівництва, як лінією місцевого бюджету, так і господарських організацій та забезпечити нормальнішу роботу шкіл у новому учбовому році.

Створити належні умови для роботи дитячих ясел та майданчиків, давши їм відповідно обладнані приміщення і рішуче борючись з тенденціями окремих організацій використовувати спеціально пристосовані приміщення дитячих установ на інші потреби.

V. Разом з цим Секретаріят ВУЦВК зобов'язує виконкоми і ради наглядати за твердим запровадженням закону уряду про боротьбу з прогулами і на ділі організувати боротьбу з літунами, ледарями, рвачами й іншими елементами, що розкладають виробництво.

VI. Секретаріят ВУЦВК доручає УповНКВажпрому СРСР при уряді УСРР, НКЛегпрому, НККГ, НКО та НКОЗ УСРР розробити заходи практичної допомоги своєю лінією радам і вугільним організаціям Донбасу в здійсненні завдань щодо вугільної промисловости, зокрема в поліпшенні культурно-побутових умов пролетарів Донбасу, зробивши цю роботу одною з вирішальних частин своєї повсякденної діяльности.

VII. Секретаріят ВУЦВК вимагає від рад / виконкомів Донбасу докорінної перебудови їхньої роботи, рішучого викорінення з практики роботи метод бюрократично-канцелярського керівництва та формального ставлення до найлекучіших потреб вугільної промисловости та пролетарів Донбасу і на основі більшовицької організованости, дійового більшовицького керівництва, подальшого розгортання соцзмагання та ударництва, домогтися піднесення виробничої активности шахтарських мас і інженерно-технічного персоналу, щоб якнайскорше зліквідувати недоліки, повнотою опанувати і використовувати механізми і забезпечити систематичне виконання від вугільного Донбасу своїх великих завдань у соціалістичному будівництві.

Харків, 21 липня 1933 року.

Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 22 липня 1933 р. № 163.

507. На повідомлення Донецького, Харківського та Одеського облвиконкомів про перебіг виконання контингентів набору до інституту радякського будівництва та права.

1. Відзначити, що Донецький облвиконком, вживши вчасно відповідних організаційно-масових заходів, змігся виконання більшої половини наданої області рознарядки набору до ІРБП (уже направлено до інституту 36 анкет, з 60, які має дати область за рознарядкою).

Прийняти до відому заяву представника Донецького облвиконкому тов. Дуська про те, що 18 анкет оргвідділ облвиконкому надсилав найближчих трьох днів, а всю рознарядку буде цілком виконано найпізніше 25 серпня.

2. Підкреслити цілковиту бездіяльність Одеського облвиконкому у виконанні рознарядок набору до інституту, що призвело до фактичного його зриву (за заявою представника Одеського облвиконкому тов. Тсвіттейна, в оргвідділі облвиконкому є лише 4 анкети); відзначити недостатність заходів Харківського облвиконкому у виконанні рознарядки (за повідомленням тов. Міхельсона, є 4 анкети й протягом 3 днів буде одержано в місьце ще 5 анкет).

3. Секретаріат ВУЦВК визнає за загрозливий стан, що утворився з набором студентства до ІРБП і вимагає від усіх облвиконкомів вжити негайних оперативних заходів до забезпечення виконання наданих рознарядок не пізніше 30 серпня 1933 р. Відповідальність за здійснення цього порядку, передбаченим у наданих раніш директивах Секретаріату, покласти на перших заступників голів облвиконкомів.

4. Зобов'язати ЦВК АМСРР та облвиконкоми до 1 вересня надіслати вичерпливі відомості про наслідки виконання цієї постанови.

Харків, 16 серпня 1933 року.

Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

ПОСТАНОВИ КОМІСІЇ ВИКОНАННЯ ПРИ РНК УСРР.

508. Про перебіг будівництва Луганського водогону.

Заслухавши доповідь заст. НККомгоспу УСРР т. Кузютова, заст. голови Луганської міськради т. Довгалева та співдоповідь представника НК РСІ УСРР т. Татяка про перебіг робіт щодо будівництва Луганського водогону, Комісія виконання при РНК УСРР встановлює:

Будівництво Луганського водогону було розпочато ще в 1928 році, але не зважаючи на те, що союзний уряд звернув особливу увагу на впорядкування м. Луганського та виділив значні кошти на будівництво Луганського водогону, це будівництво провадилося надто незадовільно, в наслідок чого на кінець 1932 року програм робіт виконано лише на 20%. Це пояснюється,

головним чином, відсутністю фондів матеріалів та кволюю організацією будівництва. План будівництва 1932 року виконано лише на 23,8%.

Від початку будівельного сезону 1932 року роботу провадив Південводобуд, але останній, самовільно, без погодження з місцевими організаціями, в червні місяці минулого року законсервував усі роботи, мотивуючи це відсутністю повного забезпечення матеріалами всього наміченого програму.

Місцеві організації замість гостро поставити питання перед Південводобудом та відповідними організаціями про продовження будівельних робіт, передали всі роботи новоорганізованій Луганській будівельній конторі Донецького облкомунтресту.

Роботи щодо будівництва Луганського водогону в 1933 році Південводобуд також провадить цілком незадовільно. Програму робіт 1933 року на 20 травня 1933 р. було виконано лише на 4%.

Такий ганебний стан будівництва утворився, головним чином, з вини Луганської міськради, яка, передавши роботи від Південводобуду новоорганізованій Луганській будівельній конторі Донецького облкомунтресту, не допомогла цій конторі організувати роботу та не простежила як слід за вчасним проведенням цих робіт. Керівництво Донецького облкомунтресту зі свого боку також нічого не зробило для вчасної організації роботи щодо будівництва Луганського водогону.

Комісія виконання при РНК УСРР постановила:

1. За припущення зриву будівельних робіт в 1932 році та недостатню підготовку до будівельного сезону 1933 року, колишньому голові Луганської міськради т. Карпенкові, — зауважити.

2. Керівникові Луганського комгоспу т. Курпасові за те, що він не дивлячись на прийняті Луганським комгоспом зобов'язання перед будівельною конторою Донецького облкомунтресту про забезпечення будівництва Луганського водогону транспортними засобами, не допоміг цій конторі в організації робіт та не надав допомоги транспортом, що з'явилося одною з головних причин зриву плану будівельних робіт 1932 року по Луганському водогону, — оголосити сувору догану.

3. Керівникові Донецького облкомунтресту т. Карпасевичу за те, що він учасно не звернув достатньої уваги на належну організацію робіт щодо будівництва Луганського водогону, — оголосити догану.

4. Затрепонувати Луганській міськраді, під особисту відповідальність заступника голови міськради т. Дзвгалева, негайно вжити належних заходів до забезпечення виконання плану будівельних робіт 1933 року та забезпечити будівництво потрібними транспортними засобами.

5. Зобов'язати т. Карпасевича підсилити керівництво роботами Луганського водогону.

6. НККомгоспові УСРР, спільно з Донецьким облвиконкомом, протягом 5 днів подати до РНК УСРР проєкта конкретних заходів, які б забезпечили закінчення будівництва Луганського водогону і здавання в експлуатацію всіх споруджень до 1 жовтня 1933 р.

7. НККомгоспові УСРР, спільно з Управою водного господарства при РНК УСРР спеціально проробити питання про перспективи розвитку водопостачання Луганського.

Про перебіг проектувальних робіт повідомити комісію виконання при РНК УСРР через 2 місяці.

Харків, 27 червня 1933 року.

Голова Комісії виконання при РНК УСРР В. Чубар Тво. Секретаря
Комісії виконання при РНК УСРР Є. Олдановський.

509. Про стан будівництва заводів первісної обробки конопель та льону та про будівництво Глухівського комбінату.

Заслухавши доповідь представника Укркооплеттрактороцентру тов. Рубця, Укркооплеводбуду—тов. Єременка, директора Глухівського Льонокомбінату—тов. Козлова та заступника НКЛеппрому УСРР тов. Цуцунського, Комісія виконання при РНК УСРР установлює:

Будівництво заводів первісної обробки конопель та льону провадиться цілком незадовільно. Не зважаючи на те, що будівництво більшості заводів почато 1931 року, Новгород-Сиверського—в 1930 р., а Глухівського, ще в 1928 році, їх досі не закінчено.

Такий ганебний стан будівництва утворився через те, що Головліоноком та Головліоноком, не пов'язавши кількості заводів з міцністю сировинної бази, затвердили перебільшений план будівництва заводів. На підставі цього плану розгорнено було організаційну роботу щодо збудування 48 заводів та витрачено чимало коштів на заготівлю будматеріалів.

За остаточним же варіантом накреслено збудувати в 1931 р. 17 прядивозаводів та в 1932 році—14 прядивозаводів і 3 льонозаводи. Термін закінчення будування кожного заводу встановлено один рік.

Таке безвідповідальне планування спричинилося до розбазарювання коштів. Фінансова база будівництва цих заводів була зламана і вчасне закінчення будівництва було зірвано. На 1 липня 1933 року до експлуатації здано лише 12 прядивозаводів.

Якість будівництва вже закінчених заводів надто незадовільна, а саме: на заводах бракує калориферів, встановлено непридатні та неповноздатні локомотиви (Батурино), неправильно запроектовано сушарні, як слід не встановлено трансмісії, костротопки, пилесмоки.

Все це негативно впливає на процес виробництва і значною мірою спричинилося до зменшення фактичної перепускної здатності заводів.

Що торкається Глухівського комбінату, то треба зазначити, що цей комбінат в наслідок неправильного проектування довелося в процесі будівництва реконструювати і завод не пущено й досі, не зважаючи на те, що термін остаточного пуску минав ще в жовтні 1932 року. На заводі і досі

не створено відповідних побутових умов для робітників і завод не забезпечено під'їзним тужеvim шляхом.

Комісія виконання при РНК УСРР постановила:

1. Зобов'язати Укрконоплеводбуд, за особистою відповідальністю т. Єремїна, закінчити та здати до експлуатації будівництво заводів у такі терміни:

Бунякинський та Харківський заводи до 15 липня 1933 року,

Івоцький та Очкинський заводи до 25 липня 1933 року,

Баницький та Городнянський—до 1 серпня 1933 року,

Іванівський льнозавод—до 15 серпня 1933 року,

Боровинський, Путивельський, Ямнівський, Марчихнобудський та Куликівський заводи до 15 листопада 1933 року.

2. Зважаючи на цінність Золотоніського прядивного кряжу і забезпеченість його сировиною базою, а також зважаючи на потребу дальшого розвитку та зміцнення льонарства на Київському Поліссі, запропонувати т. Єремїну забезпечити будівництво Золотоніського та Ємельчинського заводів потрібними матеріалами, коштами, робітлою та устаткуванням з тим, щоб ці будівництва було закінчено не пізніше 1 січня 1934 року.

3. Поставити перед РНК УСРР питання про недоцільність продовжувати будівництво й законсервування Бабського, Знобського, Семенівського, Ларинівського, Воробйовського, Мутинського та Виннеслободського заводів і ліквідацію Конотопського заводу, передавши будівлі цього заводу НКПостачання УСРР, з тим, щоб використати їх для переробки овочів.

4. Зобов'язати Укрконоплеводбуд до 1 серпня 1933 р. ліквідувати всі недоробки, а до 1 липня 1934 р. встановити на зданих уже в експлуатацію прядивозаводах локомотиві повної потужності замість тих, що там зараз встановлено.

5. Зобов'язати Укрконоплетракторцентр закінчити капітальний ремонт по всіх дієвих заводах не пізніше 15 вересня 1933 року.

6. Ураховуючи досвід незадовільного забезпечення заводів сировиною врожаєм 1932 року, зобов'язати Укрзаготльон, за особистою відповідальністю тов. Бурцева, забезпечити заводи сировиною врожаєм цього року так, щоб почати її переробку не пізніше 1 жовтня 1933 року.

7. Зобов'язати керівника Затгтльону тов. Бурцева і Укрконоплетракторцентру тов. Кузнецова протягом двох декад розробити заходи, які б гарантували забезпечення заводів сировиною потрібної їм якості.

8. Відзначаючи, що місцеві організації Чернігівської, Харківської та Київської областей недооцінили значення заводів первісної обробки льону та конопель, запропонувати ОВК та РВК зазначених областей взяти під свій безпосередній догляд і контроль будівництво цих заводів, так організувати відповідну допомогу, щоб закінчити їх у визначені терміни.

9. Виходячи з того, що будівництво заводів первісної обробки конопель та льону віднесено за постановою РНК СРСР з 28 квітня 1933 року до числа ударних будівництв, запропонувати НКПостачання УСРР забезпечити

безперервним постачання робітникам цих заводів, згідно з нормами, що існують.

10. Відмічаючи, що Укрсільгоспшостачремонт досі не виконав постанови ЕН УСРР з 19 травня 1933 р. про забезпечення заводів потрібними для ремонту матеріалами та струментом, зобов'язати його, під особисту відповідальність тов. Єфремова, до 15 липня виконати зазначену постанову, попередивши його про персональну відповідальність за зрив учасного ремонту зазначених заводів.

11. Зобов'язати Укрконошлетрактороцентр та Заготльон розробити та подати на затвердження ЕН УСРР до 25 липня 1933 року вдосконалений порайоновий план позазаводської первісної переробки льону та конопель урожаю цього року.

12. Звернути увагу УповНКВажпрому СРСР при уряді УСРР тов. Петровського Д. І. на те, що він досі не виконав постанови ЕН УСРР з 19-го травня 1933 р. про розміщення замовлень на калорифери для заводів первісної обробки льону та конопель.

13. Взяти до віdomу заяву тов. Козлова про те, що Глухівський комбінат у виробничій частині будівництвом закінчено. Проте, за те, що дирекція Глухівського льноконоплярського комбінату не забезпечила в зимовий час довозу до будівництва комбінату потрібних матеріалів та обладнання, відволікає закінчення будівництва по реконструкції заводу, — директорові Глухівського комбінату тов. Козлову зауважити та попередити його, що в разі незакінчення будівництва до 1 серпня 1933 року його буде притягнуто до суворої відповідальності.

14. Запропонувати НКЗемові УСРР, під особисту відповідальність т. Кузнецова, довести до відому НКЗС СРСР, що Союзновобудб'єднання не приділяє потрібної уваги вчасному закінченню будівництва заводу Глухівського комбінату та просити НКЗС СРСР підсилити нагляд за цим будівництвом, утворити відповідні побутові умови для робітників заводу та відшукати кошти на будівництво під'їздного гужового шляху.

Харків, 8 липня 1933 року.

Голова Комісії виконання при РНК УСРР В. Чубар. Вик. об. Секретаря Комісії виконання при РНК УСРР Є. Олдановський.

ПОСТАНОВА НАРОДНОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ УСРР.

510. Про застосування арт. 429 цивільного кодексу УСРР.

Щоб усунути виниклі на практиці непорозуміння щодо застосування арт. 429 Цив. код. УСРР, НКЮ УСРР пояснив:

1. За уступом другим арт. 429 Цив. код. УСРР, частка особи, що відмовилася прийняти спадщину, переходить до держави.

Це правило треба розуміти так, що до держави переходить тільки та частина спадщини, яка припадає на частку особи, що взагалі відмовилася прийняти спадщину, подавши про це заяву до нотаріального органу, відповідно до правила уступу першого арт. 429 Цив. код. УСРР.

Якщо ж спадкоємець заяву про таку загальну та безумовну відмову прийняти спадщину не подає, а тільки відмовляється від своєї частки спадщини на користь усіх інших спадкоємців, чи одного з них, то це треба вважати за переуступку своїх прав на частку спадщини, а не за цілковиту відмову від неї.

2. Оформляти переуступку права на частку спадщини можна як односторонньою заявою відмовника до нотаріального органу, що вживає заходів охорони спадкового майна, так і всіляким іншим законним способом передавання прав на майно.

Харків, 26 серпня 1933 року.

Народній комісар юстиції та Генеральний прокурор Республіки М. Михайлик. Член колегії НКЮ УСРР—керівник Кодсектора С. Прігов.

Видання офіційне НКЮ УСРР

Відповідальний редактор М. Петренко

Здано до складу 1/IX; підписано до друку 5/IX. Формат паперу $\frac{1}{16}$ 4-ноштов. (62 x 94), вага м. ст. 37 клг; папер. $\frac{3}{4}$ арк.; на папер. арк. 112.900 знак.

Техредактор Н. Шайдунова

Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво та право“

Головліт 2332

Зам. 2683—23000

НКЮ—УСРР—УПТ. Газетно-Журнальна фірма ім. В. Блакитного.

53574